

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (θησαυρός πρακτικής θεολογίας)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ (εσχατολογική μελέτη)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεσις Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Α.Τ.)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (η ημέρα του Κυρίου)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ (η Θεότητα του Ιησού Χριστού)
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «ΨΆΛΤΕ ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - 890 σελ.)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια, Ύμνοι, Κάλαντα (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ / ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ & ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖωοΦΙΛΙΑ και ΖωοΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος ;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ερμηνευτική και τυπολογική μελέτη)
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ.Γαρθέλης)

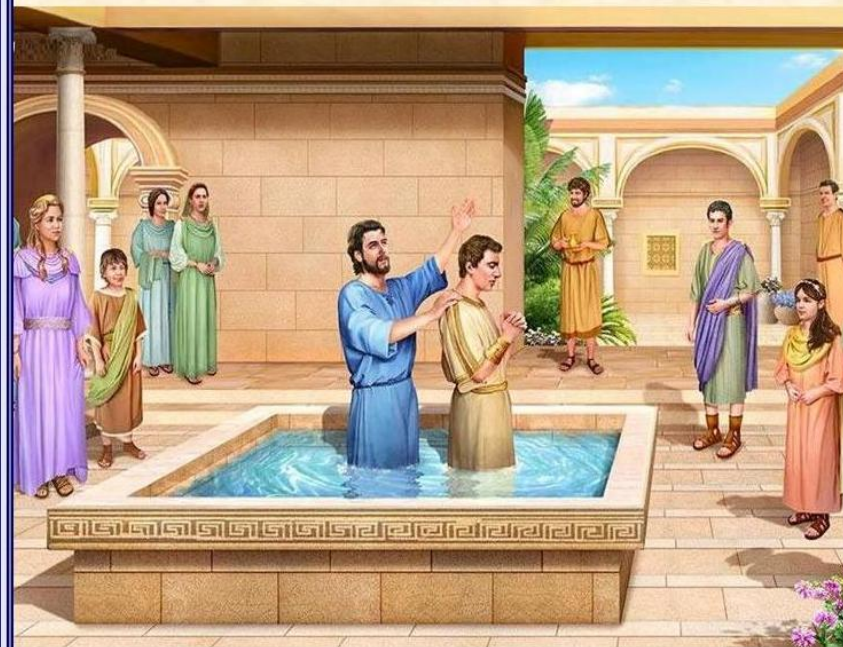

Για επικοινωνία: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ ("ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ")
Τηλ. επικοινωνίας: 694 - 49 21 318
E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com # FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ

"Μετανοήσατε, και ας ΒΑΠΤΙΣΘΕΙ έκαστος από εσάς εις το ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ εις άφεση αμαρτιών και θέλετε λάβει την δωρεάν του αγίου Πνεύματος..." (Πράξεις Β:38-41)

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ

*"Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου σωτηρία,
διότι ΟΥΤΕ ΟΝΟΜΑ ΑΛΛΙΟ είναι
υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων,
δια του οποίου πρέπει να σωθώμεν"
(Πράξεις 4:12)*

Α' έκδοση 1997
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 1997

για την Ελληνική γλώσσα:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

www.facebook.com/groups/filadelfos

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 04/1997
ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: 04/2003
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

❖
Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Κινητό - Viber WhatsApp:
694 - 49 21 318

❖
E-MAIL:
filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

❖
FACEBOOK:
Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

❖
SITE:
www.AlkiviadisFiladelfos.com
SKYPE: Filadelfos02

❖
YOUTUBE (5 κανάλια):
Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
Filadelfos TV, Filadelfos FILMS
Filadelfos HOLY BIBLE

Επιτρέπεται
η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή των ονομάτων
του συγγραφέα και του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 17- 3

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ

ΟΙ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ 05

1. ΤΑ 6 ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ 05
2. Η ΥΠΑΚΟΗ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ 09

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΚΑΙ Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 11

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ

ΠΟΙΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΠΤΙΖΟΝΤΑΙ 16

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ

ΤΟ ΝΗΠΙΟΒΑΠΤΙΣΜΑ 21

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ

ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΠΤΙΖΟΜΑΣΤΕ 26

1. Η ΜΟΝΗ ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ 26
2. Ο ΕΝΑΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΣ ΘΕΟΣ 27
3. ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΟΝΟΜΑ 31
  - (α) Ο Ιησούς είναι η φανέρωση του ΠΑΤΕΡΑ Θεού 32
  - (β) Ο Ιησούς είναι ο ΥΙΟΣ 38
  - (γ) Στον Ιησού κατοικεί το άγιο ΠΝΕΥΜΑ του Θεού 40

Κεφάλαιο ΕΚΤΟ

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ 53

1. ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ 53

2. ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΩΝ ΕΝΤΟΛΩΝ 55
3. Ο ΠΙΣΤΟΣ και ΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ 60
4. ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ 61

Κεφάλαιο ΕΒΔΟΜΟ

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΗ:19 «ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ» 65

Κεφάλαιο ΟΓΔΟ

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΜΟ 69

1. ΡΑΝΤΙΣΜΑ 69
2. ΚΑΤΑΔΥΣΗ - ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΜΟΣ 70
3. "ΜΙΑ" ΚΑΤΑΔΥΣΗ ΣΤΟ ΝΕΡΟ 73
4. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞανάΒΑΠΤΙΣΘΕΙΣ; 75

Κεφάλαιο ΕΝΑΤΟ

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ 79

Ολόκληρο το βιβλίο σε αρχεία pdf θα το βρείτε,
για να το αποθηκεύσετε στο προσωπικό σας αρχείο,
στις παρακάτω 2 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

- 1) S I T E: www.AlkiviadisFiladelfos.com
- 2) F A C E B O O K: "βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ

ΟΙ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ και ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ

1. ΤΑ 6 ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Βασική διδασκαλία της Αγίας Γραφής είναι ότι ο άνθρωπος δεν σώζεται από τις αμαρτίες του με την προσωπική του αξία, ή με την ηθική του διδασκαλία, ή με τα καλά του έργα και με τη δική του δικαιοσύνη, αλλά σώζεται μόνο με τη χάρη του Θεού, που έμπρακτα εκδηλώθηκε επάνω στο σκληρό σταυρό του Γολγοθά, θυσιάζοντας το μονογενή Υιό Του:

“...Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωκεν τον Υιόν αυτού τον μονογενή, δια να μη απολεσθή ΠΑΣ ο πιστεύων εις Αυτόν, ΑΛΛΑ ΝΑ ΕΧΗ ΖΩΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ” (Ιωάννης Γ:16)

“Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι, ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ, και τούτο δεν (είναι) από σας, Θεού το δώρον, ΟΥΧΙ ΕΞ ΕΡΓΩΝ, δια να μη καυχηθή τις” (Εφεσίους Β:8-9)

Η συγχώρηση των αμαρτιών του ανθρώπου, η απόλαυση της χάρης (δωρεάς) του Κυρίου, η πνευματική, καρποφόρα και άγια ζωή, καθώς και η πληρότητα της «εν Χριστώ» ζωής επιτυγχάνεται με έξι (6) βασικά “ΒΗΜΑΤΑ”, που είναι απαραίτητα τόσο για την πνευματική του πορεία προς τον αγιασμό, όσο και ΓΙΑ ΝΑ ΕΥΑΡΕΣΤΗΣΕΙ ΤΟ ΘΕΟ, υπακούοντας και εκτελώντας το άγιο θέλημά Του. Τα έξι αυτά πνευματικά “βήματα” είναι:

(1) ΑΚΟΥΣΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ο απόστολος Παύλος στην επιστολή προς Ρωμαίους γράφει: **«Πως λοιπόν θέλουσιν ΕΠΙΚΑΛΕΣΘΗ (εκείνον) εις τον οποίον δεν επίστευσαν; Και πως θέλουσι ΠΙΣΤΕΥΣΕΙ εις (εκείνον περί) του οποίου δεν ήκουσαν; Και πως θέλουσιν ΑΚΟΥΣΕΙ χωρίς (να υπάρξη) ο κηρύττων;...»** (Ρωμαίους Ι´:14). Επομένως,

συνεχίζει ο Παύλος **«...η πίστις (είναι) ΕΞ ΑΚΟΗΣ, η δε ακοή δια του λόγου του Θεού ...Μη δεν ήκουσαν; Μάλιστα “εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος αυτών, και εις τα πέρατα της οικουμένης οι λόγοι αυτών”...»** (Ρωμαίους Ι´:17-18).

(2) ΠΙΣΤΗ ΣΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή, μας δείχνει τη σπουδαιότητα της πίστης μέσα στη ζωή μας, γιατί **«χωρίς δε πίστεως ΑΔΥΝΑΤΟΝ (είναι) ΝΑ ΕΥΑΡΕΣΤΗΣΗ (τις εις Αυτόν), διότι ο προσερχόμενος εις τον Θεόν, πρέπει ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΗ, ότι είναι, και γίνεται μισθαποδότης εις τους εκζητούντας Αυτόν.....»** (βλ. Εβραίους ΙΑ:6).

(3) ΜΕΤΑΝΟΙΑ

Η λέξη **«μετα-νοώ»** σημαίνει **«αλλάζω γνώμη, νου»**. Στη χριστιανική όμως ορολογία σημαίνει **«ΑΛΛΑΖΩ ΓΝΩΜΗ, ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ»** και η αλλαγή αυτή θα πρέπει να είναι τόσο δυνατή και ισχυρή, ώστε να επιφέρει μια ριζική αλλαγή σε όλες τις εκδηλώσεις και σε όλους τους τομείς της ζωής του κάθε ανθρώπου που μετανοεί.

Η μετάνοια δεν είναι μια απλή και πρόσκαιρη λύπη, όπως συνήθως την εννοούν οι περισσότεροι άνθρωποι, αλλά είναι ένας εσωτερικός της καρδιάς συγκλονισμός και συντριμός. Η αληθινή μετάνοια περικλείει μέσα της μια τελική και αμετάκλητη απόφαση για μια ολοκληρωτική αποστροφή από την αμαρτία.

Το κήρυγμα του Ιωάννη του Βαπτιστή ήταν **«ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ, διότι πλησίασεν η βασιλεία των ουρανών»** (Ματθαίος Γ:2). Ο Ιησούς κήρυττε το ίδιο **«ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ, και πιστεύετε εις το ευαγγέλιον»** (Μάρκος Α:15). Την ίδια γραμμή ακολούθησαν οι απόστολοι και γενικά η πρώτη αποστολική Εκκλησία (βλ. Πράξεις Β:38, ΙΖ:30/κλπ.).

(4) ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Στη συνέχεια των παραπάνω πνευματικών βημάτων, η Αγία Γραφή μας προτρέπει ότι πρέπει να ομολογούμε στους άλλους ανθρώπους την πίστη μας στον Κύριο Ιησού Χριστό. Ο ίδιος ο

Ιησούς είπε: *«Πας λοιπόν όστις ΜΕ ΟΜΟΛΟΓΗΣΗ έμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω ΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙ και εγώ αυτόν έμπροσθεν του Πατρός μου του εν ουρανοίς. Όστις δε ΜΕ ΑΡΝΗΘΗ έμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω ΑΡΝΗΘΗ αυτόν και εγώ έμπροσθεν του Πατρός μου του εν ουρανοίς»* (Ματθαίος Ι΄:32-33, βλ. Λουκάς ΙΒ:8-9).

Ο απόστολος Παύλος για το θέμα αυτό γράφει: *«...Εάν ΟΜΟΛΟΓΗΣΗΣ δια του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν, και ΠΙΣΤΕΥΣΗΣ εν τη καρδία σου ότι ο Θεός ανέστησεν Αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή, διότι με την καρδίαν ΠΙΣΤΕΥΕΙ τις προς δικαιοσύνην, και με το στόμα γίνεται ΟΜΟΛΟΓΙΑ προς σωτηρίαν»* (Ρωμαίους Ι΄:9-10).

(5) ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

Το βάπτισμα στο νερό είναι η επισφράγιση της ομολογίας μας για το τι έχει κάνει ο Κύριος Ιησούς μέσα μας, είναι η επιβεβαίωση της απόφασής μας να εκτελούμε το άγιο θέλημά Του.

Ενώ, το πρώτο μήνυμα του Ιησού ήταν ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ, το τελευταίο Του μήνυμα ήταν η εντολή **ΝΑ ΒΑΠΤΙΣΘΟΥΝ** στο νερό όλα τα έθνη: *«Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, ΒΑΠΤΙΖΟΝΤΕΣ αυτούς...»* (Ματθαίος ΚΗ:19), και *«Όστις ΠΙΣΤΕΥΣΗ και ΒΑΠΤΙΣΘΗ, θέλει σωθή, όστις όμως απιστήση, θέλει κατακριθή»* (Μάρκος Ις΄:16).

Ο απόστολος Πέτρος την ημέρα της Πεντηκοστής, τόνισε στο συγκεντρωμένο πλήθος την τριπλή αναγκαιότητα του κάθε ανθρώπου: “Μετάνοια”, “βάπτισμα στο νερό” και “βάπτισμα (δωρεά) του αγίου Πνεύματος” (βλ. Πράξεις Β:38).

(6) ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

Το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα του Θεού είναι μια από τις πιο φανερές και αναμφισβήτητες πραγματικότητες της Γραφής. Το είχε υποσχεθεί ο Θεός, δια των αγίων Του προφητών, κατά την περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης. Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής το επιβεβαίωσε (βλ. Ματθαίος Γ:11) και ο ίδιος ο Ιησούς το υποσχέθηκε ότι θα το δώσει λίγες ημέρες μετά την ανάληψή Του, λέγοντας *«...Σεις όμως θέλετε ΒΑΠΤΙΣΘΗ ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΑΓΙΩ, ουχί μετά πολλάς ημέρας»* (Πράξεις Α:5).

Η προφητεία αυτή εκπληρώθηκε την ημέρα της Πεντηκοστής. Στις Πράξεις Β:1-4 διαβάζουμε: *«Και ότε ήλθεν η ημέρα της Πεντηκοστής, ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν εν τω αυτώ τόπω. Και εξαίφνης έγεινεν ήχος εκ του ουρανού ως ανέμου βιαίως φερομένου, και εγένισεν όλον τον οίκον όπου ήσαν καθήμενοι. Και εφάνησαν εις αυτούς ΔΙΑΜΕΡΙΖΟΜΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ ΩΣ ΠΥΡΟΣ, και εκάθισεν επί ένα έκαστον αυτών. Και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος αγίου και άρχισαν ΝΑ ΛΑΛΩΣΙ ΞΕΝΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, καθώς το Πνεύμα έδιδεν εις αυτούς να λαλώσι»*.

Το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα είναι η μόνιμη κατοίκηση του Πνεύματος του Θεού μέσα μας και το σώμα μας γίνεται ναός του Θεού (βλ. Α΄ Κορινθίους Γ:16, Β΄ Κορινθίους ς΄:16, Εφεσίους Β:21, κλπ).

Το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα είναι η **σφραγίδα** του Θεού ότι είμαστε παιδιά Του και ότι ανήκουμε στη νύμφη εκκλησία Του: *«Όστις (δηλαδή ο Κύριος) και εσφράγισεν ημάς και έδωκεν τον ΑΡΡΑΒΩΝΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ εν ταις καρδίαις ημών»* (Β΄ Κορινθίους Α:22, βλ. Β΄ Κορινθίους Ε:5). «ΑΡΡΑΒΩΝΑΣ» στη νομική ορολογία σημαίνει «καπάρωμα - προκαταβολή» και ο Κύριος Ιησούς μας έχει καπαρώσει, δίνοντάς μας το άγιο Πνεύμα Του και έτσι γνωρίζουμε πως, όταν έρθει να παραλάβει τη νύμφη εκκλησία Του, θα είμαστε και εμείς μέσα σ΄ αυτήν (βλ. Εφεσίους Α:14, κλπ.).

Όταν ο πιστός βαπτισθεί με το άγιο Πνεύμα του Θεού αποκτά ισχυρές πνευματικές δυνάμεις στη ζωή του και τον ακολουθούν υπερφυσικά φαινόμενα (θεραπεία ασθενών, προφητείες, εκβολή δαιμονίων, κλπ.), καθαρίζεται και αγιάζεται για να χρησιμοποιηθεί στην υπηρεσία του Κυρίου ως *«σκεύος τιμίας χρήσεως ηγιασμένον...»* (Β΄ Τιμόθεου Β:21, βλ. Εβραίους Ι΄:14, Ματθαίος Ε:8), ενώνεται με τον άγιο λαό του Θεού, την εκκλησία (Πράξεις Δ:31-32), αυξάνει σε πνευματικούς καρπούς (βλ. Ιωάννης ΙΕ:2, Γαλάτας Ε:22-23) και τέλος, η ζωή του οδηγείται και διδάσκεται από τον ίδιο τον Ιησού Χριστό (βλ. Ιωάννης ΙΔ:17,26, Ις΄:13).

... ||| ...

2. Η ΥΠΑΚΟΗ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ

Οι περισσότεροι των αναγεννημένων πιστών αναγνωρίζουν τη σπουδαία θέση που κατέχουν μέσα στη ζωή τους τα τέσσερα πρώτα “πνευματικά βήματα” (ΑΚΟΥΣΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ, ΠΙΣΤΗ - ΜΕΤΑΝΟΙΑ, ΟΜΟΛΟΓΙΑ), αλλά εκεί όμως που οι απόψεις διχάζονται είναι στο γεγονός, εάν είναι **αναγκαίο** το βάπτισμα στο ΝΕΡΟ ή το βάπτισμα με το ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ. Στη μελέτη μας αυτή θα ασχοληθούμε αποκλειστικά και μόνο με ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ και με τη χάρη του Θεού θα προσπαθήσουμε να δώσουμε μια σφαιρική εικόνα του όλου θέματος, ώστε ο κάθε αναγνώστης στο τέλος της μελέτης αυτής να μην έχει πλέον κενά, απορίες και ερωτηματικά.

Το βάπτισμα στο νερό είναι εντολή του ίδιου του Ιησού Χριστού, ο οποίος είπε *«Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε»* (Ιωάννης ΙΔ:15). Η απείθεια στην εντολή του Κυρίου ότι πρέπει να βαπτίζομαστε, όπως βέβαια και στις άλλες εντολές Του, μπορεί να μας οδηγήσει στην αιώνια απώλεια: *«Δεν θέλει εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών πας ο λέγων προς Εμέ, Κύριε, Κύριε, αλλ' Ο ΠΡΑΤΤΩΝ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ του Πατρός μου του εν ουρανοίς»* (Ματθαίος Ζ:21). Ο Ιησούς το τόνισε *«Όστις ΠΙΣΤΕΥΣΗ και ΒΑΠΤΙΣΘΗ θέλει σωθή, όστις όμως ΑΠΙΣΤΗΣΗ θέλει κατακριθή...»* (Μάρκος Ις':16). Η έλλειψη πίστης είναι αρκετή να μας στερήσει τη σωτηρία. Όταν όμως έχουμε πίστη, τότε ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΒΑΠΤΙΣΘΟΥΜΕ ΣΤΟ ΝΕΡΟ στο όνομα του Κυρίου Ιησού, για να ευαρεστήσουμε το Θεό και να μην είμαστε απειθείς στο Λόγο Του.

Το βάπτισμα στο νερό είναι μια ενέργεια του πιστού, που φανερώνει την εκούσια, και όχι την εξαναγκαστική, υποταγή του στο θέλημα του Κυρίου, είναι ένα εξωτερικό γεγονός που φανερώνει την εσωτερική αλλαγή που έχει γίνει μέσα του.

Το πρώτο μήνυμα που κηρύχθηκε από τους αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής, κατέληξε στην εντολή του βαπτίσματος: *«Μετανοήσατε, και ΑΣ ΒΑΠΤΙΣΘΗ έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού, εις άφεσιν αμαρτιών...»* (Πράξεις Β:38). Όπως η μετάνοια είναι απαραίτητη για τη σωτηρία μας, έτσι και το βά-

πτισμα στο νερό είναι απαραίτητο για τη σωτηρία μας *«...εις άφεσιν αμαρτιών»*.

Το βάπτισμα στο νερό αποτελεί μέρος του σχεδίου του Θεού για τη σωτηρία του αμαρτωλού ανθρώπου, γι' αυτό είναι αναγκαίο να γίνει από τον κάθε πιστό, όχι όμως από τον μη αναγεννημένο, δηλαδή από αυτόν που δεν έχει αναγνωρίσει προσωπικό του σωτήρα και Κύριο της ζωής του τον Ιησού Χριστό, γιατί η Αγία Γραφή πουθενά δεν διδάσκει ότι το βάπτισμα στο νερό, **από μόνο του, χωρίς να έχει προηγηθεί το έργο της αναγέννησης,** σώζει τον άνθρωπο από τις αμαρτίες του.

Ας θυμηθούμε ότι και ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, ενώ ήταν ΑΝΑΜΑΡΤΗΤΟΣ, βαπτίσθηκε, δείχνοντας έτσι την πλήρη υποταγή Του, ως άνθρωπος, στο θέλημα του Πατέρα και για να εκπληρώσει *«πάσαν Δικαιοσύνην»* (βλ. Ματθαίος Γ:13-16, Μάρκος Α:9-11, Λουκάς Γ:21-22, κλπ).

Επίσης, ο ένας από τους δύο σταυρωθέντες ληστές στο Γολγοθά που μετανόησε, σώθηκε **χωρίς** να βαπτισθεί στο νερό (βλ. Λουκάς ΚΓ:39-43).

Μόνον η αναγέννηση από το άγιο Πνεύμα του Θεού σώζει τον άνθρωπο από τις αμαρτίες του και μετά ακολουθεί το βάπτισμα στο νερό: *«Όσοι δε εδέχθησαν Αυτόν (τον Ιησού), εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα Αυτού, οίτινες ουχί εξ αιμάτων ουδέ εκ θελήματος σαρκός, ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ' ΕΚ ΘΕΟΥ ΕΓΕΝΝΗΘΗΣΑΝ»* (Ιωάννης Α:12-13 /βλ. Ιωάννης Γ:3-5 /Μάρκος Ις':16 /Λουκάς ΚΑ:47, κλπ).

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ και Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ

Όπως ο Ιησούς Χριστός σταυρώθηκε, πέθανε, τάφηκε και αναστήθηκε, έτσι και ο πιστός με το βάπτισμά του στο νερό περνάει μέσα απ' όλα αυτά τα στάδια, τα οποία αναφέρονται (όπως θα δούμε στη συνέχεια) με λεπτομέρειες στις επιστολές του Παύλου και ειδικότερα στο 6ο κεφάλαιο της επιστολής προς Ρωμαίους (βλ. επίσης: Φιλιππησίους Γ:10-11, Γαλάτας Β:20, Γ:26-27, Εφεσίους Β:6, Δ:22-24, Κολοσσαείς Β:12, κλπ).

Τι ακριβώς συμβολίζει το βάπτισμα του πιστού στο νερό, φαίνεται στα παρακάτω εδάφια, όπου παρουσιάζονται επτά στάδια της πνευματικής του πορεία:

1. ΣΥΝΕΣΤΑΥΡΩΘΗΚΕ με τον Ιησού Χριστό

«**Ο παλαιός ημών άνθρωπος ΣΥΝΕΣΤΑΥΡΩΘΗ...**» (Ρωμ. ς´ :6)
«**...Μετά του Χριστού ΣΥΝΕΣΤΑΥΡΩΘΗ**» (Γαλάτας Β:20).

Ο πιστός **συν-σταυρώνεται** με τον Κύριο Ιησού Χριστό. «**Οσοι δε (είναι) του Χριστού εσταύρωσαν την σάρκα ομού με τα πάθη και τας επιθυμίας**» (Γαλάτας Ε:24) και ο βαπτιζόμενος ομολογεί με την ενέργειά του αυτή, με το βάπτισμα, ότι σταυρώνει την παλαιά αμαρτωλή ζωή του και ότι τώρα είναι ένα **«νέον κτίσμα, τα παλαιά παρήλθον, ιδού τα πάντα έγειναν νέα»** (Β΄ Κορινθίους Ε:17).

2. ΑΠΕΘΑΝΕ με τον Ιησού Χριστό

«**Η αγνοείτε ότι όσοι ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΜΕΝ εις Χριστόν Ιησούν, εις τον θάνατον Αυτού εβαπτίσθημεν.... Διότι Ο ΑΠΟΘΑΝΩΝ ηλευθερώθη από της αμαρτίας. Εάν δε ΑΠΕΘΑΝΕΝ μετά του Χριστού....**» (Ρωμαίους ς´:3,7,8)

Ο πιστός με το βάπτισμά του ομολογεί ότι ο παλαιός αμαρτωλός άνθρωπος πρέπει να πεθάνει και έτσι θέτει τον εαυ-

τό του, μεταφορικά-συμβολικά, στη θέση του θανάτου του Ιησού Χριστού. Ο πιστός με την κατάδυσή του μέσα στο νερό ακολουθεί τον Ιησού στον τάφο, γι' αυτό το βάπτισμα πρέπει να γίνεται: **(1)** Με *ολοκληρωτική κατάδυση του σώματος* του βαπτιζόμενου στο νερό, όπως ακριβώς και ο Ιησούς τάφηκε, και **(2)** Με *μία κατάδυση*, γιατί ο Ιησούς **"απέθανε ΑΠΑΞ δια την αμαρτίαν"** (Ρωμαίους ς´:10) και **"εισήλθεν ΑΠΑΞ εις τα άγια, αποκτήσας αιωνίαν λύτρωσιν"** (Εβραίους Θ:12), αλλά και **«ΕΝΑ ΟΝΟΜΑ»** δόθηκε στους ανθρώπους, στο οποίο πρέπει να ενεργούμε τα πάντα (βλ. Πράξεις Δ12, Κολοσσαείς Γ:17, Φιλιππησίους Β:9-11, Ρωμαίους Ι´:13, κλπ).

3. ΣΥΝΕΤΑΦΗΚΕ με τον Ιησού Χριστό

«**ΣΥΝΕΤΑΦΗΜΕΝ λοιπόν μετ' Αυτού δια του βαπτίσματος εις τον θάνατον...**» (Ρωμαίους ς´:4).

«**ΣΥΝΤΑΦΕΝΤΕΣ μετ' Αυτού εν τω βαπτίσματι.....**» (Κολοσσαείς Β:12).

Ο πιστός με το βάπτισμα στο νερό ακολουθεί τον Ιησού συμβολικά στον τάφο. Βέβαια ο πραγματικός καθαρισμός της ψυχής από την αμαρτία δεν μπορεί να γίνει με φυσικό νερό. Το αίμα του Ιησού Χριστού είναι εκείνο που μπορεί να **"καθαρίσει την συνειδησίң σας από ΝΕΚΡΩΝ ΕΡΓΩΝ, εις το να λατρεύητε τον ζώντα Θεόν"** (Εβραίους Θ:14) μας λέγει ο Λόγος Θεού. Ο Ιησούς μας έλυσσε και μας ελευθέρωσε **"από των αμαρτιών ημών με το αίμα Αυτού"** (Αποκάλυψη Α:5), γιατί το αίμα του Ιησού Χριστού **"καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας"** (Α΄ Ιωάννου Α:7).

Ο απ. Πέτρος στην Α΄ επιστολή του (κεφ.Γ:20-31) μας δείχνει τη συμβολική όψη του καθαρισμού του ανθρώπου, δηλαδή της σωτηρίας του δια του βαπτίσματος. Το βάπτισμα ΜΟΝΟ του, χωρίς πίστη και μετάνοια, δεν είναι η πραγματική σωτηρία μας, αλλά η απεικόνιση αυτής, δεν είναι η πραγματική **"αποβολή της ακαθαρσίας της σαρκός"**, αλλά **"μαρτυρία** (αρχαίο: «επερώτημα» = έλεγχος) **της αγαθής συνειδήσεως εις τον Θεόν"** (εδ.21).

Το αίμα του Ιησού **"καθαρίζει την συνειδησίң μας"** (Εβραίους

:14). Έχουμε λοιπόν, τον *πραγματικό καθαρισμό* των αμαρτιών δια του ΑΙΜΑΤΟΣ του Ιησού και τον *τελετουργικό (συμβολικό) καθαρισμό* των αμαρτιών δια του ΥΔΑΤΟΣ, ως "**μαρτυρία της αγαθής συνειδήσεως εις τον Θεόν**". Πρέπει ο πιστός να εκτελέσει την εντολή του βαπτίσματος, πρέπει να μπει μέσα στον «υγρό τάφο» γιατί το βάπτισμα στο νερό απεικονίζει τη σωτηρία του πιστού.

4. ΣΥΜΦΥΤΟΙ με τον Ιησού Χριστό

«**Διότι εάν εγεινάμεν ΣΥΜΦΥΤΟΙ (με Αυτόν) κατά την ομοιότητα του θάνατου Αυτού, θέλομεν είσθαι και (κατά την ομοιότητα) της αναστάσεως...**» (Ρωμαίους ς':5).

«**...Δια να γνωρίσω Αυτόν και την δύναμιν της αναστάσεως Αυτού, και την κοινωνίαν των παθημάτων Αυτού, ΣΥΜΜΟΡΦΟΥΜΕΝΟΣ με τον θάνατον Αυτού, ίσως καταντήσω εις την εξανάστασιν των νεκρών**» (Φιλιππησίους Γ:10-11)

Ο πιστός με το βάπτισμα **συν-ταυτίζεται** με τον Ιησού Χριστό στο θάνατό Του, γίνεται **συν-φυτος** με Αυτόν, παίρνει τη φύση του θανάτου του Ιησού. Όταν κατέρχεται (βυθίζεται) στο νερό, κατέρχεται "**κατά την ομοιότητα του ΘΑΝΑΤΟΥ Αυτού**".

5. ΣΥΝΑΝΕΣΤΗ με τον Ιησού Χριστό

«**Διότι εάν εγεινάμεν ΣΥΜΦΥΤΟΙ (με Αυτόν) κατά την ομοιότητα του θανάτου Αυτού, θέλομεν είσθαι και (κατά την ομοιότητα) της αναστάσεως...**» (Ρωμαίους ς':5).

«**Συνταφέντες μετ' Αυτού εν τω βαπτίσματι, δια του οποίου και ΣΥΝΑΝΕΣΤΗΣΕ δια της πίστεως της ενεργείας του Θεού, όστις ανέστησε Αυτόν εκ νεκρών**» (Κολοσσαείς Β:12).

«**...Και ΣΥΝΑΝΕΣΤΗΣΕ, και συνεκάθισεν εν τοις επουρανίοις δια Ιησού Χριστού**» (Εφεσίους Β:6).

Με την άνοδο του βαπτιζόμενου από το νερό έχουμε, συμβολικά, μια εικόνα της πνευματικής ανάστασής του και μια ομολογία ότι είναι πλέον ένα νέο «εν Χριστώ Ιησού» κτίσμα και ότι τώρα οφείλει να περπατεί σε μια νέα ζωή, σε μια ζωή αγιασμού. Βασική διδασκαλία της Αγίας Γραφής είναι η σωματική ανάσταση

όλων των νεκρών. Όπως ο Ιησούς αναστήθηκε, έτσι και όλοι οι άνθρωποι (πιστοί και ασεβείς) μια ημέρα θα αναστηθούν "**....οι μεν (άδικοι) εις κόλασιν αιώνιον, οι δε δίκαιοι εις ζωήν αιώνιον**" (βλ. Ματθαίος ΚΕ:46). Όταν ο βαπτιζόμενος βγαίνει από το νερό, θάβει μέσα στον υγρό τάφο τον παλιό σαρκικό άνθρωπο και ντύνεται το νέο (αναστημένο) πνευματικό άνθρωπο.

6. ΕΝΔΥΕΤΑΙ με τον Ιησού Χριστό

«**Διότι πάντες είσθε υιοί Θεού δια της πίστεως (της) εν Χριστώ Ιησού. Επειδή όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ΕΝΕΔΥΘΗΤΕ...**» (Γαλάτας Γ:26-27).

«**Αλλ' ΕΝΔΥΘΗΤΕ τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και μη φροντίζετε περί της σαρκός, εις (το να εκτελήτε) τας επιθυμίας (αυτής)...**» (Ρωμαίους ΙΓ:14).

«**ΝΑ ΑΠΕΚΔΥΘΗΤΕ τον παλαιόν άνθρωπον .....και ΝΑ ΕΝΔΥΘΗΤΕ τον νέον άνθρωπον, τον κτισθέντα κατά Θεόν εν δικαιοσύνη και οσιότητι της αληθείας**» (Εφεσίους Δ:22, 24).

Ο πιστός με τη βάπτισή του ομολογεί δημόσια ότι φέρει «**νέα ενδυμασία**», φόρεσε πλέον το λευκό ένδυμα της δικαιοσύνης του Ιησού Χριστού. Έχει ντυθεί τη δικαιοσύνη του Ιησού, ο οποίος "**παρεδόθη δια τας αμαρτίας ημών, και ανέστη δια την δικαίωσιν ημών**" (Ρωμαίους Δ:25). Έχοντας ντυθεί ο πιστός τη δικαιοσύνη Του είναι γεμάτος "**καρπών δικαιοσύνης**" (Φιλιππησίους Α:11).

7. ΣΥΖΕΙ με τον Ιησού Χριστό

«**Εάν δε απεθάνομεν μετά του Χριστού, πιστεύομεν ότι και θέλομεν ΣΥΖΗΣΕΙ μετ' Αυτού**» (Ρωμαίους ς':18).

«**...Και συνανέστησε, και ΣΥΝΕΚΑΘΙΣΕΝ εν τοις επουρανίοις δια Ιησού Χριστού**» (Εφεσίους Β:6).

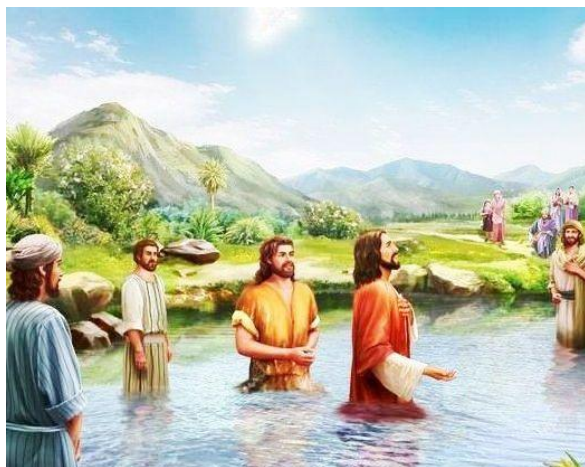
Τώρα ο πιστός πολιτεύεται αξίως του ευαγγελίου και ζει άγια και καθαρή ζωή: "**Εάν λοιπόν συνανέστητε μετά του Χριστού, ΤΑ ΑΝΩ ζητείτε ....ΤΑ ΑΝΩ φρονείτε, μη τα επί της γης**" (Κολοσσαείς Γ:1-2). Το πολίτευμα του πιστού δεν είναι πλέον γήινο, αλλά είναι ουράνιο (Φιλιππησίους Γ:20) και τώρα βαδίζει "**εις τα ίχνη Αυτού**",

βαδίζει στα ίχνη του αναστημένου Ιησού (Α΄ Πέτρου Γ:21).

◆ Αυτά είναι τα **επτά βήματα** της πνευματικής πορείας του βαπτιζόμενου. Με το βάπτισμα στο νερό ο κάθε πιστός ακολουθεί, κατά τρόπο συμβολικό, τον Ιησού στο *θάνατό* Του, στην *ταφή* Του και στην *ανάστασή* Του. ΕΙΝΑΙ ΤΥΠΟΣ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ, τον οποίο γεύθηκε Αυτός, για να μας αντικαταστήσει στο θάνατο, για να εξιλεώσει τη θεία δικαιοσύνη και για να μας αγιάσει **«καθαρίσας με το λουτρόν του ύδατος ΔΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ»** (Εφεσίους Ε:26) και **«...δια ΛΟΥΤΡΟΥ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ και ανακαινίσεως του αγίου Πνεύματος»** (Τίτος Γ:5).

Ο θάνατος του πιστού στο βάπτισμα είναι μεν συμβολικός, αλλά για το Θεό λογίζεται ως πραγματικός, γιατί δίνεται σαν απόδειξη της πίστης μας, ότι δηλαδή γινόμαστε νεκροί κατά την αμαρτία και ότι απαρνιώμαστε τον παλιό (αμαρτωλό) άνθρωπο και ντυνόμαστε το νέο (πνευματικό) άνθρωπο.

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ

ΠΟΙΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΠΤΙΖΟΝΤΑΙ

Μέσα στην Καινή Διαθήκη και ειδικότερα στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων, στο οποίο περιγράφεται η οργάνωση και η λειτουργία της πρώτης Αποστολικής Εκκλησίας, είναι βασική διδασκαλία ότι *ο άνθρωπος πρώτα πρέπει να πιστέψει και να σωθεί και μετά να βαπτισθεί στο όνομα αυτού που τον έσωσε*, γι' αυτό βαπτίζονταν μόνον οι αναγεννημένοι πιστοί, όπως βλέπουμε παρακάτω:

1. **ΠΡΑΞΕΙΣ Β:38-41** *«Και ο Πέτρος είπε προς αυτούς, “ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΤΕ, και ας ΒΑΠΤΙΣΘΗ έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών, και θέλετε λάβει ΤΗΝ ΔΩΡΕΑΝ του αγίου Πνεύματος” ....Και με άλλους πολλούς λόγους διεμαρτύρετο και προέτρεπε, λέγων, “Σώθητε από της διεστραμμένης ταύτης γενεάς”.*

Εκείνοι λοιπόν μετά χαράς *δεχθέντες τον λόγον αυτού, ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΣΑΝ, και προσετέθησαν εν εκείνη τη ημέρα έως τρεις χιλιάδες ψυχαί».*

Αυτοί που δέχτηκαν και πίστεψαν στο Λόγο του Θεού από το κήρυγμα του Πέτρου, ΜΟΝΟ αυτοί βαπτίσθηκαν και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να δημιουργηθεί η πρώτη τοπική Εκκλησία στην Ιερουσαλήμ, με τρεις χιλιάδες μέλη.

2. **ΠΡΑΞΕΙΣ Η:12** *«Ότε όμως ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΝ εις τον Φίλιππον ευαγγελιζόμενον τα περί της βασιλείας του Θεού, και του ονόματος του Ιησού Χριστού, ΕΒΑΠΤΙΖΟΝΤΟ άνδρες τε και γυναίκες».*

Βλέπουμε ότι το βάπτισμα συνδέεται άμεσα με τους πιστεύοντες και δεχόμενους τη βασιλεία του Θεού. Πρώτα πίστεψαν και μετά βαπτίσθηκαν.

3. **ΠΡΑΞΕΙΣ Η:13** <Ο δε Σίμων και αυτός ΕΠΙΣΤΕΥΣΕ, και ΒΑΠΤΙΣΘΕΙΣ έμμενε πάντοτε μετά του Φιλίππου, και θεωρών σημεία και θαύματα μεγάλα γινόμενα εξεπλήττετο>.

Ο Σίμων ο μάγος βαπτίσθηκε, αφού πρώτα πίστεψε.

4. **ΠΡΑΞΕΙΣ Η:36-37** <Και καθώς εξηκολούθουν την οδόν, ήλθον εις τι ύδωρ, και λέγει ο ευνούχος, "Ίδού ύδωρ, τί με εμποδίζει ΝΑ ΒΑΠΤΙΣΘΩ;" και ο Φίλιππος είπεν, "ΕΑΝ ΠΙΣΤΕΥΗΣ ΕΞ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ, ΔΥΝΑΣΑΙ", και αποκριθείς είπε, "ΠΙΣΤΕΥΩ ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού" ...>.

Στο μέρος αυτό της Αγίας Γραφής βλέπουμε το Φίλιππο να ευαγγελίζει τον Αιθίοπα ευνούχο, φανερώνοντάς του τα μεγαλεία του Θεού, και όταν ο ευνούχος βλέπει σε κάποιο μέρος του δρόμου νερό, αναγνωρίζει την υποχρέωσή του να βαπτισθεί, επωφελούμενος από την πρώτη ευκαιρία που του παρουσιάζεται, ενώ από την άλλη μεριά και ο Φίλιππος ήταν έτοιμος να εκπληρώσει τη δική του υποχρέωση, δηλαδή να βαπτίσει στο νερό το νέο πιστό.

5. **ΠΡΑΞΕΙΣ Θ:17-18/ΚΒ:16** <Υπήγε δε ο Ανανίας και εισήλθεν εις την οικίαν, και επιθέσας επ' αυτόν τας χείρας, είπε, "Σαούλ αδελφέ, ο Κύριος με απέστειλεν, ο Ιησούς όστις εφάνη εις σε εν τη οδώ καθ' ην ήρχου, δια να αναβλέψης, και να πλησθής Πνεύματος αγίου". Και ευθύς έπεσον από των οφθαλμών αυτού ως λέπη, και ανέβλεψεν ευθύς, και σηκωθείς Ε Β Α Π Τ Ι Σ Θ Η. Και λαβών τροφήν, εδυναμώθη...>

...Και τώρα τι βραδύνεις; σηκωθείς ΒΑΠΤΙΣΘΗΤΙ και απολούσθητι από των αμαρτιών σου, επικαλεσθείς το όνομα του Κυρίου>.

Εδώ έχουμε την περίπτωση της μετάνοιας του διώκτη των Χριστιανών Σαούλ (του μετέπειτα απόστολου Παύλου), ο οποίος πρώτα συνάντησε τον Ιησού στο δρόμο για τη Δαμασκό και μετά στάλθηκε σ' αυτόν αγγελία από τον Κύριο, δια μέσου του Ανανία. Ο Παύλος δέχτηκε την αγγελία του Κυρίου, επανέβλεψε "και σηκωθείς ΕΒΑΠΤΙΣΘΗ". Η περίπτωση αυτή έχει ιδιαίτερη σπουδαι-

ότητα, γιατί η βάπτισή του Σαούλου διατάχθηκε από τον ίδιο τον Ιησού Χριστό.

6. **ΠΡΑΞΕΙΣ Ι':44-48** <Ενώ έτι ελάλει ο Πέτρος τους λόγους τούτους, ΕΠΗΛΘΕ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ επί πάντας τους ακούοντας τον λόγον. Και εξεπλάγησαν οι εκ περιτομής πιστοί, όσοι ήλθον μετά του Πέτρου, ότι η δωρεά του αγίου Πνεύματος εξεχύθη και επί τα έθνη.>

Διότι ήκουον αυτούς ΛΑΛΟΥΝΤΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, και μεγαλύνοντας τον Θεόν. Τότε απεκρίθη ο Πέτρος "Μήπως δύναται τις να εμποδίση το ύδωρ, ώστε ΝΑ ΒΑΠΤΙΣΘΩΣΙΝ ούτοι, οίτινες έλαβον το Πνεύμα το άγιον, καθώς και ημείς;" Και προσέταξεν αυτούς ΝΑ ΒΑΠΤΙΣΘΩΣΙΝ εις το όνομα του Κυρίου. Τότε παρεκάλεσαν αυτόν να διαμείνη ημέρα τινάς.>

Εδώ αναφέρεται στην περίπτωση, όπου ο Πέτρος κηρύττει το ευαγγέλιο στον εκατόνταρχο Κορνήλιο και στους συγγενείς και οικείους φίλους αυτού. Βλέπουμε ότι ο Θεός στην περίπτωση αυτή ενήργησε διαφορετικά: Δηλαδή πρώτα βαπτίσθηκαν με το άγιο Πνεύμα και μετά ο Πέτρος τους διέταξε να βαπτισθούν και στο νερό στο όνομα του Κυρίου, το οποίο και έκαναν. Αυτή η περίπτωση εδώ, αποτελεί μια ισχυρή απόδειξη της αναγκαιότητας του βαπτίσματος στο νερό μέσα στη ζωή του κάθε πιστού.

7. **ΠΡΑΞΕΙΣ Ις':14-15** <Και γυνή τις Λυδία το όνομα, πωλήτρια πορφύρας, εκ πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τον Θεόν, ήκουε, ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΔΙΗΝΟΙΞΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ δια να προσέχη εις τα λαλούμενα υπό του Παύλου. Αφού δε ΕΒΑΠΤΙΣΘΗ (αυτή) και ο οίκος αυτής, παρεκάλεσε λέγουσα, "Εάν με εκρίνατε ότι είμαι πιστή εις τον Κύριον, εισέλθετε εις τον οίκον μου και μείνατε" ...>

Βλέπουμε ότι ο Κύριος "διήνοιξε" πρώτα την καρδιά της Λυδίας, μπήκε μέσα της σαν σωτήρας και λυτρωτής και μετά αυτή και ο οίκος της βαπτίσθηκαν.

8. **ΠΡΑΞΕΙΣ Ις':30-33** <Και εκβαλών αυτούς έξω, είπε, "ΚΥΡΙΟΙ, ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΜΩ ΔΙΑ ΝΑ ΣΩΘΩ;" Οι δε είπον, "ΠΙΣΤΕΥΣΟΝ

εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και θέλεις σωθή, συ και ο οίκος σου".
Και ελάλησαν προς αυτόν τον λόγον του Κυρίου, και προς πάντας τους εν τη οικία αυτού.

Και παραλαβών αυτούς εν εκείνη τη ώρα της νυκτός, έλουσε τας πληγάς (αυτών), και ΕΒΑΠΤΙΣΘΗ ευθύς αυτός και ο πάντες οι αυτού...»

Ο Παύλος στην ερώτηση του δεσμοφύλακα των Φιλίππων, τι πρέπει να κάνει για να σωθεί, απάντησε ότι "πρέπει να πιστέψει στον Ιησού". Και βλέπουμε ότι αμέσως, δέχτηκε τα λόγια του Παύλου, με αποτέλεσμα και αυτός και οι οικείοι του να βαπτισθούν, υπακούοντας στην εντολή του Κυρίου.

9. ΠΡΑΞΕΙΣ ΙΗ:8 *«Κρίσπος δε ο αρχισυνάγωγος ΕΠΙΣΤΕΥΣΕΝ εις τον Κύριον μεθ' όλου του οίκου αυτού, και πολλοί των Κορινθίων ακούοντες ΕΠΙΣΤΕΥΟΝ και ΕΒΑΠΤΙΖΟΝΤΟ...»*

Εδώ βλέπουμε για μια ακόμα φορά τη σειρά των γεγονότων. Ο Κρίσπος και οι λοιποί Κορίνθιοι πρώτα **άκουσαν** το μήνυμα του ευαγγελίου, μετά **πίστεψαν** σ' αυτό και **βαπτίσθηκαν** στο νερό.

10. ΠΡΑΞΕΙΣ ΙΘ:1-6 *«Είπε (ο Παύλος) προς αυτούς, "ΕΛΑΒΑΤΕ ΠΝΕΥΜΑ ΑΓΙΟΝ, ΑΦΟΥ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΤΕ;" Οι δε είπον προς αυτόν, "ΑΛΛ' ΟΥΔΕ ΑΝ ΥΠΑΡΧΗ ΠΝΕΥΜΑ ΑΓΙΟΝ ΗΚΟΥΣΑΜΕΝ". Και είπε προς αυτούς, "Εις τι λοιπόν ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΤΕ;" Οι δε είπον, "Εις το βάπτισμα του Ιωάννου".*

Και είπεν ο Παύλος, "ο Ιωάννης μεν εβάπτισε ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ, λέγων προς τον λαόν να πιστεύσωσιν εις τον ερχόμενον μετ' αυτόν, τουτέστιν, εις τον Χριστόν Ιησούν". Ακούσαντες δε ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΣΑΝ εις το όνομα του Κυρίου Ιησού. Και αφού ο Παύλος επέθηκεν επ' αυτών τας χείρας, ήλθε το Πνεύμα το άγιον επ' αυτούς, και ΕΛΑΛΟΥΝ ΓΛΩΣΣΑΣ και ΠΡΟΕΦΗΤΕΥΟΝ».

Εδώ παρατηρούμε ότι οι πιστοί στην Έφεσο είχαν πιστέψει και αναγεννηθεί και είχαν βαπτισθεί μόνο στο βάπτισμα του Ιωάννη ("βάπτισμα μετανοίας"). Ο απ.Παύλος τότε τους διέταξε να

βαπτισθούν στο όνομα του Κυρίου Ιησού, και αφού βαπτίσθηκαν στο νερό, αμέσως μετά βαπτίσθηκαν και με το άγιο Πνεύμα.

Αναφέρεται με σαφήνεια και καθαρότητα μέσα στην Αγία Γραφή ότι ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΠΤΙΖΟΝΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΠΙΣΤΟΙ, ΑΥΤΟΙ ΔΗΛΑΔΗ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΘΕΙ. Τα παραδείγματα που αναφέραμε παραπάνω το επιβεβαιώνουν περίτρανα και όπως παρατηρούμε σε όλες ανεξαιρέτως τις περιπτώσεις, **όλοι οι ακούοντες το ευαγγέλιο**, αμέσως όταν πίστευαν **βαπτίζονταν**, γιατί είχαν ορθή γνώση της σημασίας και της αναγκαιότητας του βαπτίσματος.

Ο άνθρωπος πρέπει **ν' ακούσει** το Λόγο Θεού (Ρωμαίους 1:14), **να πιστέψει** στον Ιησού Χριστό, **να αναγνωρίσει** Αυτόν σαν προσωπικό του σωτήρα και λυτρωτή, **να Τον ομολογήσει** με το στόμα του και κατόπιν **ΝΑ ΒΑΠΤΙΣΘΕΙ ΣΤΟ ΝΕΡΟ**, έχοντας βαθιά επίγνωση της σημασίας και της βαρύτητας του βαπτίσματος στη ζωή του και τέλος **να ζει** πάντοτε **"σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς"** (βλ. Τίτος Β:11-14), όπως αρμόζει στο γνήσιο πιστό ακόλουθο του Κυρίου Ιησού και **να περιπατεί "εις νέαν ζωήν"** μέχρι θανάτου (Ρωμαίους 6:4).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το κείμενο της Αγίας Γραφής που χρησιμοποιούμε στη μελέτη αυτή, είναι το κείμενο της μετάφρασης του αρχιμ. Νεόφυτου Βάμβα, καθώς και το αρχαίο κριτικό κείμενο (έκδοση "ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ"). Όσες λέξεις βρίσκονται μέσα σε παρένθεση δεν υπάρχουν στο αρχαίο κείμενο

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ ΤΟ ΝΗΠΙΟΒΑΠΤΙΣΜΑ

Σύμφωνα με όσα αναφέραμε για το βάπτισμα στο νερό, βλέπουμε ότι δεν υπάρχει σε ολόκληρη την Καινή Διαθήκη **ρητή εντολή** να βαπτίζουν οι πιστοί τα παιδιά τους σε νηπιακή ηλικία, δεν υπάρχει **ούτε ένα εδάφιο**, δεν υπάρχει ούτε **κάποια νύξη** (έστω μικρή) για το θέμα αυτό. **Εάν ο Κύριος επιθυμούσε να βαπτίζονται τα νήπια, φυσικά θα το έλεγε.** Εφόσον όμως δεν είπε τίποτα γι' αυτό, εμείς δεν έχουμε το δικαίωμα να προσθέσουμε στον άγιο Λόγο Του κάποια εντολή «εν τω ονόματι του Κυρίου» και να την εκτελούμε, ενώ Αυτός δεν την έδωσε. Αντίθετα, είναι συνηθισμένο το γεγονός να μην εκτελούμε άλλες εντολές, που μας έδωσε και που συνέχεια τις επαναλάμβανε.

Ίσως για πολλούς να αποτελεί ένα μεγάλο ερωτηματικό το γεγονός, πως εισήχθη ο θεσμός του νηπιοβαπτίσματος και πως σήμερα έχει καθιερωθεί από την Ορθόδοξη και την Καθολική Εκκλησία, καθώς επίσης και από πολλές ομολογίες της Διαμαρτυρόμενης Εκκλησίας (Λουθηρανοί, Πρεσβυτερικοί, Αγγλικανοί, Καλβινιστές, κλπ.).

Το νηπιοβάπτισμα έχει την αρχή του στην αποστασία της Εκκλησίας από την «υγιαίνουσα διδασκαλία» του Λόγου του Θεού. Για πρώτη φορά εισήχθη στα μέσα του 2ου μ.Χ. αιώνα και αυτό ήταν αποτέλεσμα δύο λανθασμένων διδαχών, που ήσαν αντίθετες από τη διδασκαλία της Αγίας Γραφής:

1. Ότι το βάπτισμα, αυτό καθ'αυτό, αναγεννά και σώζει (απαλλάσσει) τον άνθρωπο από την αμαρτία.
2. Ότι τα νήπια έχουν υποστεί ολοσχερή έμφυτη διαφθορά από την προπατορική αμαρτία, με αποτέλεσμα να φέρουν επάνω τους την ενοχή και την απώλεια.

Όταν οι άνθρωποι πίστεψαν σ'αυτές τις δύο εσφαλμένες απόψεις, καθιέρωσαν το βάπτισμα των νηπίων, όχι σαν το μόνο μέσο εξιλέωσής τους από την έμφυτη διαφθορά, αλλά και για τη σωτηρία τους, για να μην πάνε στην κόλαση σε περίπτωση θανάτου τους.

Το βάπτισμα στο νερό από μόνο του, χωρίς να έχει προηγηθεί η ΜΕΤΑΝΟΙΑ για τις αμαρτίες μας και η ΠΙΣΤΗ στο λυτρωτικό έργο του Ιησού Χριστού επάνω στο σταυρό του Γολγοθά, δεν μας σώζει. Αυτός που θα βαπτισθεί, θα πρέπει πρώτα να έχει πιστέψει και αναγεννηθεί.

Ο απόστολος Πέτρος στην Α΄ Επιστολή του γράφει:

«...Ότε η μακροθυμία του Θεού επρόσμενε ποτέ (αυτούς) εν ταις ημέραις του Νώε, ενώ κατεσκευάζετο η κιβωτός, εις την οποία ολίγοι (τουτέστιν οκτώ) ψυχαί διεσώθησαν δι' ύδατος, του οποίου αντίτυπον (ον) το βάπτισμα σώζει και ημάς την σήμερον, ουχί αποβολή της ακαθαρσίας της σαρκός, αλλά μαρτυρία της αγαθής συνειδήσεως εις Θεόν, δια της αναστάσεως του Ιησού Χριστού» (Α΄ Πέτρου Γ:20-21).

Το αρχαίο κείμενο λέγει *"..ου σαρκός απόθεσις ρύπου, αλλά συνειδήσεως αγαθής ΕΠΕΡΩΤΗΜΑ εις Θεόν δι' αναστάσεως Ιησού Χριστού"* (εδ.21). Στη Νομική ορολογία "επερώτημα" (αλλά και "επερώτηση") είναι η ενέργεια εκείνη που αποσκοπεί στον έλεγχο των πεπραγμένων της Κυβέρνησης από τη Βουλή, για οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη της Κυβέρνησης.

Εδώ ο Λόγος του Θεού μας λέγει ότι *"..αντίτυπον (ον) το βάπτισμα σώζει και ημάς την σήμερον"*, αλλά το Πνεύμα του Θεού όμως μας εξηγεί, μας διευκρινίζει τι εννοεί όταν λέγει ότι "αντίτυπο της σωτηρίας των οκτώ ψυχών που σώθηκαν με την κιβωτό του Νώε είναι το βάπτισμα, που μας σώζει και σήμερα". Μας αποκαλύπτει ότι το βάπτισμα στο νερό είναι *"...όχι αποβολή (απόθεση) της ρυπαρότητας της σάρκας, αλλά ΕΠΕΡΩΤΗΜΑ της αγαθής συνείδησης (εννοείται του πιστεύσαντα) στο Θεό"*. Πως γίνεται αυτό το επερώτημα, αυτός ο έλεγχος; Με την πίστη στην ανάσταση του Ιησού.

Με το βάπτισμα στο νερό δεν αποβάλλεται η αμαρτία, αλλά ελέγχεται η αγαθή συνείδηση του ανθρώπου ενώπιον του Θεού, εάν δέχεται το τετελεσμένο έργο της σωτηρίας, δια της θυσίας του Ιησού στο Γολγοθά και της ανάστασής Του. Και εφόσον αυτό το δέχεται, καθίσταται πλέον υπεύθυνος και υπόλογος για τις πράξεις του ενώπιον Κυρίου.

Το ερώτημα είναι: Το νήπιο μπορεί να είναι ενώπιον του Θεού υπόλογο για τις πράξεις του; Μπορεί να έχει “επερώτημα” αγαθής συνείδησης στο Θεό; Η απάντηση στο τόσο σημαντικό ερώτημα έρχεται από μόνη της: Ασφαλώς όχι.

Επομένως η ενέργεια να βαπτισθεί το νήπιο, πριν μεγαλώσει και αποκτήσει συνείδηση για την αμαρτία, πριν ακούσει και εννοήσει το άγγελμα του ευαγγελίου, ότι ο Ιησούς Χριστός πέθανε για τις αμαρτίες του, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το Λόγο του Θεού. Ο κάθε άνθρωπος για να βαπτισθεί στο νερό πρέπει να κάνει τα πνευματικά “βήματα” που αναφέραμε στο πρώτο κεφάλαιο της μελέτης μας:

1. **Να ακούσει** το χαρμόσυνο μήνυμα του ευαγγελίου του Ιησού.
2. **Να πιστέψει** σ’ αυτό.
3. **Να μετανοήσει** για τις αμαρτίες του.
4. **Να ομολογήσει** την πίστη του στον Ιησού Χριστό.
5. Να βαπτισθεί **στο νερό** στο όνομα του Ιησού.
6. Να βαπτισθεί **με το άγιο Πνεύμα** του Θεού.

Από τον 2ο μέχρι τον 5ο μ.Χ. αιώνα το θέμα του νηπιοβαπτισμού απετέλεσε μεγάλο θεολογικό θέμα για διαμάχη, με το οποίο ασχολήθηκαν πολλοί εξέχοντες Εκκλησιαστικοί Πατέρες, όπως οι Ωριγένης, Αυγουστίνος, Τερτυλλιανός, Γρηγόριος Ναζιανζηνός και Ιωάννης Χρυσόστομος, οι οποίοι αν και προερχόντουσαν από χριστιανούς γονείς, βαπτίσθηκαν σε ώριμη ηλικία, γεγονός που φανερώνει ότι ΔΕΝ δεχόντουσαν το νηπιοβάπτισμα σαν διδασκαλία της Αγίας Γραφής.

Ο νηπιοβαπτισμός απέκτησε μεγάλη σοβαρότητα εξαιτίας της διαμάχης μεταξύ του **Αυγουστίνου**, υπέρμαχου του βαπτίσματος των νηπίων και του Βρετανού μοναχού **Πελαγίου**, που α-

ντιτίθετο σ' αυτό. Η διένεξη τους αυτή, ήταν η αιτία που η τοπική Σύνοδος της Καρθαγένης, το **418** μ.Χ., καταδίκασε τον Πελάγιο και τους οπαδούς του και επικύρωσε το νηπιοβάπτισμα. Το αποτέλεσμα ήταν να γενικευθεί τον **5ο** αιώνα, αλλά ο θεσμός αυτός επεκράτησε οριστικά από τον **6ο** μ.Χ. αιώνα και μετά.

Με την επικράτηση του νηπιοβαπτισμού, ταυτόχρονα επικράτησαν και πλήθος δοξασιών και προλήψεων, όπως:

- α)** Αν τα νήπια πεθάνουν αβάπτιστα, παρ’ όλο που δεν έχουν προσωπικές αμαρτίες, δεν θα κερδίσουν την αιώνια βασιλεία, γι' αυτό πρέπει να βαπτίζονται για να απαλλαγούν από την προπατορική αμαρτία.
- β)** Αν τα νήπια πεθάνουν αβάπτιστα είναι επικίνδυνα για τους ζωντανούς, γιατί αυτά γίνονται ξωτικά, τελώνια, βρυκολακιάζουν, παρουσιάζονται σαν ισκίωμα, τaráσσουν τον ύπνο των γονιών τους, ζητούν το όνομά τους, και πλήθος άλλων προλήψεων και δεισιδαιμονιών.

Για την αποφυγή όλων αυτών των “κινδύνων”, θάβουν το αβάπτιστο παιδί σε υγρό τόπο, ώστε να έχει εκεί νερό για να βαπτισθεί.

- γ)** Αν όμως τα νήπια πεθάνουν βαπτισμένα, τότε γίνονται αγγελούδια. Αυτή η πλανεμένη διδασκαλία, ώθησε πριν μερικές δεκαετίες μια καλόγρια στο Μεξικό να ρίξει εκατό (100) βαπτισμένα νήπια σε ένα ξεροπήγαδο για να γίνουν “αγγελούδια”.

Αυτές και πολλές άλλες δοξασίες επεκράτησαν, γιατί οι άνθρωποι εγκατέλειψαν τον Ιησού Χριστό, που είναι η μόνη ΑΛΗΘΕΙΑ και ακολούθησαν το Διάβολο που είναι ο πατέρας του ΨΕΥΔΟΥΣ και ΠΛΑΝΟΣ (Ιωάννης Η:44-45, κλπ), άφησαν το πλούσιο φως του ευαγγελίου και ακολούθησαν τις τρεμάμενες ακτίνες του εχθρού της ψυχής του Διαβόλου, άλλαξαν την αλήθεια του Θεού με το ψεύδος και **“εσεβάσθησαν και ελάτρευσαν την κτίσιν μάλλον, παρά τον κτίσαντα, όστις είναι ευλογητός εις τους αιώνας...”** (Ρωμαίους Α:25).

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ

ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΠΤΙΖΟΜΑΣΤΕ

1. Η ΜΟΝΗ ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Σαν μοναδική πηγή αλήθειας και πνευματική πυξίδα στη ζωή μας, έχουμε τον αιώνιο και αληθινό Λόγο του Θεού, που είναι η **ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ**. Δεν υπάρχει κανένα βιβλίο ή ανθρώπινο σύγγραμμα που να μπορεί να συγκριθεί με το Λόγο του Θεού ή να σταθεί εναντίον Του, γιατί το Βιβλίο αυτό **το έγραψε Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ δια μέσου των αγίων ανδρών Του**, οι οποίοι είχαν παραχωρήσει ολοκληρωτικά σ' Αυτόν τον εαυτό τους, τη ζωή τους, όλο τους το "είναι" (βλ. Β' Πέτρου Α:20-21).

Ο ίδιος ο Θεός υπαγόρευσε το θέλημά Του και τις βουλές Του στους αγίους άνδρες Του. Ολόκληρη η Αγία Γραφή είναι **ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΗ**. Σχετικά με την αλήθεια αυτή, ο Παύλος γράφει προς τον συνεργάτη του Τιμόθεο:

«.....Και ότι από βρέφους γνωρίζεις **ΤΑ ΙΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ**, τα δυνάμενα να σε σοφίσωσιν εις σωτηρίαν δια της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού. **ΟΛΗ Η ΓΡΑΦΗ** (είναι) **ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΟΣ**, και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγχον, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης, δια να ήναι τέλειος ο άνθρωπος του Θεού, ητοιμασμένος εις παν έργον αγαθόν...» (βλ. Β' Τιμόθεου Γ:15-17).

Τα ιερά γράμματα που ο Τιμόθεος γνώριζε από βρέφους, δεν είναι άλλα από το Λόγο του Θεού, το νόμο του Θεού και αυτά τα γράμματα μόνον μπορούν να μας σοφίσουν σε σωτηρία, διά της πίστης στο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Άρα λοιπόν, **Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΜΑΣ ΟΔΗΓΕΙ ΚΑΙ ΜΑΣ ΔΙΝΕΙ ΣΟΦΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΩΣ ΘΑ ΣΩΘΟΥΜΕ.**

Συνεχίζει όμως και λέγει ότι "**όλη η Γραφή είναι ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΗ**", που σημαίνει ότι δεν είναι μόνον ορισμένα μέρη της θεόπνευστα, αλλά **ΟΛΗ Η ΓΡΑΦΗ**, σαν σύνολο, και η Παλαιά Διαθήκη την εποχή εκείνη που έγραφε τα λόγια αυτά ο Παύλος, αλλά και η Καινή Διαθήκη, όπως διαμορφώθηκε αργότερα.

Επειδή ο Ιησούς γνώριζε ότι αργότερα θα υπήρχαν άνθρωποι που θα "**λαλούσαν διεστραμμένα**" με σκοπό να παρασύρουν στην πλάνη τους και άλλους ανθρώπους (βλ. Πράξεις Κ:29-30) και κατά συνέπεια να φέρουν ξένα στοιχεία μέσα στη χριστιανική πίστη και ομολογία, προσθέτοντας ή αφαιρώντας, κατά βούληση, μέσα από το Λόγο του Θεού, γι' αυτό λίγο πριν κλείσει το Βιβλίο Του, **Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΕΙ** τον καθένα ξεχωριστά, που θα τολμούσε κάτι τέτοιο, λέγοντας:

“Διότι μαρτύρομαι εις πάντα ακούοντα τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου, ΕΑΝ ΤΙΣ ΕΠΙΘΕΣΗ (δηλ. προσθέσει) εις ταύτα, ο Θεός θέλει επιθέσει εις αυτόν τας πληγάς τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω τούτω. Και ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΦΑΙΡΕΣΗ από των λόγων του βιβλίου της προφητείας ταύτης, ο Θεός θέλει αφαιρέσει το μέρος αυτού από του βιβλίου της ζωής, και από της πόλεως της αγίας, και των γεγραμμένων εν τω βιβλίω τούτω” (Αποκάλυψη ΚΒ:18-20).

Το ερώτημα είναι: «Ποιος λοιπόν θα τολμήσει να πει ή να διδάξει πράγματα, που όχι μόνο δεν αναφέρονται μέσα στον άγιο Λόγο Του, αλλά είναι και εκ διαμέτρου αντίθετα με Αυτόν;» Δυστυχώς όμως, αυτό συνέβηκε μέσα στους αιώνες και συνεχίζει να συμβαίνει μέχρι σήμερα. Άνθρωποι τολμούν να αθετούν και να παραμερίζουν το Λόγο του Θεού, εξαιτίας των παραδόσεών τους, τολμούν να διαστρεβλώνουν τις αλήθειες του ευαγγελίου του Ιησού και να παρουσιάζουν το άσπρο σαν μαύρο και το μαύρο σαν άσπρο, με τραγικά αποτελέσματα.

Στο κεφάλαιο αυτό, που αναφέρεται **ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΠΤΙΖΕΤΑΙ Ο ΠΙΣΤΟΣ**, για να μην κάνουμε και εμείς το ίδιο σφάλμα, θα στραφούμε αποκλειστικά στον αμευδή και αιώνιο

Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, που είναι Η ΜΟΝΗ ΑΞΙΟΠΙΣΤΗ ΠΗΓΗ ΑΛΗΘΕΙΑΣ και θα απαντήσουμε στο ερώτημα: «Σε ποιο όνομα πρέπει να βαπτίζονται οι πιστοί; Στο όνομα «του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος;» Ή στο όνομα του «Ιησού;» »

2. Ο ΕΝΑΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΣ ΘΕΟΣ

Σε ποιο όνομα πρέπει να γίνεται το βάπτισμα στο νερό φαίνεται πολύ καθαρά στο Ματθαίο ΚΗ:19-20, όπου ο Ιησούς έδωσε τη μεγάλη εντολή:

«Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, ΒΑΠΤΙΖΟΝΤΕΣ αυτούς εις ΤΟ ΟΝΟΜΑ του Πατρός, και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς»

Εδώ παρατηρούμε ότι μας λέγει "**εις το ΟΝΟΜΑ**" και όχι "**εις τα ΟΝΟΜΑΤΑ**" του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, που σημαίνει πολύ απλά, χωρίς πολλές ερμηνείες και θεολογίες ότι υπάρχει **Ε Ν Α ΟΝΟΜΑ**, που ανήκει **και** στον Πατέρα **και** στον Υιό **και** στο άγιο Πνεύμα του Θεού. Εάν έλεγε *«εις τα ονόματα»*, τότε θα έπρεπε να υπάρχουν **Τ Ρ Ι Α ΟΝΟΜΑΤΑ**, που να ανήκουν ένα στον Πατέρα, ένα στον Υιό και ένα στο άγιο Πνεύμα. Δεν λέγει όμως αυτό, αντίθετα λέγει "**εις το όνομα...**".

Ποιο λοιπόν είναι το ΟΝΟΜΑ, που ανήκει και στον Πατέρα και στον Υιό και στο άγιο Πνεύμα, και στο οποίο όνομα πρέπει εμείς να βαπτιζόμαστε;

Την απάντηση φυσικά την βρίσκουμε μέσα στην Αγία Γραφή, όπου ο απόστολος Πέτρος, μιλώντας στο συγκεντρωμένο πλήθος την ημέρα της Πεντηκοστής, τους λέγει: "**Μετανοήσατε, και ΑΣ ΒΑΠΤΙΣΘΗ έκαστος υμών εις το όνομα του ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, εις άφεσιν αμαρτιών, και θέλετε λάβει την δωρεάν του αγίου Πνεύματος...**" (Πράξεις Β:38).

Παρατηρούμε μέσα στην Καινή Διαθήκη και ειδικότερα στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων, όπου βλέπουμε τι εφαρμόζε η πρώτη Εκκλησία, ότι οπουδήποτε αναφέρεται το βάπτισμα στο νερό, αυτό γινόταν πάντοτε:

- **«εις το όνομα του ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»** (Πράξεις Β:38)
- **«εις το όνομα του ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ»** (Πράξεις Η:16)
- **«εις το όνομα του ΚΥΡΙΟΥ...»** (Πράξεις Ι':48)
- **«εις το όνομα του ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ»** (Πράξεις ΙΘ:5).

Το όνομα στο οποίο πρέπει να βαπτίζονται οι πιστοί είναι **«ΙΗΣΟΥΣ»**. Βλέπουμε για μια ακόμα φορά τη διακήρυξη του Λόγου του Θεού ότι ο Θεός είναι **«ΕΝΑΣ»** (αρχαίο κείμενο **«ΕΙΣ»**, απόλυτο αριθμητικό), ο οποίος εκδηλώνεται σε τρεις φανερώσεις και όχι σε τρεις υποστάσεις. Ο Θεός είναι **«ΕΙΣ»** και έχει ΜΙΑ υπόσταση (βλ. Εβραίουσ Α:3, Μάρκος ΙΒ:29, κλπ.)

- Ο ΙΗΣΟΥΣ είναι η (ορατή) φανέρωση του **Πατέρα**.
- Ο ΙΗΣΟΥΣ είναι ο **Υιός** του Θεού.
- Στον ΙΗΣΟΥ κατοικούσε σε πληρότητα το **άγιο Πνεύμα**

Η Αγία Γραφή επανειλημμένα διακηρύττει ότι ο Θεός είναι **«ΕΝΑΣ»**. Αυτό δίδασκαν ο Ιησούς, οι απόστολοι και γενικά η εκκλησία των πρώτων αιώνων. Ακόμα και τα δαιμόνια πιστεύουν σ' αυτό και φρίττουν: **«Συ πιστεύεις ότι ο Θεός είναι ΕΙΣ, καλώς ποιείς, και τα δαιμόνια πιστεύουσι και φρίττουσι»** (Ιάκωβος Β:19).

Ο απόστολος Παύλος στις επιστολές του, τόνιζε συχνά την αλήθεια αυτή, καθόσον ήταν επιτακτική ανάγκη να ξεχωρίσει η χριστιανική πίστη από την πολυθεΐα των γύρω ειδωλολατρικών λαών:

- **«Επειδή ΕΙΣ (είναι) ο Θεός, όστις θέλει δικαιώσει»** (Ρωμαίους Γ:30).
- **«ΕΙΣ Θεός και Πατήρ πάντων, ο ών επί πάντων...»** (Εφεσίους Δ:6).
- **«Ο δε μεσίτης δεν είναι ενός, ο Θεός όμως είναι ΕΙΣ»** (Γαλάτας Γ:20)
- **«Διότι (είναι) ΕΙΣ ο Θεός, ΕΙΣ και μεσίτης Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Χριστός Ιησούς»** (Α' Τιμόθεου Β:5).
- **«Εξέυρομεν ότι το είδωλον (είναι) ουδέν εν τω κόσμω, και ότι ΔΕΝ (υπάρχει) ΟΥΔΕΙΣ ΑΛΛΟΣ ΘΕΟΣ, ειμή ΕΙΣ Θεός, διότι αν και ήναι λεγόμενοι θεοί...»** (Α' Κορινθίους Η:4-6).
- **«Αλλ' εις ημάς (είναι) ΕΙΣ Θεός, ο Πατήρ»** (Α' Κορινθίους Η:16).

Στο Δευτερονόμιο ζ'6:4 γράφει: **«Άκουε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός**

ημών είναι **ΕΙΣ Κύριος**». Το Εβραϊκό κείμενο λέγει «**Άκουε Ισραήλ, ΓΙΑΧΒΕ ΕΛΟΧΙΜ, ΓΙΑΧΒΕ ΕΧΑΔ**», που κατά γράμμα σημαίνει «...Κύριος Θεός, Κύριος ΕΙΣ» Την ίδια διακήρυξη έκανε και ο Ιησούς, όταν Τον ρώτησαν, ποια είναι «πρώτη» όλων των εντολών: «**Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτόν, ότι ΠΡΩΤΗ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΝΤΟΛΩΝ (είναι), Άκουε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών είναι ΕΙΣ Κύριος**» (Μάρκος ΙΒ:29). Στα Εβραϊκά η λέξη «εχάδ» έχει την έννοια της απόλυτης ακεραίας μονάδας και αυτό ήταν που διαφοροποιούσε τον μόνο αληθινό Θεό από τους πολλούς ψεύτικους θεούς που ο άνθρωπος δημιούργησε και λάτρευε.

Ο ίδιος ο Πατέρας αναφέρει για τον εαυτό Του:

- «**Προ Εμού (άλλος) Θεός ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ, ουδέ ΘΕΛΕΙ ΥΠΑΡΧΕΙ μετ' Εμέ. Εγώ, Εγώ (είμαι) Κύριος, εκτός Εμού ΣΩΤΗΡ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ**» (Ησαΐας ΜΓ:10-11).
- «**Ούτω λέγει ο Κύριος, ο βασιλεύς του Ισραήλ...Εγώ (είμαι) ο ΠΡΩΤΟΣ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ και εκτός Εμού ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΟΣ**» (Ησαΐας ΜΔ:6 /βλ. Αποκάλυψη Α:8,17, ΚΒ:13).).
- «**Εγώ είμαι ο Κύριος και ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ, δεν υπάρχει εκτός Εμού Θεός**» (Ησαΐας ΜΕ:5).
- «**Εις Εμέ ΒΛΕΨΑΤΕ, και σώθητε, πάντα τα πέρατα της γης, διότι Εγώ (είμαι) ο Θεός, και ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΛΟΣ...**» (Ησαΐας ΜΕ:22).
- «**Εγώ (είμαι) ο Κύριος, τούτο (είναι) το όνομά Μου, και ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΔΩΣΕΙ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΜΟΥ ΕΙΣ ΑΛΛΟΝ...**» (Ησαΐας ΜΒ:8).

Έχουμε έναν Θεό, τον Πατέρα, ο οποίος είναι ο σωτήρας, ο λυτρωτής και ο Κύριός μας. Αποκάλυψε τον εαυτό Του στον άνθρωπο πολλάκις και πολυτρόπως, αλλά «*εν ταις εσχάταις ημέραις φανερώθη ΕΝ ΥΙΩ*» (Εβραίους Α:1) φανερώθηκε στο πρόσωπο του μονογενή Υιού Του, του **ΙΗΣΟΥ** και σήμερα κατοικεί μέσα μας διά του αγίου **ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ** Του. Ο απόστολος Παύλος γράφει «*Ο Θεός φανερώθη εν σαρκί*» (Α' Τιμόθεου Γ:16), μέσα στον άνθρωπο Χριστό Ιησού κατοίκησε, χωρίς μέτρο, όλο το πλήρωμα του Πνεύματός Του: «*Διότι εν Αυτό (τον Ιη-σού) κατοικεί ΠΑΝ το πλήρωμα της θεότητας (του Πατέρα) σωματικώς*» (βλ.Κολοσσαείς Α:19, Β:9). Αυτό το γεγονός συνέβηκε στη βάπτιση του Ιησού Χριστού στον Ιορδάνη, όπου το Πνεύμα

του Θεού ήρθε και κατοίκησε εντός Του (βλ. Ματθαίος Γ:16-17 /Ιωάννης Α:32-34).

Ο Θεός του Ισραήλ, ο Γιάχβε, φανερώθηκε «εν Υιώ» για να μπορέσουμε να Τον γνωρίσουμε, να Τον ψηλαφίσουμε και για να δούμε τη δόξα Του. Ο Ιησούς είπε «*Όστις είδεν ΕΜΕ, είδε τον ΠΑΤΕΡΑ, Εγώ και ο Πατήρ “εν” είμεθα*» (Ιωάννης ΙΔ:9) και όταν είπε τα λόγια αυτά οι Ιουδαίοι θέλησαν να Τον λιθοβολήσουν, γιατί ταύτιζε τον εαυτόν Του (ως άνθρωπος) με τον Πατέρα (βλ. Ιωάννης Ι':29-33). Ο Ιησούς Χριστός είναι η **ορατή** εικόνα του Θεού του **αοράτου** (Κολοσσαείς Α:15), είναι ο **τύπος** από το **αντίτυπο**, είναι «*το ΑΠΑΥΓΑΣΜΑ (=η ακτινοβολία) της δόξης και ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ της υποστάσεως Αυτού (του Πατέρα)...*» (Εβραίους Α:3). Εδώ λέγει «*της (όχι “των”) υποστάσεως*», γιατί ο Θεός είναι «ένας» και η θεία υπόστασή Του κατοίκησε με πληρότητα, χωρίς μέτρο, στον Υιό. Θαυμαστή αποκάλυψη.

Τον ένα και μόνο Θεό που υπάρχει θα βλέπουμε στον ουρανό, δια μέσου του Υιού Του. Στην Αποκάλυψη ΚΒ:3-4 γράφει: «**Και ουδέν ανάθεμα θέλει είσθαι πλέον, και ο θρόνος του ΘΕΟΥ και του ΑΡΝΙΟΥ** (υπάρχει ΕΝΑΣ θρόνος για ΔΥΟ πρόσωπα) **θέλει είσθαι εν αυτή, και οι δούλοι ΑΥΤΟΥ** (ενώ αναφέρεται σε δύο πρόσωπα, στο Θεό και στο Αρνίο, γραμματικώς έπρεπε να πει «αυτών» και όχι «αυτού») **θέλουσι λατρεύσει ΑΥΤΟΝ, και θέλουσιν ιδεί το ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΑΥΤΟΥ και το ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ θέλει είσθαι επί των μετώπων αυτών...**».

Εδώ, ενώ αναφέρεται στο πρόσωπο του Πατέρα και στο πρόσωπο του Υιού (Αρνίου) δεν λέγει «πρόσωπα» και αυτό σημαίνει ότι στον ουρανό θα βλέπουμε «έναν» και αυτό είναι ευνόητο, γιατί ο Πατέρας Θεός, που είναι Πνεύμα (βλ. Ιωάννης Δ:24 /Ιωήλ Β:28, κλπ) κατοικεί και διαμένει μέσα στο αναστημένο και ένδοξο πλέον σώμα του Υιού Του και έτσι θα βλέπουμε ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΥΙΟ, ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΙΟ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ, όπως συνέβαινε και εδώ στη Γη: «*Δεν πιστεύεις ότι Εγώ Είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν Εμοί;*» (βλ. Ιωάννης ΙΔ:10,20, Ι':38, ΙΖ:21,23).

Στην Αποκάλυψη ΚΑ:22-23 γράφει: «**Και ναόν δεν είδον εν αυτή (την ουράνια πόλη), διότι ναός αυτής είναι Κύριος ο Θεός ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ και το ΑΡΝΙΟΝ. Και η πόλις δεν έχει χρείαν του ηλίου, ουδέ της**

σελήνης, δια να φέγγωσιν εν αυτή, διότι Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ εφώτισεν αυτήν, και Ο ΛΥΧΝΟΣ ΑΥΤΗΣ (είναι) το ΑΡΝΙΟΝ». Ο λύχνος είναι το σκεύος το ανθρώπινο (ανθρώπινη φύση του Ιησού) και δια μέσου του Λύχνου Χριστού βλέπουμε στην αιωνιότητα να φανερώνεται και να φωτίζεται Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ επάνω μας.

Ο Ιησούς είναι η εικόνα του Πατέρα, που σημαίνει ότι βλέπουμε τον Πατέρα στο πρόσωπο του Υιού Του. Έχουμε ταύτιση των δύο φύσεων, δηλαδή της **θείας φύσης** του Πατέρα και της **ανθρώπινης φύσης** του Ιησού Χριστού. Αυτό είναι το «μυστήριον της ευσεβείας» για το οποίο αναφέρεται ο Παύλος, λέγοντας ότι «ο Θεός (ο ΕΝΑΣ που υπάρχει, ο Πατέρας) *εφανερώθη εν σαρκί...*». Πως ακριβώς έγινε αυτό, δεν γνωρίζουμε.

Μια μικρή όμως γεύση αυτού του μυστηρίου έχουμε, όταν ο πιστός λάβει στη ζωή του την εμπειρία της Πεντηκοστής, το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος (βλ. Πράξεις Β:1-4), όπου ο Ιησούς, ως «Πνεύμα ζωοποιούν», κατοικεί μέσα σ' αυτόν: «*Προς εσάς πρώτον ο Θεός, ΑΝΑΣΤΗΣΑΣ τον Υιόν αυτού Ιησούν, ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ Αυτόν διά να σας ευλογή, όταν επιστρέφητε έκαστος από των πονηριών υμών*» (Πράξεις Γ:26 /βλ. Β' Κορινθίους ΙΓ:5 /Ιωάννης ΙΔ:17-18 /Α' Κορινθίους ΙΕ:45, κλπ.).

Το σώμα μας γίνεται ναός του αγίου Πνεύματός Του, γίνεται το κατοικητήριο του Θεού και πρέπει να προσευχόμαστε να πληρωθούμε με όλο το πλήρωμα του Πνεύματός Του, γιατί είναι εντολή του Λόγου Του «*πληρούσθε διά του Πνεύματος...*» (Εφεσίους Ε:18, βλ. Α' Κορινθίους Γ:16-17, ς':19-20).

3. **ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΟΝΟΜΑ**

«ΙΗΣΟΥΣ» είναι το όνομα στο οποίο πρέπει να βαπτίζομαστε. Γι' αυτό στη συνέχεια θα εξετάσουμε και θα αναλύσουμε τις παρακάτω τρεις (3) ενότητες, ότι:

- (α) Το όνομα του ΠΑΤΕΡΑ είναι «**Ιησούς**».
- (β) Το όνομα του ΥΙΟΥ είναι «**Ιησούς**».
- (γ) Το όνομα του ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ είναι «**Ιησούς**».

(Α) **Ο Ιησούς είναι η ΦΑΝΕΡΩΣΗ του Θεού Πατέρα**

1. **ΗΣΑΪΑΣ Θ:6** <Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς, και η εξουσία θέλει εισθαι επί τον ώμον αυτού. Και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή **Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός Ισχυρός** (Εβραϊκά "Ελ Γκιμπόρ"), **ΑΙΩΝΙΟΣ ΠΑΤΗΡ** (η μετάφραση του Ν.Βάμβα γράφει "Πατήρ του μέλλοντος αιώνος") **Άρχων ειρήνης**>

Εδώ έχουμε μια προφητεία για τον Ιησού Χριστό, όπου ονομάζεται **ΑΙΩΝΙΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ** και γνωρίζουμε ότι «Πατέρας» είναι μόνος «ένας». Δεν έχουμε δύο Πατέρες, δηλαδή τον «*Πατέρα Ιησού*» (Υιό) και τον «*Πατέρα Θεό*». Βλέπουμε πολύ καθαρά στον Ησαΐα Θ:6 ότι ο «ΕΙΣ ΠΑΤΗΡ», ο Θεός, αποκαλύπτεται στο πρόσωπο του Υιού Του (βλ. Εβραίους Α:1), και έτσι ο Υιός αποκαλείται ο «Αιώνιος Πατέρας». Η Θεότητα που κατοικούσε μέσα στον Υιό ήταν του Πατέρα.

Αν όμως η Θεότητα που κατοικούσε μέσα Του δεν ήταν του Πατέρα, αλλά κάποια άλλη, τότε θα είχαμε δύο Θεούς: Τον **ΘΕΟ ΠΑΤΕΡΑ** και τον **ΘΕΟ ΥΙΟ**, αλλά όπως αναφέραμε παραπάνω ο Ιησούς δεν είναι ο «**Θεός Υιός**», αλλά είναι ο «**Υιός του Θεού**» γιατί μέσα Του κατοικεί ο Θεός, είναι πληρωμένος με το άγιο Πνεύμα του Πατέρα.

Θα δούμε όμως με περισσότερες λεπτομέρειες ότι ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ (ανθρώπινη φύση) είναι η ορατή εικόνα του αόρατου ΠΑΤΕΡΑ ΘΕΟΥ (θείκη φύση).

2. **ΜΑΤΘΑΙΟΣ Α:23** <Ιδού, η παρθένος θέλει συλλάβει, και θέλει γεννήσει υιόν, και θέλουσι καλέσει το όνομα αυτού **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ**, το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι «**Μεθ' ημών ο Θεός**» (δηλ. ο "ΗΛ")...>

Εδώ ονομάζεται «**ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ**» (Εβραϊκή λέξη), που μεταφράζεται Ελληνικά «**Ο ΘΕΟΣ ΜΕΘ' ΗΜΩΝ**». Η λέξη "ΗΛ" και "ΕΛ" είναι ο Ενικός αριθμός του «ΕΛΟΧΙΜ», που γνωρίζουμε ότι είναι ο Πατέρας. Άρα ο Ιησούς Χριστός είναι «**Ο ΗΛ (=Θεός) ΜΕΘ' Η-**

ΜΩΝ». Πως είναι ο Θεός μαζί μας; Κατοικώντας μέσα στον «άνθρωπο Χριστό Ιησού».

Ο Ιησούς είχε δύο φύσεις:

- (1) Την **ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ**, γι' αυτό και ονομάζεται **“Υιός του Ανθρώπου”**
- (2) Τη **ΘΕΪΚΗ ΦΥΣΗ**, γι' αυτό και αποκαλείται **“Υιός του Θεού”**. Η θεϊκή φύση ήταν του Πατέρα που κατοικούσε μέσα Του.

Έχουμε εδώ δύο πρόσωπα, τον **Θεό** Πατέρα και τον **άνθρωπο** Ιησού, γιατί ο Ιησούς Χριστός σαν άνθρωπος ήταν ξεχωριστό πρόσωπο από τον Πατέρα και είχε (όπως όλοι μας έχουμε) σώμα, ψυχή και πνεύμα. Έχουμε δύο πρόσωπα, αλλά μόνο μία θεότητα, του Πατέρα, που κατοικεί μέσα στον Υιό, γι' αυτό η Αγία Γραφή μας αποκαλύπτει **ΕΝΑ** Θεό.

Το ίδιο αναφέρεται και στον Ησαΐα Θ:6, όπου ο Ιησούς ονομάζεται και **«ΘΕΟΣ ΙΣΧΥΡΟΣ»**, που στα Εβραϊκά είναι **«ΕΛ ΓΚΙΜΠΟΡ»**, και όπως αναφέραμε **«ΕΛ»** είναι ο Πατέρας.

3. **ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ Α:8** **«Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, λέγει ο Κύριος, ο ΩΝ και ο ΗΝ και ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ, ο Παντοκράτωρ».**

Εδώ ο Ιησούς ονομάζεται **Ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ**. Δεν υπάρχουν “πολλοί” Παντοκράτορες, αλλά μόνο “ένας”, ο Πατέρας Θεός. Αυτό σημαίνει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι η φανέρωση (η αποκάλυψη) του Παντοκράτορα.

4. **ΡΩΜΑΙΟΥΣ Θ:5** **«...Των οποίων (είναι) οι πατέρες, και εκ των οποίων (εγεννήθη) ο Χριστός ΤΟ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ, ο ΩΝ επί πάντων ΘΕΟΣ ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ εις τους αιώνας, Αμήν»**

Εδώ ο Ιησούς, καθώς και στο προσηγούμενο εδάφιο (Αποκάλυψη Α:8), ονομάζεται **ο “ΩΝ”**. Το όνομα **“Εγώ είμαι ο ΩΝ”** το χρησιμοποίησε για πρώτη φορά ο Πατέρας, όταν στην καιομένη και κατακαιομένη βάτο φανέρωσε στον Μωυσή το όνομά Του, όπως θα δούμε αμέσως παρακάτω στην Έξοδο Γ:13-14.

Η Αγία Γραφή διδάσκει ότι ο **«ΙΗΣΟΥΣ της Καινής Διαθήκης»** είναι η φανέρωση του **«ΓΙΑΧΒΕ της Παλαιάς Διαθήκης»**. Ο ένας και μόνος αληθινός Θεός που υπάρχει στις έσχατες ημέρες **«εφανέρωθη εν σαρκί»** (βλ. Α' Τιμόθεου Γ:16 /Εβραίους Α:1). Ο ίδιος ο Ιησούς το διακήρυξε λέγοντας **«όποιος είδε ΕΜΕΝΑ, είδε τον ΠΑΤΕΡΑ, εγώ και Πατήρ ΕΝ (ένα) είμαστε»** (Ιωάννης ΙΔ:6). Η λέξη **«ΙΗΣΟΥΣ»** είναι σύνθετη, αποτελείται από τις λέξεις **«ΑΥΣΗΣ»** ή **«ΟΣΗΑ»** (σωτήρας) και **«ΓΙΑ»** (σύντηξη του **ΓΙΑΧΒΕ**) και σημαίνει **«Ο ΓΙΑΧΒΕ είναι ΣΩΤΗΡΑΣ»**. Αυτό το θαυμαστό γεγονός θα το δούμε με λεπτομέρειες, αναλύοντας το όνομα του Πατέρα και του Υιού.

Στην Έξοδο Γ:13-14 αναφέρει: **«Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Θεόν, Ιδού (όταν) εγώ υπάγω προς τους υιούς Ισραήλ και είπω προς αυτούς, “ο Θεός των πατέρων σας με απέστειλεν προς εσάς”, και εκείνοι μ' ερωτήσωσι “ΤΙ (ΕΙΝΑΙ) ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ; Τι θέλω ειπέ προς αυτούς;” Και είπεν ο Θεός προς τον Μωϋσήν, “Εγώ είμαι ο ΩΝ” (=ΕΧΓΙΕ), και είπεν, Ούτω θέλεις ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ, “ο ΩΝ (=ΓΙΑΧΒΕ) με απέστειλε προς εσάς....”** Εδώ το όνομα του Πατέρα αναφέρεται ως **«ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΩΝ»**, επειδή είναι δύσκολη η έννοιά του στην Ελληνική γλώσσα, θα το αναλύσουμε στην Εβραϊκή.

Ο Θεός είπεν στο Μωϋσή **«ΕΧΓΙΕ ΑΣΕΡ ΑΧΓΙΕ»** που κατά γράμμα σημαίνει **«Εγώ είμαι αυτός που ΕΙΜΑΙ»**. Το **«ΕΧΓΙΕ»** είναι το 1^ο πρόσωπο του ρήματος **«ΧΑΓΟΥΑ»** και σημαίνει **«ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ»**. Όταν αργότερα ο Μωϋσής πήγε στους Ισραηλίτες, στην Αίγυπτο, τους είπεν ότι τον απέστειλε ο **«ΓΙΑΧΒΕ»**. Χρησιμοποίησε το ίδιο ρήμα (ΧΑΓΟΥΑ) στο 3^ο ενικό πρόσωπο, αντί για το 1^ο που είναι ΕΧΓΙΕ. Τους είπεν ότι τον απέστειλε **«Αυτός που ΕΙΝΑΙ»** και αυτό είναι το κύριο όνομα με το οποίο ο Θεός αποκαλύπτεται στην Παλαιά Διαθήκη, που στην Καινή Διαθήκη μεταφράζεται ως ο **«ΩΝ»**.

Ως γνωστόν το όνομα του Θεού στην Εβραϊκή είναι τετραγράμματο (**ΓΧΒΧ**), χωρίς φωνήεντα και υποδηλεί ότι υπάρχει συνέχεια, ότι ακολουθεί κάποια ιδιότητα του Θεού. **«ΓΙΑΧΒΕ»** σημαίνει **«ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ.....»** και το ερώτημα είναι **«Τι ΕΙΝΑΙ»** ο Γιάχβε;

Αναφέρουμε ενδεικτικά μερικές περιπτώσεις ιδιοτήτων του Θεού:

- Αυτός είναι **ΘΕΡΑΠΕΙΑ** (=Γιάχβε ΡΑΦΑ)
- Αυτός είναι **ΣΗΜΑΙΑ** (μας) (=Γιάχβε ΝΙΣΙ)
- Αυτός είναι **ΣΩΤΗΡΑΣ** (=Γιάχβε ΟΣΗΑ)
- Αυτός είναι **ΕΚΕΙ** (=Γιάχβε ΣΑΜΑ), κλπ..

Από τα αναφερόμενα ονόματα του Θεού, το κατ' εξοχήν όνομα με το οποίο φανερώνεται είναι «**Γιάχβε ΟΣΗΑ**», δηλαδή «**Αυτός είναι ΣΩΤΗΡΑΣ**» και το όνομά του ο Πατέρας το έδωσε στον Υιό. Η Ελληνική μετάφραση του ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ είναι ΙΗΣΟΥΣ, που στην Εβραϊκή γλώσσα προφέρεται «ΓΕΣΟΥΑ» (δηλ. ΓΙΑ+ΟΣΗΑ). Άρα ο άνθρωπος Χριστός ΙΗΣΟΥΣ της Καινής Διαθήκης είναι η φανέρωση του ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ της Παλαιάς Διαθήκης.

Κατά συνέπεια, έχουμε:

- «**ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ**» στην Παλαιά Διαθήκη (= ΙΗΣΟΥΣ Ελληνικά)
- «**ΙΗΣΟΥΣ**» στην Καινή Διαθήκη (= ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ Εβραϊκά)
- «**ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΩΤΗΡΑΣ**» (= ΙΗΣΟΥΣ = ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ).
- «**ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΩΤΗΡΑΣ**» (= ΙΗΣΟΥΣ = ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ).

Ο Θεός Πατέρας, «*ός εμφανέρωθη εν σαρκί*» (Α' Τιμόθεου Γ:16 αρχ. κείμενο), ο οποίος δηλαδή φανερώθηκε («εν σαρκί») στον άνθρωπο Χριστό Ιησού, που μίλησε «εν Υιώ» (Εβραίους Α:1), το όνομά Του το έδωσε στον Υιό Του, ο οποίος είναι «*ο χαρακτήρ ΤΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΩΣ του Πατέρα*» (Εβραίους Α:3) και μας λέγει η Γραφή για τον Υιό ότι «*τσούτον ανώτερος των αγγέλων γενόμενος, όσον ΕΞΟΧΟΤΕΡΟΝ υπέρ αυτούς ΟΝΟΜΑ εκληρονόμησε*» (Εβραίους Α:4). Το ίδιο είπε και ο Ιησούς όταν προσευχόταν για τους μαθητές Του: «*Πάτερ άγιε, τήρησον αυτούς ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΣΟΥ, ώ δέδωκάς μοι...*» (Ιωάννης ΙΖ:11, αρχ. κείμενο), δηλαδή «**Πατέρα άγιε, φύλαξέ τους ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ, το οποίο (όνομα) μου έδωσες...**» .

Ο **ΥΙΟΣ** της Καινής Διαθήκης είναι η φανέρωση του **ΠΑΤΕΡΑ** της Παλαιάς Διαθήκης: «*Ο Θεός (ο Πατέρας) ήτο εν Χριστώ, διαλλάσων τον κόσμον προς εμαυτόν...*» (Β' Κορινθίους Ε:18), γι' αυτό το

όνομα **και** του Πατέρα **και** του Υιού είναι «**ΙΗΣΟΥΣ**» (=ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ). Όταν ήρθε ο Ιησούς Χριστός άρχισε να φανερώνεται ως ο «**ΕΧΓΙΕ**», δηλ. ως ο «**ΕΓΩ ΕΙΜΙ Ο ΩΝ**» και να διακηρύττει ανοιχτά το θαυμαστό όνομά Του (βλ. Μάρκος ΙΓ:6 /Λουκάς ΚΑ:6 /Ιωάννης Η:24, 28, 58).

5. **Α' ΤΙΜΟΘΕΟΥ Γ:16** «**Και αναντιρρήτως το μυστήριον της ευσεβείας είναι μέγα, Ο ΘΕΟΣ ΕΦΑΝΕΡΩΘΗ ΕΝ ΣΑΡΚΙ**»

“ΣΑΡΚΑ” είναι η ανθρώπινη φύση του Ιησού Χριστού, και “Ο ΘΕΟΣ” είναι η θεϊκή φύση. Είναι ο Πατέρας που κατοίκησε σε πληρότητα, χωρίς μέτρο, μέσα στη “σάρκα”, δηλαδή μέσα στον άνθρωπο Χριστό Ιησού.

6. **ΙΩΑΝΝΗΣ Κ:28** «**Και απεκρίθη ο Θωμάς, και είπε προς Αυτόν (τον Ιησού), Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΟΥ και Ο ΘΕΟΣ ΜΟΥ**»

“Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΟΥ” είναι η ανθρώπινη φύση του Ιησού και “Ο ΘΕΟΣ ΜΟΥ” είναι η θεϊκή φύση Του. Εκείνη τη στιγμή ο Θωμάς (ο οποίος σαν Εβραίος ελάτρευε μόνο ΕΝΑ Θεό), είχε μπροστά του και τον Κύριό του, το δάσκαλό του τον Ιησού Χριστό, αλλά και το Θεό των πατέρων του, τον Γιάχβε.

7. **ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ Α:15** «**...όστις (δηλ. ο Ιησούς) είναι ΕΙΚΩΝ του Θεού του αοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως...**»

Β' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Δ:4-6 «**...Των οποίων, απίστων όντων, ο θεός του κόσμου τούτου ετύφλωσεν τον νουν, δια να μη επιλάμψη εις αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού, ΟΣΤΙΣ ΕΙΝΑΙ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ...Διότι ο Θεός ο ειπών να λάμψη φως εκ του σκότους, (είναι) όστις έλαμψεν εν ταις καρδίαις ημών, προς φωτισμόν της γνώσεως της δόξης του Θεού ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ (αρχαίο κείμενο “εν προσώπω Ιησού Χριστού”)...**»

“Η (ορατή) ΕΙΚΩΝ” αναφέρεται στην ανθρώπινη φύση του Ιησού, γιατί ο Θεός είναι αόρατος. “Ο ΑΟΡΑΤΟΣ ΘΕΟΣ” (θεϊκή φύση) φανερώθηκε εν Χριστώ. Βλέπουμε με σαφήνεια και με καθαρότητα από τα παραπάνω εδάφια ότι η Θεότητα που κατοικούσε μέσα στον Ιησού Χριστό ήταν του Πατέρα. Τέλος, η δόξα του

Θεού φανερώνεται μέσα από τον Υιό Του, «εν προσώπω Ιησού».

8. Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Ε:19 «Δηλονότι Ο ΘΕΟΣ ΗΤΟ ΕΝ ΤΩ ΧΡΙΣΤΩ διαλλάσων τον κόσμον προς εαυτόν...»

“ΧΡΙΣΤΟΣ” σημαίνει ο «χρισμένος» και αναφέρεται στην ανθρώπινη φύση του Ιησού. Δεν είναι το όνομά Του, αλλά δείχνει την αποστολή Του, γιατί ο Θεός δεν χρίεται, ο άνθρωπος χρίεται από το Θεό. Για παράδειγμα, ο χρισμένος του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη ήταν ο Μωυσής, που είχε μια συγκεκριμένη αποστολή από Θεό, να ελευθερώσει τον υπόδουλο στους Αιγύπτιους λαό Ισραήλ.

«Ο ΘΕΟΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ» αναφέρεται στη θεϊκή φύση του Ιησού. Μέσα στον χρισμένο του Θεού, κατοικούσε ο ίδιος ο Θεός, είναι «ο Πατήρ εν τω Υιώ».

9. Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ Ε:20 «Εξεύρομεν δε ότι ο Υιός του Θεού ήλθε, και έδωκεν εις ημάς νόησιν, δια να γνωρίζωμεν ΤΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟΝ (δηλ. τον Πατέρα), και είμεθα εν τω Αληθινώ, εν τω Υιώ Αυτού Ιησού Χριστώ. ΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΕΟΣ και η ζωή η αιώνιος»

“ΑΛΗΘΙΝΟΣ” είναι ο Πατέρας Θεός (βλ. Ιωάννης ΙΖ:3, Α΄ Θεσσαλονικείς Α:9). Εμείς τώρα γνωρίζουμε τον Αληθινό μέσα από τον Υιό Του («εν τω Υιώ Αυτού»), γι’ αυτό ο Ιησούς εδώ ονομάζεται Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΕΟΣ. Ο Υιός είναι η φανέρωση του Αληθινού.

10. ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ ΙΗ:18-19 «Προφήτην εκ μέσου των αδελφών αυτών θέλω αναστήσει εις αυτούς, ως σε, ΚΑΙ ΘΕΛΩ ΒΑΛΕΙ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΑΥΤΟΥ, και θέλει λαλεί προς αυτούς πάντα ΟΣΑ ΕΓΩ ΠΡΟΣΤΑΖΩ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ. Και ο άνθρωπος όστις δεν υπακούση εις τους ΛΟΓΟΥΣ ΜΟΥ, τους οποίους Αυτός θέλει λαλήσει εν τω ονόματί Μου, θέλω εγώ εκζητήσει (τούτο) παρ’αυτού...»

Οι όροι "προφήτης" και "εκ μέσου των αδελφών ...ως σε" αναφέρονται στην ανθρώπινη φύση του Ιησού. Ο ίδιος ο Θεός ο Πατέρας θα ήταν που θα έβαζε τα λόγια Του μέσα στον προφήτη αυτόν (τον Ιησού), τον οποίο ο ίδιος γέννησε και κατοίκησε μέσα

Του. Ο προφήτης αυτός θα ερχόταν «εν τω ονόματί Μου» είπε ο Θεός. ΟΝΟΜΑ στα Ελληνικά σημαίνει "ιδιότητα", δηλ. θα ερχόταν με την ιδιότητα του Πατέρα, που όπως αναφέρεται στον Ησαΐα είναι ο ΣΩΤΗΡΑΣ (βλ. ΜΑ:14, ΜΒ:1,8, ΜΔ:6-8, ΜΕ:15,21-22, Μς΄:9). Στις Πράξεις Β:22-26 και Ζ:37-38 βλέπουμε η προφητεία αυτή να εκπληρώνεται στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ 1^ο : Το όνομα του Πατέρα είναι «ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ», το οποίο στα Ελληνικά μεταφράζεται «ΙΗΣΟΥΣ».

(Β) Ο Ιησούς είναι ο ΥΙΟΣ

- 1. ΛΟΥΚΑΣ Α:31** «Και ιδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρί, και θέλεις γεννήσει υιόν, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού *ΙΗΣΟΥΝ*...»
- 2. ΛΟΥΚΑΣ Β:21** «Και ότε επληρώθησαν αι οκτώ ημέραι δια να περιτέμνωσι το παιδίον, εκλήθη το όνομα αυτού *ΙΗΣΟΥΣ*, το ονομασθέν υπό του αγγέλου πριν συλληφθή εν τη κοιλία».
- 3. ΜΑΤΘΑΙΟΣ Α:20-21** «Ιδού, άγγελος Κυρίου εφάνη κατ’ όναρ εις αυτόν, λέγων, Ιωσήφ υιέ του Δαβίδ, μη φοβηθής να παραλάβης Μαριάμ την γυναίκα σου, διότι το εν αυτή γεννηθέν είναι *ΕΚ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ*, θέλει δε γεννήσει υιόν, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού *ΙΗΣΟΥΝ*...».
- 4. ΜΑΤΘΑΙΟΣ Α:23** «Ιδού, η παρθένος θέλει συλλάβει, και θέλει γεννήσει υιόν, και θέλουσι καλέσει το όνομα αυτού "*ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ*", το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι, "Μεθ’ ημών ο Θεός"...»
- 5. ΜΑΤΘΑΙΟΣ Α:25** «...Και δεν εγνώριζεν (ο Ιωσήφ) αυτήν (τη Μαριάμ), εωσού εγέννησε τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον, και εκάλεσε το όνομα αυτού *ΙΗΣΟΥΝ*».

Τα ονόματα που δόθηκαν στον Υιό και που δείχνουν τη Θεότητα Του, είναι «ΙΗΣΟΥΣ» και «ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ».

(α) **ΙΗΣΟΥΣ: "Ο ΓΙΑΧΒΕ ΕΙΝΑΙ ΣΩΤΗΡΑΣ"**

Το όνομα ΙΗΣΟΥΣ φανερώνει:

- Τη θεία φύση Του: <ο Γ Ι Α Χ Β Ε είναι Σωτήρας>
- Τη θεία αποστολή Του: <ο Γιάχβε είναι Σ Ω Τ Η Ρ Α Σ>

(β) **ΕΜΜΑΝΟΥ-ΗΛ: "Ο ΘΕΟΣ (ΗΛ) ΜΑΖΙ ΜΑΣ"**

Το όνομα ΕΜΜΑΝΟΥ-ΗΛ φανερώνει:

- Τη θεία φύση Του: <ο ΗΛ (=Θεός) μαζί μας>
- Τη θεία αποστολή Του: <ο Ηλ ΜΑΖΙ ΜΑΣ>

Το όνομα του Υιού είναι ΙΗΣΟΥΣ, το οποίο το κληρονόμησε από τον Πατέρα: <Τοσούτον (ο Υιός) ανώτερος των αγγέλων γεγόμενος, όσον ΕΞΩΧΟΤΕΡΟΝ υπέρ αυτούς ΟΝΟΜΑ εκληρονόμησε> (Εβραίουσ Α:4). Το ίδιο είπε και ο Ιησούς στην προσευχή Του: "Πάτερ άγιε, τήρησον αυτούς (δηλ. τους μαθητές Του) **ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΣΟΥ**, ώ δέδωκάς μοι..." (Ιωάννης ΙΖ:11, αρχ. κείμενο). Λέγει ο Ιησούς "...φύλαξέ τους ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ, το οποίο μου έδωσες". Ο ΥΙΟΣ της Καινής Διαθήκης είναι η φανέρωση του ΠΑΤΕΡΑ της Παλαιάς Διαθήκης γι' αυτό και το όνομα του Πατέρα και του Υιού είναι **"ΙΗΣΟΥΣ"** (=ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ). Όταν ήρθε ο Ιησούς Χριστός, άρχισε να φανερώνεται ως **"ο ΕΧΓΙΕ"**, δηλαδή ως **<ο ΕΓΩ ΕΙΜΙ Ο ΩΝ"** και να διακηρύττει ανοιχτά το θαυμαστό όνομά Του.

Επειδή, έχουμε ήδη σχολιάσει με λεπτομέρειες τα δύο ονόματα ("ΙΗΣΟΥΣ" και "ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ"), δεν θα αναφέρουμε εδώ περισσότερα στοιχεία. Άλλωστε το κύριο θέμα μας δεν είναι η ανάλυση της Θεότητας του Ιησού, αλλά σε ποιο όνομα θα πρέπει να γίνεται το βάπτισμα στο νερό.

(ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, διαβάστε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο **"ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ"**)

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ 2^ο : Το όνομα του Υιού είναι <ΙΗΣΟΥΣ>, το οποίο στα Εβραϊκά μεταφράζεται <ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ>.

(Γ) **Στον Ιησού κατοικεί το ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ του Θεού**

Ο Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή, μας διδάσκει ότι ο Πατέρας Θεός είναι το άγιο Πνεύμα: **"Ο Θεός είναι ΠΝΕΥΜΑ, και οι προσκυνούντες Αυτόν, εν Πνεύματι και αληθεία πρέπει να προσκυνώσι"** (Ιωάννης Δ:24).

Στο Ματθαίο Α:18 γράφει ότι η Μαριάμ **"ευρέθη εν γαστρί έχουσα ΕΚ Πνεύματος αγίου..."**. Εδώ η Γραφή δεν λέγει <ΔΙΑ Πνεύματος αγίου>, αλλά <ΕΚ Πνεύματος αγίου>, που φανερώνει ότι ο γεννήσας τον Ιησού είναι το "άγιο Πνεύμα", δηλ. ο Πατέρας Θεός, γιατί **"ο Θεός είναι Πνεύμα"**. Ενώ ο γεννήσας είναι το άγιο Πνεύμα, ποτέ ο Ιησούς όταν προσευχόταν δεν έλεγε <Πνεύμα άγιο, σε ευχαριστώ...> ή <Πνεύμα άγιο ήλθε η ώρα...>, αλλά πάντοτε έλεγε <Πάτερ, σε ευχαριστώ...> ή <Πάτερ, ήρθε η ώρα να δοξασθεί ο Υιός του ανθρώπου...>, κλπ. Απευθυνόταν στον Πατέρα που είναι Πνεύμα και το Πνεύμα Του ο Πατέρας Θεός το έδωσε, χωρίς μέτρο, στον Υιό Του.

◆ Ο Θεός πριν εκατοντάδες χρόνια έδωσε μια υπόσχεση, που γέμισε με χαρά τις καρδιές των προφητών του, αλλά και όλων των πιστών. Η υπόσχεσή Του ήταν ότι, Εκείνος, ο αιώνιος Θεός, θα ερχόταν σε πρώτο στάδιο **ΝΑ ΚΑΤΟΙΚΗΣΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ** και σε δεύτερο στάδιο **μέσα στις καρδιές των ανθρώπων**. Οι άγιοι άνθρωποι του Θεού δεν μπορούσαν να το καταλάβουν πως ήταν δυνατόν να συμβεί αυτό, αλλά το πίστεψαν, το θεωρούσαν σαν ένα μεγάλο μυστήριο και περίμεναν με λαχτάρα την εκπλήρωση της θαυμαστής αυτής υπόσχεσης του Θεού.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ αυτού του μυστηρίου, δηλ. να κατοικήσει ο Θεός ανάμεσα στους ανθρώπους εκπληρώθηκε όταν **<ο Θεός εφανερώθη εν σαρκί>**, όταν **<ο Θεός ήτο εν Χριστώ>** (βλ. Α΄ Τιμόθ. Γ:16 /Β΄ Κορινθ.Ε:19), όταν δηλαδή ο Πατέρας φανερώθηκε στο πρόσωπο του Υιού Του, του Ιησού Χριστού.

Ο Θεός που είναι Πνεύμα, είχε προείπει ότι το άγιο Του

Πνεύμα, θα κατοικούσε (χωρίς μέτρο, χωρίς περιορισμό) μέσα στον εκλεκτό Του, στον κεχρισμένο Του:

- α) <Ιδού ο δούλος μου, τον οποίον υπεστήριξα, ο εκλεκτός μου (εις τον οποίον) η ψυχή μου ευηρεστήθη, **ΕΘΕΣΑ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΥ ΕΠ' ΑΥΤΟΝ**, θέλει εξαγγείλει κρίσιν εις τα έθνη> (Ησαΐας ΜΒ:1)
- β) <Και θέλει εξέλθει ράβδος εκ του κορμού του Ιεσσαί, και κλάδος θέλει αναβή εκ των ριζών αυτού, **ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ** (Εβραϊκά ΓΙΑΧΒΕ) **ΘΕΛΕΙ ΑΝ Α Π Α Υ Θ Η ΕΠ' ΑΥΤΟΝ**> (Ησαΐας ΙΑ:1-2)
- γ) <ΠΝΕΥΜΑ ΚΥΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (Εβραϊκά ΑΔΟΝΑΪ ΓΙΑΧΒΕ) είναι επ' Εμέ, διότι ο Κύριος με έχρισε δια να ευαγγελίζομαι τους πτωχούς...> (Ησαΐας ΞΑ:1).
- δ) <Ο θρόνος σου, Θεέ (είναι) εις τον αιώνα του αιώνος ....Δια τούτο έχρισε ο Θεός, ο Θεός σου, έλαιον αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου> (Ψαλμός ΜΕ:6-7).

Ο εκλεκτός του Πατέρα, στον οποίο εκπληρώθηκαν οι παραπάνω προφητείες, ήταν ο Ιησούς Χριστός, στον οποίο κατοίκησε όλο το πλήρωμα του αγίου Πνεύματος του Πατέρα:

- α) <Διότι εν Αυτώ (στον Ιησού) ηυδόκησεν ο Πατήρ να κατοικήση **ΠΑΝ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ**, και δι' Αυτού **ΝΑ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΞΗ τα πάντα προς εαυτόν**>, και <...Διότι εν Αυτώ κατοικεί **ΠΑΝ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ** της θεότητας σωματικώς> (Κολοσσαείς Α:19-20, Β:9).
- β) <Διότι (εκείνος) τον οποίον **ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ Ο ΘΕΟΣ**, τους λόγους του Θεού λαλεί, επειδή ο Θεός, δεν δίδει (εις Αυτόν) το Πνεύμα με μέτρον> (Ιωάννης Γ:14).
- γ) <Πνεύμα Κυρίου (είναι) **ΕΠ' ΕΜΕ**, δια τούτο **ΜΕ ΕΧΡΙΣΕ**, με απέστειλε δια να ευαγγελίζωμαι προς τους πτωχούς, δια να ιατρεύσω τους συντετριμμένους την καρδίαν...> (Λουκάς Δ:18).
- δ) <Προς δε τον Υιόν, ο θρόνος σου, ο Θεός, εις τον αιώνα του αιώνος ...Δια τούτο **ΕΧΡΙΣΕΝ ΣΕ** ο Θεός, ο Θεός σου, έλαιον αγαλλιάσεως παρά τους μετόχους σου> (Εβραϊούς. Α:8-9 /αρχαίο κείμενο).

Πότε το άγιο Πνεύμα του Θεού κατοίκησε μέσα στον Υιό; Αυτό συνέβηκε, όταν ο Ιησούς βαπτίσθηκε στο νερό από τον Ιω-

άννη το Βαπτιστή, τότε ήταν που πληρώθηκε (βαπτίσθηκε) και με το άγιο Πνεύμα: <**Και εμαρτύρησε ο Ιωάννης, λέγων, Ότι είδον ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ καταβαίνον ως περιστεράν εξ ουρανού, ΚΑΙ ΕΜΕΙΝΕΝ ΕΠ' ΑΥΤΟΝ**> (Ιωάννης Α:32).

Το γεγονός αυτό, το περιγράφουν οι τρεις από τους τέσσερις ευαγγελιστές, όπου ο καθένας παρουσιάζει μια ιδιαίτερη λεπτομέρεια: Ο Ματθαίος γράφει ότι κατοίκησε στον Ιησού "**Το Πνεύμα του Θεού**" (Γ:16), ο Μάρκος γράφει "**το Πνεύμα**" (Α:10) και ο Λουκάς γράφει "**το άγιον Πνεύμα**" (Γ:22). Άρα, το "άγιο Πνεύμα" είναι το "Πνεύμα του Θεού" και όποια ορολογία και να χρησιμοποιήσουμε («ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ», ή «ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ», ή «ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ»), αναφερόμαστε στο ΕΝΑ Πνεύμα που υπάρχει και που είναι του Θεού Πατέρα, είναι ο ίδιος ο Θεός, γιατί Αυτός κατοίκησε με το Πνεύμα Του μέσα στον Ιησού: "**Ο Πατήρ ο μένων εν Εμοί, Αυτός εκτελεί τα έργα...**" (Ιωάννης ΙΔ:10). Και έτσι εκπληρώθηκε η πρώτη φάση του σχεδίου του Θεού, το να κατοικήσει ανάμεσα στους ανθρώπους.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ αυτού του μυστηρίου, δηλαδή να κατοικήσει ο Θεός μέσα στις καρδιές των ανθρώπων, εκπληρώθηκε την ημέρα της Πεντηκοστής, όταν Αυτός ήρθε να κατοικήσει στις καρδιές όλων, όσων Τον εκζητούσαν. Γράφει ο Ιωάννης ότι "**Και πάντες ημείς ελάβομεν ΕΚ του πληρώματος Αυτού...**" (βλ. Ιωάννης Α:16). Γνωρίζουμε ότι ο Ιησούς είχε το πλήρωμα του αγίου Πνεύματος του Πατέρα και αυτό εξέχεε την ημέρα της Πεντηκοστής μέσα στους πιστούς και αυτό δίνει και σε μας σήμερα (βλ. Πράξεις Β:33,38 /Εφεσίους Δ:8), γιατί ο Ιησούς είναι που μας βαπτίζει "**εν Πνεύματι αγίω και πυρί**" (βλ. Ματθαίος Γ:11 /Ιωάννης Α:33). Αυτός είναι "**ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ, και όπου είναι ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, εκεί ελευθερία**" (Β' Κορινθίους Γ:17).

◆ Ο Πατέρας που είναι Πνεύμα κατοικεί "εν Υιώ" και ο Υιός κατοικεί μέσα μας **ως Πνεύμα ζωοποιούν**, γι' αυτό ο Υιός αποκαλείται και "το Πνεύμα". Είναι η φανέρωση του Θεού. Αυτή την αλήθεια, θα την δούμε αμέσως παρακάτω, αναλύοντας με σύντομο τρόπο μερικά εδάφια μέσα από το Λόγο του Θεού, γεγονός που θα μας οδηγήσει να γνωρίσουμε ποιο είναι το όνομα του

αγίου Πνεύματος, στο οποίο και πρέπει να βαπτιζόμαστε:

1. **ΠΡΑΞΕΙΣ Γ:28** «Προς εσάς πρώτον ο Θεός, ΑΝΑΣΤΗΣΑΣ τον Υιόν αυτού Ιησούν, ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ΑΥΤΟΝ δια να σας ευλογή, όταν επιστρέψετε έκαστος από των πονηριών υμών»

Φοβερή αποκάλυψη: Ο Πατέρας, αφού πρώτα ανέστησε τον Υιό Του, μετά Τον απέστειλε για να μας ευλογεί. Πότε και πως Τον απέστειλε; Τον απέστειλε την ημέρα της Πεντηκοστής και είναι μέσα μας «ως Πνεύμα ζωοποιούν» (βλ. Πράξεις Β:1-4 /Ματθαίος Ις':28).

Παρόμοια περίπτωση αναφέρεται και στις Πραξεις Κς':23, όπου γράφει ότι ο Χριστός "*πρώτος αναστάς εκ νεκρών μέλλει ΝΑ ΚΗΡΥΞΗ φως εις τον λαόν και εις τα έθνη*". Πως θα κηρύξει ο Ιησούς, αφού Αυτός αναστήθηκε και αναλήφθηκε; Ο Ιησούς κατοικεί μέσα μας όταν βαπτισθούμε με το άγιο Πνεύμα Του (το οποίο είναι του Πατέρα) και με αυτό τον τρόπο, μέσα από τα χρισμένα χείλη μας, κηρύττει και ενεργεί ο ίδιος ο Ιησούς.

2. **Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΙΕ:45** «Ούτως είναι και γεγραμμένον, ο πρώτος άνθρωπος Αδάμ, "έγεινεν εις ψυχήν ζώσαν", ο έσχατος Αδάμ εις ΠΝΕΥΜΑ ΖΩΟΠΟΙΟΥΝ».

Εδώ ο Ιησούς αποκαλείται "**έσχατος ΑΔΑΜ**" και «αδάμ» σημαίνει «γήϊνος-χοϊκός», γεγονός που φανερώνει την τέλεια ανθρωπινή φύση του Ιησού. Μέσα στον αναμάρτητο "έσχατο Αδάμ" κατοίκησε το άγιο Πνεύμα του Θεού, γι' αυτό ο Ιησούς είναι ανάμεσα μας ως "**ΠΝΕΥΜΑ ΖΩΟΠΟΙΟΥΝ**". Γνωρίζουμε ότι το "Πνεύμα" που μας δίνει ζωή είναι "το άγιο Πνεύμα". Άρα Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ «ΤΟ» ΠΝΕΥΜΑ (βλ. Β΄ Κορινθίους Γ:17) , και μάλιστα είναι «άγιο» Πνεύμα που κατοικεί μέσα Του σε πληρότητα.

3. **ΠΡΑΞΕΙΣ Ις':6-7** «Διήλθον δε (ο Παύλος και ο Σίλας) την Φρυγίαν και Γαλατικήν χώραν, κωλυθέντες υπό του ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ λαλήσαι τον λόγον εν τη Ασία. Ελθόντες δε κατά την Μυσίαν επείραζον εις την Βιθυνίαν πορευθήναι, και ουκ είασεν αυτούς το ΠΝΕΥΜΑ Ι Η Σ Ο Υ» (αρχαίο κείμενο).

Βλέπουμε στο εδ.6 ότι ο Παύλος και ο Σίλας εμποδίστηκαν από το άγιο Πνεύμα να κηρύξουν το λόγο του Θεού στην Ασία, και φυσικά το «άγιο Πνεύμα» που τους εμπόδισε ήταν το «Πνεύμα του Θεού». Πιο κάτω στο εδ.7, αντί για το «ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ», λέγει το «ΠΝΕΥΜΑ ΙΗΣΟΥ». Το Πνεύμα που τους εμπόδισε την πρώτη φορά, είναι το ίδιο Πνεύμα που τους εμπόδισε («ουκ είασεν...») και τη δεύτερη φορά. Άρα, το άγιο Πνεύμα, είναι το Πνεύμα του Ιησού, είναι δηλαδή το Πνεύμα του Γιάχβε Οσήα, του Θεού Πατέρα, που είναι «ο ΗΛ μεθ' ημών» στο πρόσωπο του Ιησού.

4. **ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ Α:9** «Διότι εξεύρω ότι τούτο θέλει αποβή εις σωτηρίαν, δια της δεήσεώς σας, και δια της βοηθείας του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ».

ΡΩΜΑΙΟΥΣ Η:9-10 «Σεις όμως δεν είσθε της σαρκός, αλλά του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, εάν ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ κατοική εν υμίν. Αλλά εάν τις δεν έχη ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ, ούτος δεν είναι Αυτού. Εάν δε Ο ΧΡΙΣΤΟΣ (ήναι) εν υμίν, το μεν σώμα (είναι) νεκρόν δια την αμαρτίαν, το δε πνεύμα ζωή δια δικαιοσύνην...».

Εδώ βλέπουμε ότι το Πνεύμα της ΒΟΗΘΕΙΑΣ (ο Παράκλητος) είναι το άγιο Πνεύμα, το οποίον είναι το Πνεύμα του Ιησού, ή όπως αναφέρεται στην Ρωμαίους Η:9 είναι το Πνεύμα του Χριστού και είναι σαφές ότι έχουμε ΕΝΑ Πνεύμα (βλ. Εφεσίους Δ:4) και όχι δύο, τρία, ή περισσότερα.

5. **ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ Α:26-27** «ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟ (οποίο ήτο) ΑΠΟΚΕΚΡΥΜΜΕΝΟΝ από των αιώνων και από των γενεών, τώρα δε εφανερώθη εις τους αγίους αυτού, εις τους οποίους ηθέλησεν ο Θεός να φανερώση, τις ο πλούτος της δόξης του μυστηρίου τούτου εις τα έθνη, όστις είναι Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΕΣΑΣ, η ελπίς της δόξης...».

Η μετάφραση στο εδ.27 είναι λάθος. Το αρχαίο κείμενο λέγει "...ό (το οποίο, μυστήριο) έστιν Χριστός εν υμίν", δηλ. «ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΕΣΑ ΣΑΣ». Το μυστήριο το οποίο ήταν κρυμμένο μέσα στους αιώνες και από τις γενιές που πρσαν και που μας φανερώθηκε τώρα, ήταν «ο Θεός να κατοικήσει ΜΕΣΑ ΜΑΣ».

Ίσως μερικοί να αναρωτηθούν: «Πως μπορεί να συμβεί αυτό, αφού ο Ιησούς Χριστός, ως άνθρωπος, είχε σώμα θνητό και μετά την ανάστασή Του το σώμα αυτό μεταμορφώθηκε σε αθάνατο, ένδοξο και ουράνιο; Μήπως θα το κόβει μικρά κομματάκια και θα το βάζει μέσα μας;» Φυσικά όχι. Ο Ιησούς κατοικεί μέσα μας δια του αγίου Πνεύματος του Θεού Πατέρα. Το Πνεύμα του Πατέρα κατοικεί με πληρότητα μέσα στον Ιησού και ο Ιησούς το αποστέλλει μέσα μας, έτσι μέσα μας κατοικεί «ο Πατήρ εν τω Υιώ».

Ο Ιησούς, λίγο πριν την ανάληψή Του στον ουρανό, μας υποσχέθηκε ότι **"Εγώ είμαι μεθ' υμών (ΜΑΖΙ ΣΑΣ) πάσας τας ημέρας, έως της συντελείας του αιώνος"** (Ματθαίος ΚΗ:20) . Το ίδιο είχε πει και στο Ματθαίος ΙΗ:20 **"Διότι όπου είναι δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το όνομά Μου, εκεί είμαι Εγώ εν τω μέσω αυτών"**. Ο Ιησούς Χριστός θα είναι ΜΕΣΑ ΜΑΣ ("εν υμίν") και ΜΑΖΙ ΜΑΣ ("μεθ' υμών") ως ΠΝΕΥΜΑ ΖΩΟΠΟΙΟΥΝ, ως το ΠΝΕΥΜΑ ΙΗΣΟΥ. Θα κατοικεί μέσα μας πνευματικά, γιατί το άγιο Πνεύμα Πνεύμα του Πατέρα που κατοικεί μέσα Του, θα κατοικεί και μέσα μας.

Αυτό είναι το μυστήριο ("...ό έστιν ο Χριστός εν υμίν"). Βέβαια για μας τώρα, δεν είναι πλέον μυστήριο, γιατί ο Θεός μας το αποκάλυψε, όπως μας έχει αποκαλύψει και τόσα άλλα μυστήρια Του. Εμείς τώρα σαν αγιοί Του, λυτρωμένοι με το αίμα Του, είμαστε **"οικονόμοι των μυστηρίων του Θεού"** (Α' Κορινθίους Δ:1) και ο Θεός μας τα εμπιστεύθηκε για να τα φανερώσουμε και στους άλλους ανθρώπους.

6. ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΔ:16-18 <...Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει άλλον ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΝ», δια να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα, ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ, το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να λάβη, διότι δεν βλέπει αυτό, ουδέ γνωρίζει αυτό, ΣΕΙΣ ΟΜΩΣ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΑΥΤΟ (δηλ. "το Πνεύμα της Αληθείας"), **διότι μένει μεθ' υμών (=μαζί σας) και εν υμίν (=μέσα σας) θέλει είσθαι. Δεν θέλω σας αφήσει ορφανούς, έρχομαι προς εσάς**.

Ενώ ο Ιησούς λέγει ότι θα στείλει, όχι «ΕΤΕΡΟΝ παράκλητο», αλλά «ΑΛΛΟΝ παράκλητο», που γνωρίζουμε ότι είναι το «άγιο

Πνεύμα» και στο τέλος λέγει **«έρχομαι προς εσάς»**. Πως ήρθε σ' αυτούς ΤΟΤΕ και πως έρχεται σε μας ΣΗΜΕΡΑ; Έρχεται σαν Πνεύμα άγιο, ως παράκλητος, όχι πλέον με ανθρώπινο σχήμα (σαν άνδρας από τη Ναζαρέτ), δεσμευμένος από χρόνο, χώρο και σχήμα, γιατί αυτά είναι στοιχεία που χαρακτηρίζουν τον «κατά σάρκα Ιησού», ο οποίος όταν ήταν εδώ στη γη, ήταν ο «παράκλητος» (δηλ. ο **μεσίτης μας**) μόνο για ένα ορισμένο μέρος και την ίδια χρονική στιγμή. Δεν μπορούσε να ήταν ταυτόχρονα παντού. Όταν όμως αναλήφθηκε, έφυγε από τα γήινα δεσμά και αφομοιωμένος τώρα με τον Πατέρα (πλήρη ταύτιση της ανθρώπινης φύσης του ΙΗΣΟΥ με τη **θεία φύση** του ΘΕΟΥ ΠΑΤΕΡΑ) είναι και πάλι ο «μεσίτης» μας, ο παράκλητός μας, όχι πλέον όπως πρώτα δεσμευμένος, αλλά πανταχού παρών, ως ΠΝΕΥΜΑ ΖΩΟΠΟΙΟΥΝ.

Στην αρχαία Ελληνική γλώσσα υπάρχει σαφής διαφορά μεταξύ των δύο λέξεων «ΕΤΕΡΟΣ» και «ΑΛΛΟΣ», για τις οποίες γίνεται σύγχυση. **«Έτερος»** σημαίνει «άλλος», δηλαδή κάποιο διαφορετικό πρόσωπο, **όχι το ίδιο πρόσωπο**, ενώ **«άλλος»** σημαίνει **το ίδιο πρόσωπο με διαφορετική φανέρωση**. Γι' αυτό ο Ιησούς μίλησε για **«άλλον» Παράκλητο**, δηλαδή για διαφορετική φανέρωση του **ιδιου του Θεού**. Αυτό, το βλέπουμε πολύ καθαρά και από τα αμέσως παρακάτω λόγια Του **«δεν θέλω σας αφήσει ΟΡΦΑΝΟΥΣ»**. Ποιος είναι αυτός, που αφήνει ορφανούς, όταν πεθάνει ο γιος ή όταν πεθάνει ο πατέρας; Φυσικά ο πατέρας, που όταν πεθάνει, τότε ο γιος του είναι ορφανός, ενώ όταν πεθάνει ο γιος, ο πατέρας ποτέ ΔΕΝ ονομάζεται ορφανός. Εδώ ο Ιησούς Χριστός (ο Υιός) λέγει «δεν θα σας αφήσω ορφανούς», που δείχνει ότι μιλούσε υπό τη θεία Του φύση, ως η φανέρωση του Θεού Πατέρα, τους δείνει την υπόσχεση ότι θα έρθει και πάλι, δεν θα μείνουν ορφανοί και γνωρίζουμε ότι την ημέρα της Πεντηκοστής ήρθε, όπως το υποσχέθηκε, ήρθε σαν «Πνεύμα ζωοποιούν».

Πολλοί από άγνοια ερμηνεύουν τη λέξη «άλλος», ως «έτερος», με αποτέλεσμα να μην μπορούν να καταλάβουν τα λόγια του Ιησού. Όπως επίσης δεν γνωρίζουν ότι «παράκλητος» σημαίνει «μεσίτης». Μεσίτες δεν υπάρχουν πολλοί, ΕΝΑΣ είναι ο μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων **«...άνθρωπος Χριστός Ιησούς»** (Α' Τιμόθεου Β:5). Ο Ιω-

άννης όταν έγραφε διά Πνεύματος αγίου για «άλλον...» και όχι για «έτερον παράκλητον», γνώριζε πολύ καλά τι έγραφε.

7. Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ Β:1 «Και εάν τις αμαρτήση, έχομεν ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΝ προς τον Πατέρα, τον ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ τον δίκαιον. Και αυτός είναι ιλασμός περί των αμαρτιών ημών...».

Εδώ βλέπουμε καθαρά ότι ο Ιησούς είναι ο «παράκλητος» (=μεσίτης), ενώ στο προηγούμενο εδάφιο (Ιωάννης ΙΔ:16) είδαμε ότι το **άγιο Πνεύμα** είναι ο «παράκλητος». Δεν υπάρχει καμιά αντίφαση της Αγίας Γραφής, ούτε και έχουμε δύο παράκλητους (μεσίτες). Αντίθετα, εδώ έχουμε μια ακόμα μαρτυρία της Γραφής ότι ο **ΙΗΣΟΥΣ** είναι **ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ** και μια μαρτυρία ότι ο (Θεός) ΠΑΤΕΡΑΣ, ο (άνθρωπος) ΥΙΟΣ και το (άγιο) ΠΝΕΥΜΑ είναι ο «**ΕΙΣ**» Θεός που υπάρχει, αλλά αποκαλύπτεται σε τρεις διαφορετικές φανερώσεις.

Το άγιο Πνεύμα, όπως λανθασμένα διδάσκεται από μερικές χριστιανικές ομολογίες, είναι αδύνατον να είναι ένας 2ος μεσίτης, γιατί δεν μετέχει «σαρκός και αίματος», δηλαδή ΔΕΝ ΠΕΘΑΝΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΜΑΣ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ (βλ. Εβραίους Β:14 /Ρωμαίους Η:3 /Ιωάννης Α:10 /κλπ.). Ο Λόγος του Θεού είναι σαφής και κατηγορηματικός ότι ο μεσίτης Θεού και ανθρώπων είναι «**ΕΙΣ**» (βλ. Α΄ Τιμόθεου Β:5, Γαλάτας Γ:20/το «**ΕΙΣ**» είναι απόλυτο αριθμητικό). Ο παράκλητος που έστειλε στον κόσμο ο Πατέρας είναι ο Ιησούς Χριστός ως Πνεύμα ζωοποιούν ανάμεσά μας.

Μόνον Αυτός είναι ο μεσίτης μας προς τον Πατέρα, **γιατί μόνον Αυτός** πέθανε για μας και **γιατί μόνον Αυτός** έφερε και τη δική μας την ανθρώπινη φύση και τη θεία φύση του Πατέρα.

8. ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΣ΄:7 «Εγώ όμως την αλήθεια σας λέγω, συμφέρει εις εσάς να απέλθω Εγώ, διότι, ΕΑΝ ΔΕΝ ΑΠΕΛΘΩ, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί προς εσάς, αλλ’ αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς...».

Εδώ έχουμε άμεση σύνδεση του Ιησού με τον παράκλητο. Έπρεπε λοιπόν να φύγει ο «ένας», για να μπορέσει να έρθει ο «άλλος», και φυσικά εάν δεν έφευγε ο «πρώτος», δεν θα ερχόταν ο

«δεύτερος». Γιατί έπρεπε να συμβεί αυτό; **Γιατί ΗΤΑΝ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΡΟΣΩΠΟ, σε διαφορετική φανέρωση.** Άλλωστε, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Ιησούς πολλές φορές μιλούσε παραβολικά και αινιγματικά, γεγονός που ο ίδιος το έλεγε: "**Ταύτα ΔΙΑ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ ελάληλα προς εσάς, αλλ’ έρχεται ώρα, οτε δεν θέλω σας λαλήσει πλέον δια παροιμιών, αλλά ΠΑΡΡΗΣΙΑ θέλω αναγγείλει περί του Πατρός...**" (Ιωάννης Ις΄:25). Αυτό, έγινε την ημέρα της Πεντηκοστής, όταν ήρθε και πάλι ο Κύριος Ιησούς σαν **Πνεύμα ζωοποιούν** (βλ. Πράξεις Β:1-4, Γ:26, Κς΄:23). Αυτός που είναι η μόνη αλήθεια, μας δίνει αποκαλύψεις, χάρη και επίγνωση του Θεού Πατρός (Εφεσίους Α:17).

9. ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΔ:6-7 «Λέγει προς αυτόν (στο Θωμά) ο Ιησούς, εγώ είμαι Η ΟΔΟΣ, και Η ΑΛΗΘΕΙΑ, και Η ΖΩΗ, ουδείς έρχεται προς τον πατέρα, ειμή δι’ Εμού, εάν γνωρίζετε ΕΜΕ, και τον ΠΑΤΕΡΑ μου ηθέλετε γνωρίσει, και από του νυν ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ Αυτόν (τον Πατέρα), και ΕΙΔΕΤΕ Αυτόν...»

Είδαμε στο Ιωάννης ΙΔ:16-18 ότι ο Ιησούς το άγιο Πνεύμα το ονόμασε «το Πνεύμα της Αληθείας». Εδώ στο εδ.ΙΔ:6 βλέπουμε ότι ο ίδιος ο Ιησούς είναι «η ΑΛΗΘΕΙΑ». **Άρα Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ** και βρίσκεται ανάμεσά μας, όχι πλέον κατά σάρκα (όπως είχε έρθει την πρώτη φορά), αλλά ως Πνεύμα ζωοποιούν, Αυτός είναι το Πνεύμα και Αυτός είναι που μας οδηγεί σε όλη την Αλήθεια: "**Όταν δε έλθη Εκείνος, “ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ”, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την Αλήθειαν...**" (Ιωάννης Ις΄:13).

10. ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΔ:23 «Απεκρίθη ο Ιησούς, και είπε προς αυτόν, Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν (που με αγαπά), και προς αυτόν ΘΕΛΟΜΕΝ ΕΛΘΕΙ και εν (=μέσα) αυτώ ΘΕΛΟΜΕΝ ΚΑΤΟΙΚΗΣΕΙ...».

«Θέλομεν ΕΛΘΕΙ» και «θέλομεν ΚΑΤΟΙΚΗΣΕΙ» είναι πληθυντικός αριθμός, γιατί αναφέρεται στον **ΥΙΟ** και στον **ΠΑΤΕΡΑ**, που κατοικούν μέσα μας. Για μια ακόμα φορά, η Γραφή μας δείχνει την ταύτιση της **ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΦΥΣΗΣ του Υιού** με τη **ΘΕΙΑ ΦΥΣΗ**

του Πατέρα Θεού, ο οποίος κατοικεί με πληρότητα στον Υιό Του. Γι' αυτό η θεϊκή φύση του Υιού είναι του Πατέρα, και ως προς τη θεϊκή Του φύση ο Ιησούς είναι το Πνεύμα και ο παράκλητός μας (ο μεσίτης μας). Δεν έχουμε δύο μεσίτες, το ΠΝΕΥΜΑ και τον ΥΙΟ, αλλά μόνο **ΕΝΑΝ**, τον Υιό, που πέθανε στη δική μας θέση, για να μπορεί να γίνει ο μεσίτης μας προς τον Πατέρα, για πάντοτε (βλ. Α΄ Τιμόθεου Β:5, Εβραίους Θ:15, Ζ:25, κλπ).

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ Ιησούς Χριστός μεσιτεύει προς το ΘΕΟ, ο οποίος είναι ΠΝΕΥΜΑ. Θα πρέπει να προσέξουμε τη λάθος διδασκαλία από πολλές χριστιανικές ομάδες ότι και το Πνεύμα είναι μεσίτης. Τα τραγικά ερωτήματα είναι: «Το Πνεύμα που είναι ο Θεός (Ιωάννης Δ:24) μεσιτεύει στο Θεό, δηλ. στον εαυτό Του; Ο Θεός μεσιτεύει στο Θεό; Πέθανε το Πνεύμα και τώρα μεσιτεύει μεταξύ ΘΕΟΥ και ΑΝΘΡΩΠΩΝ; Πότε το Πνεύμα μετείχε σάρκας και αίματος (Εβραίους Β:14), ώστε να είναι ο μεσίτης μας;» Δεν διδάσκει έτσι ο Λόγος του Θεού, όλα αυτά είναι ανθρώπινες διδασκαλίες και παραδόσεις.

11. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ Α:4-5 «Ο Ιωάννης προς τας επτά εκκλησίας τας εν τη Ασία, χάρις υμίν και ειρήνη Α Π Ο του "ο ΩΝ και ο ΗΝ και ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ" και Α Π Ο των "επτά Πνευμάτων" τα οποία είναι ενώπιον του θρόνου Αυτού, και Α Π Ο του "Ιησού Χριστού", (όστις είναι) ο μάρτυς ο πιστός, ο πρωτότοκος εκ των νεκρών...».

Θαυμαστή αποκάλυψη!! Ο ένας και μόνος Θεός που υπάρχει, εδώ Τον βλέπουμε σε τρεις διαφορετικές φανερώσεις:

- (α) **Ως τον ΠΑΤΕΡΑ** («...ΑΠΟ του ο Ων, και ο Ην, και ο Ερχόμενος» - θεία φύση).
- (β) **Ως τα ΕΠΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ**, δηλαδή ως το πλήρωμα του αγίου Πνεύματος του Θεού, γιατί αυτό συμβολίζει ο αριθμός επτά μέσα στην Αγία Γραφή, και όχι ότι έχουμε επτά διαφορετικά Πνεύματα του Θεού («...ΑΠΟ των επτά Πνευμάτων»).

(γ) **Ως τον ΙΗΣΟΥ** («...ΑΠΟ του Ιησού Χριστού», τον κατά σάρκα Χριστό - ανθρώπινη φύση)

12. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ Β:8,11 «Ταύτα λέγει ο ΠΡΩΤΟΣ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ, όστις έγεινε νεκρός έζησεν ....Όστις έχει ωτίον, ας ακούση τι λέγει ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ προς τας εκκλησίας».

Εδώ βλέπουμε τον Ιησού στο εδ. Β:8 να αποκαλεί τον εαυτό Του «ο Πρώτος και ο Έσχατος», ενώ στο εδ.Β:11 ονομάζει τον εαυτό Του "το Πνεύμα". Άρα λοιπόν, **το ΠΝΕΥΜΑ που μιλά στις εκκλησίες είναι ο Κύριός μας ο ΙΗΣΟΥΣ**. Η αλήθεια αυτή αναφέρεται επτά φορές στα κεφάλαια Β΄ και Γ΄ της Αποκάλυψης (βλέπε κατά ζεύγη: Β:1,7, Β:8,11, Β:12,17, Β:18,29 - Γ:1,6, Γ:7,13, Γ:14,22).

13. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΘ:10 «...Διότι η μαρτυρία του Ιησού είναι ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ».

Εδώ μας λέγει ότι ο Ιησούς είναι το Πνεύμα της προφητείας, ενώ στη Β΄ Πέτρου Α:21 διαβάζουμε ότι το άγιο Πνεύμα είναι το Πνεύμα της προφητείας: "**Διότι δεν ήλθε ποτέ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ εκ θελήματος ανθρώπου, αλλ' υπό ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ κινούμενοι ελάλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού**". Πολύ καθαρά βλέπουμε ότι "ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ" είναι "ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ", το οποίο κατοικεί με πληρότητα στον αναστημένο και δοξασμένο Ιησού, γι' αυτό "**ο Ιησούς είναι το Πνεύμα της προφητείας**".

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ 3^ο: Άρα όταν λέμε:

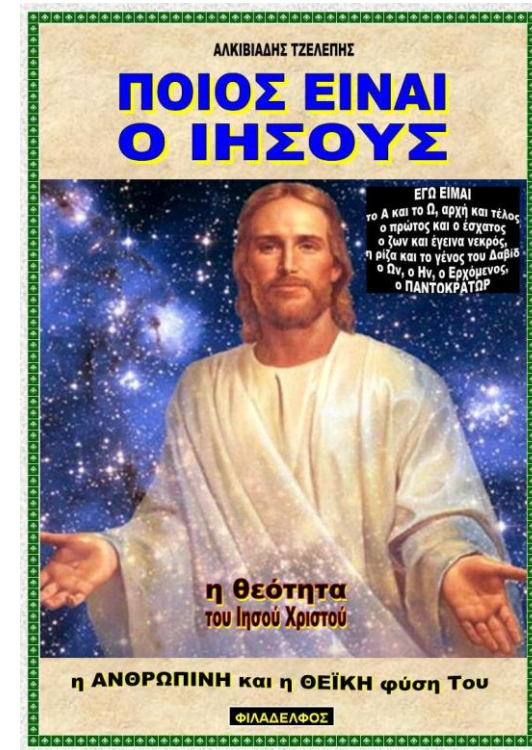
- <ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ> (Μάρκος Α:10, Ρωμαίους Η:16, Πράξεις Β:17, κλπ).
- <ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ> (Λουκάς Γ:22, Πράξεις Β:4,38, κλπ)
- <ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ> (Πράξεις Ις΄:7, Φιλιπ. Α:19, κλπ).
- <ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ> (Λουκάς Δ:8, Πράξεις Η:39, κλπ).
- <ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ> ή <ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ> (Ματθαίος Γ:16, Γένεση Α:1, Α΄ Κορινθίους Γ:16, κλπ).
- <ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ> (Ιωάννης ΙΕ:26, Ις΄:13, κλπ).
- <ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ> (Αποκάλυψη ΙΘ:10, κλπ).

- <ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΖΩΟΠΟΙΟΥΝ> (βλ. Α΄ Κορινθίους ΙΕ:45, Ιωάννης Ε:21).
- <Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ> (Ιωάννης ΙΔ:16, Α΄ Ιωάννου Β:1, κλπ), αναφερόμαστε στο πρόσωπο του Θεού ΠΑΤΕΡΑ που κατοικεί με το ΠΝΕΥΜΑ Του μέσα στον άνθρωπο ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ. Άρα, το όνομα του αγίου Πνεύματος του Θεού, είναι το όνομα του Γιάχβε Οσήα, είναι **“ΙΗΣΟΥΣ”**. Το “όνομα” του Πατέρα, του Υιού και του αγίου Πνεύματος είναι ΙΗΣΟΥΣ, και αυτό είναι το όνομα “το υπέρ παν όνομα”, στο οποίο πρέπει να βαπτιζόμαστε.

... /// ...

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 28 - 9

Α΄ έκδοση: 06/1992 ❖ Β΄ έκδοση: 01/1995

Γ΄ έκδοση: 03/2018 ❖ Σελ. 84

- ❖ Πρόκειται για ένα καθαρά ερμηνευτικό βιβλίο, το οποίο δεν «διαβά- ζεται» απλά, αλλά προσφέρεται για «μελέτη» και «διδασκαλία», καθώς αποτελεί μια συστηματική παρουσίαση των δογματικών αληθειών της Αγίας Γραφής, που αναφέρονται στη φύση του Πατέρα και του Υιού και στην κοι- νωνία του αγίου Πνεύματος.
- ❖ Αναλύονται και εξηγούνται με κατανοητό τρόπο η ανθρώπινη και η θεϊκή φύση του Κυρίου Ιησού Χριστού, η σχέση Του με τον Πατέρα, η φανέρωσή Του στον άνθρωπο, η θέση Του στον ουρανό και πολλά άλλα που απασχολούν κάθε αναγνώστη της Βίβλου.

Κεφάλαιο ΕΚΤΟ

«ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ»

(1) ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ΜΟΝΟΣ ΚΥΡΙΟΣ (βλ. Πράξεις Γ':36, Ματθαίος ΚΗ:18, Ρωμαίους Γ':12, Α' Κορινθίους ΙΕ:27, Εφεσίους Α:20-22, Α' Πέτρου Γ:22, κλπ.) και στο πρόσωπό Του βλέπουμε τον **Πατέρα** (που κατοικεί μέσα Του) τον **Υιό** (τη φανέρωση του Πατέρα) και το **άγιο Πνεύμα** (που είναι του Πατέρα), γι' αυτό οι μαθητές Του και γενικά η εκκλησία των αποστολικών χρόνων ΔΕΝ βάπτιζαν τους πιστούς σε τίτλους, δηλαδή με τη φράση **«στο όνομα του ΠΑΤΡΟΣ και του ΥΙΟΥ και του ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ»**, αλλά πάντοτε βάπτιζαν **«στο όνομα του Κυρίου ΙΗΣΟΥ»** (βλ. Πράξεις Β:38, Η:16, Γ':48, ΙΘ:5, Ρωμαίους ς':3, Γαλάτας Γ:27, Α' Κορινθίους Α:13), γιατί το βάπτισμα **απεικονίζει** τη σωτηρία μας και ο Ιησούς πέθανε για να σωθούμε εμείς.

Στις παρακάτω περιπτώσεις από την Καινή Διαθήκη βλέπουμε πολύ καθαρά το βάπτισμα στο νερό να γίνεται στο όνομα του ΙΗΣΟΥ και όχι σε ΤΙΤΛΟΥΣ, γιατί «Πατήρ», «Υιός» και «άγιο Πνεύμα» δεν είναι ονόματα, αλλά τίτλοι ονόματος:

1. **ΠΡΑΞΕΙΣ Β:38** (Ισραηλίτες)
«...Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή έκαστος υμών εις το όνομα του ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, εις άφεσιν αμαρτιών...».
2. **ΠΡΑΞΕΙΣ Η:16** (Σαμαρείτες)
«Διότι δεν είχεν έτι επιπέσει επ' ουδένα εξ αυτών (το άγιο Πνεύμα), αλλά μόνον ήσαν βεβαπτισμένοι εις το όνομα του ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ».
3. **ΠΡΑΞΕΙΣ Γ':48** (Εθνικοί)
«...Και προσέταξεν (ο Πέτρος τον Κορνήλιο και τους οικείους του) να βαπτισθώσιν εις το όνομα του ΚΥΡΙΟΥ».

4. **ΠΡΑΞΕΙΣ ΙΘ:5** (Εφέσιοι)
«...Ακούσαντες δε, εβαπτίσθησαν εις το όνομα του ΚΥΡΙΟΥ».
(Ο απ. Παύλος τους διέταξε να ΞΑΝΑΒΑΠΤΙΣΘΟΥΝ στο όνομα του Κυρίου Ιησού, γιατί είχαν βαπτισθεί με ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ του Ιωάννη).
5. **ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΒ:16** (απ. Παύλος)
«...Και τώρα τι βραδύνεις; σηκωθείς βαπτίσθητι και απολούσθητι από των αμαρτιών σου, επικαλεσθείς το όνομα του ΚΥΡΙΟΥ».
6. **ΡΩΜΑΙΟΥΣ ς':3** (Ρωμαίοι πιστοί)
«...Ή αγνοείτε ότι όσοι εβαπτίσθημεν εις ΧΡΙΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ, εις τον θάνατον αυτού εβαπτίσθημεν; ΣΥΝΕΤΑΦΗΜΕΝ λοιπόν μετ' αυτού ΔΙΑ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ εις τον θάνατον...».
7. **ΓΑΛΑΤΑΣ Γ:27** (Γαλάτες πιστοί)
«Επειδή όσοι εβαπτίσθητε εις ΧΡΙΣΤΟΝ, Χριστόν ενεδύθητε».

Το όνομα λοιπόν είναι ΙΗΣΟΥΣ και ο Λόγος του Θεού, η Καινή Διαθήκη, σε αυτό το όνομα μας παραγγέλλει να βαπτιζόμαστε, γιατί αυτό βλέπουμε να εφαρμόζεται σε όλες ανεξαιρέτως τις περιπτώσεις από την πρώτη αποστολική εκκλησία: **«Και παν ό,τι αν πράττητε εν λόγω ή εν έργω, ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ (πράττετε), ευχαριστούντες ΔΙ' ΑΥΤΟΥ τον Θεόν και Πατέρα»** (Κολοσσαείς Γ:17). Ότι και να κάνουμε: Τρώμε, εργαζόμαστε, ψάλλουμε, βαπτιζόμαστε, προσευχόμαστε, κλπ, ΟΛΑ θα γίνονται στο όνομα του Ιησού. Αυτό είναι εντολή του Λόγου του Θεού και εφόσον δεν την τηρούμε είμαστε παραβάτες των εντολών του Κυρίου Ιησού και είμαστε παραβάτες ΓΙΑΤΙ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΤΟΝ ΓΝΩΡΙΣΑΜΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ, έστω και αν ομολογούμε με τα χείλη μας το αντίθετο: **«Όστις λέγει, Εγνώρισα Αυτόν, και τας εντολάς Αυτού ΔΕΝ ΦΥΛΛΑΤΕΙ, ψεύστης είναι, και εν τούτω η αλήθεια δεν υπάρχει»** (Α' Ιωάννου Β:4).

Ο Λόγος του Θεού λέγει: **«Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία, διότι ΟΥΤΕ ΟΝΟΜΑ ΑΛΛΟ είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, ΔΙΑ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΩΘΩΜΕΝ»** (Πράξεις Δ:12). Το όνομα που δόθηκε από τον ουρανό είναι «ΙΗΣΟΥΣ». Η σωτηρία είναι δια του Ιησού και το βάπτισμα στο νερό πρέπει να γίνεται **μόνο** στο όνομα του Ιησού που πέθα-

νε για μας. **Η σωτηρία μας απεικονίζεται με το βάπτισμα.**

Ο Παύλος γράφει προς τους Κορίνθιους πιστούς: *«Διμερίσθη ο Χριστός; Μήπως ο Πάυλος ΕΣΤΑΥΡΩΘΗ δια σας; ή ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ εβαπτίσθητε;»* (Α΄ Κορινθίους Α:13). Ο Παύλος εξηγεί ότι **βαπτίζομαστε στο όνομα εκείνου ΠΟΥ ΣΤΑΥΡΩΘΗΚΕ ΓΙΑ ΜΑΣ**, δηλαδή στο όνομα του ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Αν είχε πεθάνει ο Παύλος για τις αμαρτίες μας, τότε θα έπρεπε να βαπτίζομαστε στο όνομα του ΠΑΥΛΟΥ. Οι Ισραηλίτες προ Χριστού *«Πόντες εις τον ΜΩΥΣΗΝ εβαπτίσθησαν εν τη νεφέλη και εν τη θαλάσση»*, γιατί ο Μωϋσής ήταν ο χρισμένος από το Θεό σωτήρας τους (Α΄ Κορινθίους Ι΄:2).

(2) ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΩΝ ΕΝΤΟΛΩΝ

Άρα, έχουμε **“ΕΝΑ”** Θεό, **“ΕΝΑ”** όνομα, **“ΕΝΑ”** βάπτισμα και **“ΜΙΑ”** κατάδυση. Αυτά μας διδάσκει η Αγία Γραφή. Το εδάφιο Ματθαίος ΚΗ:19 *«Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις ΤΟ ΟΝΟΜΑ του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος...»* είναι μια εντολή του Ιησού να βαπτίζουν οι μαθητές Του σε ΕΝΑ ΟΝΟΜΑ. Δυστυχώς σήμερα το Βόπτισμα δεν γίνεται **στο «όνομα»** του *Πατρός* και του *Υιού* και του *αγίου Πνεύματος*, το οποίο όνομα είναι **ΙΗΣΟΥΣ**, αλλά γίνεται με την επανάληψη (κατά γράμμα) της φράσης *«...εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος»*.

Οι απόστολοι ΔΕΝ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΑΝ **κατά λέξη** την εντολή του Κυρίου, αλλά υπάκουαν και εφαρμόζαν **το περιεχόμενο** της εντολής που τους δόθηκε, γεγονός που φαίνεται σαφέστατα στις παραπάνω περιπτώσεις που αναφέραμε. Αφού “Πατήρ”, “Υιός” και “άγιο Πνεύμα” είναι τίτλοι των εκδηλώσεων (φανερώσεων) του Παντοδύναμου Θεού, οι απόστολοι κατάλαβαν ότι το σωτήριο όνομα, το όνομα που δόθηκε από τον ουρανό και που είναι πάνω από κάθε άλλο όνομα είναι **ΙΗΣΟΥΣ** και σ’ αυτό το όνομα βαπτίζαν.

- Ποιος είναι αυτός που θα τολμήσει να ισχυριστεί ότι οι απόστολοι *παράκουσαν* στην εντολή του Ιησού και ότι **βάπτιζαν με λάθος τρόπο; Ποιος;**

Όχι, οι απόστολοι υπάκουσαν κατά πάντα στην εντολή του Κυρίου, δηλαδή να βαπτίζουν στο “όνομα” του Πατέρα, του Υιού και του αγίου Πνεύματος που είναι **ΙΗΣΟΥΣ**, να βαπτίζουν στο όνομα το υπέρ παν όνομα.

Μέσα στην Καινή Διαθήκη έχουμε πολλές περιπτώσεις, όπου ο Ιησούς, αλλά και οι απόστολοι αργότερα, έδιναν εντολές στους πιστούς να ενεργούν σύμφωνα με το περιεχόμενο των εντολών και όχι να τις επαναλαμβάνουν κατά λέξη. Παρακάτω θα αναφέρουμε μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις:

1. **ΠΡΑΞΕΙΣ Ι΄:48** *«...Και προσέταξεν (ο Πέτρος τον Κορνήλιο και τους οικείους του) να βαπτισθώσιν εις το όνομα του Κ Υ Ρ Ι Ο Υ».*

Ποιο είναι το όνομα του Κυρίου; Είναι **ΙΗΣΟΥΣ**. Βλέπουμε και εδώ ότι ο Πέτρος δεν τους έδωσε την εντολή να βαπτισθούν με τη φράση **“στο όνομα του Κυρίου”**, αλλά να υπακούσουν στο περιεχόμενο της εντολής, δηλαδή να βαπτισθούν στο όνομα του Ιησού, που είναι το όνομα του Κυρίου.

2. **ΜΑΡΚΟΣ Ις΄:17** *«Σημεία δε εις τους πιστεύσαντας θέλουσι παρακολουθεί ταύτα, ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ θέλουσιν εκβάλλει δαιμόνια, θέλουσι λαλεί νέας γλώσσας.....κλπ.».*

Εδώ ο Κύριος λέγει **«εν τω ονοματί ΜΟΥ»**. Ποιο είναι το όνομά Του; Είναι **ΙΗΣΟΥΣ**. Άρα σ’ αυτό το όνομα θα ενεργούμε τα πάντα:

- Στο όνομα του ΙΗΣΟΥΘ θα εκβάλλουμε δαιμόνια,
- Στο όνομα του ΙΗΣΟΥΘ θα θεραπεύουμε,
- Στο όνομα του ΙΗΣΟΥΘ θα προφητεύουμε,
- Στο όνομα του ΙΗΣΟΥΘ θα βαπτίζομαστε στο νερό,
- Στο όνομα του ΙΗΣΟΥΘ θα συντρίβουμε το Σατανά.....

3. **ΛΟΥΚΑΣ ΚΑ:8** *«Ο δε (Ιησούς) είπε, Βλέπετε μη πλανηθήτε, διότι πολλοί θέλουσιν ελθεί ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ, λέγοντες, ‘Οτι ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ, και ο καιρός επλησίασεν».*

Πολλοί θα έρθουν ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ για να πλανήσουν τους πιστούς και να τους παρασύρουν στην αιώνια απώλεια. Θα λέγουν “ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ”, αλλά θα είναι ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες, όργανα του Αντίχριστου, τον ερχομό του οποίου θα προετοιμάζουν.

4. ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΔ:13-14 «Και ό,τι αν ζητήσετε ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ, θέλω κάμει τούτο, δια να δοξασθή ο Πατήρ εν τω Υιό. Εάν ζητήσητε τι ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ, εγώ θέλω κάμει (αυτό)».

Εδώ ο Κύριος πάλι λέγει «...εν τω ονόματί Μου», δηλαδή στο όνομα ΙΗΣΟΥΣ. Στην εντολή αυτή, ο πιστός πρέπει να εφαρμόζει το περιεχόμενό της και όχι να επαναλαμβάνει κατά γράμμα τα λόγια του Κυρίου μας.

5. ΡΩΜΑΙΟΥΣ Γ':13 «Διότι ΠΑΣ όστις επικαλεσθή ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, θέλει σωθή» (βλ. επίσης, Πράξεις Β:21 /Ιωήλ Β:32)

Το όνομα του Κυρίου είναι “ΙΗΣΟΥΣ” και αυτό το όνομα πρέπει να επικαλούμαστε, οποιοδήποτε και να είναι το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε: “Ιησού ΒΟΗΘΗΣΕ ΜΕ, Ιησού ΣΥΓΧΩΡΗΣΕ ΜΕ, Ιησού ΘΕΡΑΠΕΥΣΕ ΜΕ, Ιησού ΑΠΑΛΛΑΞΕ από το πρόβλημά μου, Ιησού..... Ιησού.....”.

6. ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ Β:9-11 «...Δια τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν Αυτόν (τον Ιησού) και εχάρισεν εις Αυτόν ΟΝΟΜΑ ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ, δια να κλίνη ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ παν γόνου επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ (είναι) ΚΥΡΙΟΣ, εις δόξαν ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ».

Εδώ μας λέγει ο Λόγος του Θεού, δια του στόματος του απ. Παύλου, ότι ο ίδιος ο Πατέρας χάρισε στον Υιό Του το όνομα “ΙΗΣΟΥΣ”, και το αποκαλεί «το υπέρ παν όνομα». Το όνομα του Ιησού έχει φοβερή δύναμη και εξουσία και μια ημέρα μπροστά στο όνομα αυτό θα «κάμψει παν γόνου» (βλ. Ρωμαίους ΙΔ:11, Ησαΐας ΜΕ:23, Αποκάλυψη Ε:13, κλπ) και όλοι θα ομολογήσουν ότι «ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ Θεού Πατρός».

Προσέξτε, εδώ λέγει «...εις δόξαν Θεού Πατρός», δεν λέγει «εις δόξαν ΘΕΟΥ ΥΙΟΥ» (τέτοιος όρος δεν αναφέρεται μέσα στην Καινή Διαθήκη), και το λέγει αυτό, γιατί τη δόξα την παίρνει ο Πατέρας που κατοικεί μέσα στον Υιό. Δοξάζεται ο Πατέρας δια του Υιού.

Ο Υιός, ο κατά σάρκα Ιησούς, ο άνθρωπος Χριστός Ιησούς (ανθρώπινη φύση) κληρονόμησε από τον Πατέρα (θεία φύση) ΕΞΟΧΩΤΕΡΟΝ ΟΝΟΜΑ: «...τοσοῦτον ανώτερος των αγγέλων γενόμενος (ο Ιησούς), όσον ΕΞΟΧΩΤΕΡΟΝ υπέρ αυτούς ΟΝΟΜΑ εκληρονόμησε» (Εβραίους Α:4). «Κληρονομώ» σημαίνει «...παίρνω κάτι που ανήκει σε κάποιον άλλον, μετά το θάνατό του». Ο Υιός κληρονόμησε από τον Πατέρα και ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ, που είναι «ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ», δηλαδή «ΙΗΣΟΥΣ».

7. ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΖ:6, 11 «Εφανέρωσά σου το όνομα τοις ανθρώποις, οὓς έδωκάς μοι εκ του κόσμου.... Πάτερ άγιε, τήρησον αυτούς ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΣΟΥ, ώ δέδωκάς μοι, ίνα ώσιν εν καθώσ ημείς” (αρχαίο κείμενο).

Στο εδάφιο ΙΖ:11 ο Ιησούς παρακαλεί τον Πατέρα να φυλάξει (να τηρήσει) τους μαθητές Του στο όνομά Του, το οποίο έδωσε και σ’ Αυτόν («ώ δέδωκάς μοι»). Το όνομά Του ο Πατέρας το έδωσε στο Υιό και ο Υιός στη συνέχεια το εφανέρωσε στους ανθρώπους, όπως αναφέρεται στο εδάφιο ΙΖ:6, και το όνομά Του είναι ΙΗΣΟΥΣ (Γιάχβε Οσήα).

Δυστυχώς όμως ο Διάβολος, κατόρθωσε να πλανήσει τους ανθρώπους (πιστούς, αναγεννημένους και βαπτισμένους με το άγιο Πνεύμα, και μη πιστούς), με αποτέλεσμα ελάχιστοι σήμερα να γνωρίζουν αυτή τη θαυμαστή αλήθεια, ότι δηλαδή το όνομα του Πατέρα είναι ΙΗΣΟΥΣ, το οποίο εχάρισε και στον Υιό. Γι’ αυτό και οι απόστολοι και γενικά οι πιστοί των πρώτων αιώνων βάπτιζαν στο όνομα του ΙΗΣΟΥ, γιατί το όνομα αυτό ανήκει και στον Πατέρα και στον Υιό και στο άγιο Πνεύμα του Θεού.

Όταν λοιπόν ο Ιησούς έδωσε την εντολή στους μαθητές Του να βαπτίζουν «εις ΤΟ ΟΝΟΜΑ του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος», δεν τους έλεγε να επαναλαμβάνουν κατά λέξη τα λόγια Του, αλλά να υπακούουν και να εφαρμόζουν το περιεχό-

μενο της εντολής Του.

Για να γίνει ακόμα πιο κατανοητό αυτό, θα ήθελα να δώσω ένα παράδειγμα μέσα από τη ζωή: Ο Γιώργος και ο Δημήτρης, δύο αναγεννημένοι πιστοί, από μικρή ηλικία είχαν συνδεθεί με μεγάλη φιλία. Αργότερα, όταν μεγάλωσαν, εργαζόντουσαν και στην ίδια επιχείρηση. Πρώτος από τους δύο νυμφέφθηκε ο Γιώργος. Στο γαμήλιο τραπέζι ο φίλος του ο Δημήτρης σήκωσε το ποτήρι και έκανε την εξής πρόταση: "Εύχομαι ο αγαπημένος μου ΦΙΛΟΣ και πιστός ΑΔΕΛΦΟΣ και ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ στην εργασία, να ευτυχήσει....".

-Ποιος είναι ο ΦΙΛΟΣ και ο ΑΔΕΛΦΟΣ και ο ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ; Είναι ο Γιώργος, είναι το ίδιο άτομο. Ο ΓΙΩΡΓΟΣ είναι ο φίλος, ο ΓΙΩΡΓΟΣ είναι ο αδελφός, ο ΓΙΩΡΓΟΣ είναι και ο συνάδελφος. Το όνομα του "φίλου", και του "αδελφού" και του "συνάδελφου" είναι ΓΙΩΡΓΟΣ. Δεν έχουμε ΤΡΙΑ διαφορετικά πρόσωπα, αλλά ένα. "ΦΙΛΟΣ - ΑΔΕΛΦΟΣ - ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ" δεν είναι ονόματα, αλλά τίτλοι ενός ονόματος.

Πολλοί εργάτες του ευαγγελίου σήμερα, οι οποίοι εφαρμόζουν το βάπτισμα στο νερό με τη φράση **«στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος»**, λένουν ότι δεν εφαρμόζουν το βάπτισμα **«στο όνομα του Ιησού»**, γιατί το όνομα του Ιησού, σημαίνει **«Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ»**. Σ' αυτό συμφωνούμε απόλυτα μαζί τους, αλλά τότε όμως θα έπρεπε περισσότερο από κάθε τι άλλο να επικαλούνται το *ΟΝΟΜΑ*, το υπέρ παν όνομα (που είναι "Ιησούς") και όχι τους *ΤΙΤΛΟΥΣ* ή τις *ΦΑΝΕΡΩΣΕΙΣ* (που είναι "Πατήρ", "Υιός" και "άγιο Πνεύμα").

Η Αγία Γραφή μας λέγει ότι στον Ιησού δόθηκε **«πάσα ΕΞΟΥΣΙΑ εν ουρανών και επί γης»** (Ματθαίος ΚΗ:18) και ότι **«εν Αυτώ (στον Ιησού) κατοικεί ΠΑΝ το πλήρωμα της θεότητας σωματικώς»** (Κολοσσαείς Β:9) και ότι **«ούτε ΟΝΟΜΑ ΑΛΛΟ είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, ΔΙΑ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΩΘΩΜΕΝ...»** (Πράξεις Δ:12). Γι' αυτό πρέπει να εμμένουμε στις αλήθειες του Λόγου του Θεού και να αγωνιζόμαστε για την πίστη η οποία **«άπαξ παρεδόθη εις τους αγίους»** (επ. Ιούδα 3). Και

την εποχή εκείνη, αλλά και σήμερα δεν υπάρχει **«διαφορετικόν ευγγέλιον»** (Γαλάτας Α:8-9).

Θα έπρεπε λοιπόν κάποιος να τολμήσει να αλλάξει, ό,τι καθιέρωσαν ο Ιησούς Χριστός και οι απόστολοί Του;

(3) Ο ΠΙΣΤΟΣ και ΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ

Ο Λόγος του Θεού μας δίνει την εντολή **«Και ΠΑΝ ό,τι αν πράττετε εν λόγω ή εν έργω, ΠΑΝΤΑ εν τω ονόματι του Κυρίου Ιησού (πράττετε), ευχαριστούντες δι' Αυτού τον Θεόν και Πατέρα»** (Κολοσσαείς Γ:17). Δυστυχώς οι άνθρωποι προσπαθούν με πολλούς τρόπους να καλύψουν το δοξασμένο όνομα **«ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ»** με τα σύνθετα ονόματα της Παλαιάς Διαθήκης, καθώς και με φράσεις και τίτλους της Καινής Διαθήκης. Ο Μέγας Κωνσταντίνος με Διάταγμά του άλλαξε το αποστολικό βάπτισμα «εις το όνομα του Κυρίου Ιησού» και το αντικατέστησε με τη φράση «εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος».

Το αποτέλεσμα σήμερα είναι οι οικοδομούντες το λαό του Θεού, οι ηγέτες της εκκλησίας να ακολουθούν πιστά τις διαταγές του αυτοκράτορα Κωνσταντίνου και να αθετούν την Αγία Γραφή. Οι ανθρώπινες παραδόσεις έκρυψαν την αλήθεια, έκρυψαν το όνομα, το υπέρ παν όνομα, έκρυψαν το δοξασμένο όνομα του ΙΗΣΟΥ. Αλλά ο Θεός πλούσιος σε έλεος και με αισθήματα αγάπης και θέλοντας η εκκλησία Του να μη βαδίζει στην πλάνη, έφερε στο φως τη θαυμαστή αυτή αλήθεια, δηλαδή **το βάπτισμα στο νερό στο όνομα του Ιησού, στο όνομα του Γιάχβε Οσήα.**

Η προσευχή μας είναι δεχτούν όλα τα αναγεννημένα παιδιά του Θεού **ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ**. Ο Παύλος μας προειδοποιεί:

«Βλέπετε μη σας εξαπατήση τις δια της φιλοσοφίας και της ματαιίας απάτης, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, κατά τα στοιχεία του κόσμου, και ουχί κατά Χριστόν. Διότι εν Αυτώ κατοικεί παν το πλήρωμα της θεότητας σωματικώς, και είσθε πλήρεις εν Αυτώ, όστις είναι η κεφαλή πάσης αρχής και εξουσίας» (Κολοσσαείς Β:8-10).

Είναι γεγονός θλιβερό και τραγικό το ότι οι άνθρωποι σκλα-

βώθηκαν με τις παραδόσεις τους και με άλλα σαρκικά πράγματα, τα οποία δεν μπορούν να σώσουν τις ψυχές τους από την αμαρτία και το ότι εγκατέλειψαν τον Ιησού Χριστό, που είναι το μόνο **«Φως»** για να βαδίζουν χωρίς εμπόδια και η μόνη **«Θύρα»** που οδηγεί στην αιώνια ζωή (βλ. Ιωάννης Η:12, Ι':7-9, ΙΒ46, κλπ.), που είναι **«η Οδός, και η Αλήθεια και η Ζωή», «η Ανάσταση και η Ζωή»** (Ιωάννης ΙΑ:25, ΙΔ:6) , που είναι ο «καλός ποιμένας» μας (Ιωάννης Ι':11,14).

Ο κόσμος δεν έρχεται στην αλήθεια γιατί τα έργα του είναι πονηρά (Ιωάννης Γ:19-21) και μισεί την ΑΛΗΘΕΙΑ και το ΦΩΣ που είναι ο Κύριος Ιησούς. Η Αγία Γραφή είναι ο γραπτός Λόγος του Θεού και δόθηκε στους ανθρώπους για να τους διδάξει το καλό και το κακό και για να τους αποκαλύψει την αλήθεια και πως να λατρεύουν το Θεό **«εν πνεύματι και αληθεία»**. Ο Διάβολος όμως, ο εχθρός της ψυχής μας, απομάκρυνε τον άνθρωπο από τις αλήθειες και το φως της Γραφής και από το δοξασμένο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού, γιατί ΤΟ ΟΝΟΜΑ του Πατέρα, του Υιού και του αγίου Πνεύματος είναι «ΙΗΣΟΥΣ».

(4) ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ

«Και ΠΑΝ ό,τι αν πράττετε εν λόγω ή εν έργω, ΠΑΝΤΑ εν τω ονόματι του Κυρίου Ιησού (πράττετε), ευχαριστούντες ΔΙ' ΑΥΤΟΥ τον Θεόν και Πατέρα» (Κολοσσαείς Γ:17).

Οι απόστολοι όταν κήρυτταν το ευαγγέλιο, όταν βάπτιζαν στο νερό, όταν θεράπευαν τους αρρώστους, όταν έβγαζαν δαιμόνια, ότι και να έκαναν, **πάντοτε ενεργούσαν στο όνομα του ΙΗΣΟΥ** και με την εξουσία αυτού του ονόματος γινόντουσαν σημεία και τεράστια (θαύματα).

Δεν είναι σπάνιο το γεγονός από μερικές ομάδες πιστών, ή και από μεμονωμένους πιστούς, το όνομα του Ιησού να μην ακούγεται στις προσευχές και στα κηρύγματά τους. Έχουν πέσει στην παγίδα του Διαβόλου, του **«πλανώντα την οικουμένην όλην»** (Αποκάλυψη ΙΒ:9) και αντί να χρησιμοποιούν το παντοδύναμο όνομα του Ιησού, προσεύχονται ΜΟΝΟΝ με διάφορες άλλες εκφράσεις και τίτλους. Λέγουν για παράδειγμα «Πατέρα Ουράνιε ζητάμε

Εσύ...», ή «Θεέ μας βοήθησέ μας...», κλπ, χωρίς να διευκρινίζουν σε **ΠΟΙΟΝ Θεό** προσεύχονται. Έτσι προσεύχονται οι Μωαμεθανοί και οι Ισραηλίτες, αφού δέχονται το Θεό της Παλαιάς Διαθήκης; Ποιά η διαφορά;

Ο πιο συνηθισμένος τρόπος προσευχής τους είναι, όταν λένε «Πατέρα ουράνιε, στο όνομα του Ιησού, ζητάμε...». Ζητούν δηλαδή από τον Πατέρα να μεσιτεύσει στον Υιό, ενώ ο Υιός είναι ο ΜΕΣΙΤΗΣ μας προς τον Πατέρα. **Εφόσον** στον Ιησού **«εδόθη ΠΑΣΑ ΕΞΟΥΣΙΑ εν ουρανών και επί γης»** (Ματθαίος ΚΗ:18) και ο Θεός τον έκαμεν **«Κύριον και Χριστόν»** (Πράξεις Β:36, Φιλιππησίους Β:11), **εφόσον** Αυτός είναι **«η κεφαλή πάσης αρχής και εξουσίας»** (Κολοσσαείς Β:10) και **εφόσον** ο Ιησούς είναι ο «μόνος μεσίτης» μας προς τον Πατέρα Θεό, η προσευχή μας πρέπει να γίνεται ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ σ' Αυτόν: «Κύριε ΙΗΣΟΥ, σε ευχαριστώ που..... ΙΗΣΟΥ θεράπευσέ με .....ΙΗΣΟΥ κάλυψέ με με το αίμα Σου, βοήθησέ με.... ΙΗΣΟΥ... ΙΗΣΟΥ...». Όχι να λέμε γενικά και αόριστα «Θεέ μου Σε ευχαριστώ που...» κλπ..

Δεν φοβάται τέτοιες προσευχές ο Διάβολος, **γιατί δεν υπάρχει η δύναμη του ονόματος του Ιησού**. Πρέπει πάντοτε και παντού να υψώνουμε το όνομα, το υπέρ παν όνομα, να υψώνουμε το όνομα του ΙΗΣΟΥ. Είναι εντολή δική Του. Πολλές φορές οι προσευχές μας μένουν χωρίς απάντηση, γιατί δεν ξέρουμε πως να προσευχηθούμε: **«Ζητείτε και δεν λαμβάνετε, διότι κακώς ζητείτε...»** (Ιάκωβος Δ:3). Ο ίδιος ο Ιησούς είπε **«Και ό,τι αν ζητήσετε ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ θέλω κάμει τούτο, δια να δοξασθή ο Πατήρ εν τω Υιώ»** (Ιωάννης ΙΔ:13). Απ' ευθείας στον Ιησού θα είναι η προσευχή μας και μέσω του Υιού δοξάζεται ο Πατέρας.

Τέλος, ο Ιησούς είπε **«ότι αν ζητήσετε παρά του Πατρός ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ θέλει σας δώσει»** (Ιωάννης ΙΕ:16, Ις':23). Εδώ ο Ιησούς δεν μας λέγει να επαναλαμβάνουμε κατά γράμμα την εντολή Του, λέγοντας «Πατέρα ουράνιε, ζητάμε στο όνομα του Ιησού να εκβάλλεις αυτό το δαιμόνιο... ή να θεραπεύσεις αυτόν τον άνθρωπο...», αλλά να εφαρμόσουμε το περιεχόμενο της εντολής,

λέγοντας «στο όνομα του Ιησού σε επιτιμώ πνεύμα πονηρό» ή «στο όνομα του Ιησού λάβε θεραπεία». Αυτό έκαναν οι απόστολοι και οι πρώτοι πιστοί, γι' αυτό και η δόξα του Ιησού Χριστού κάλυπτε την εκκλησία των πρώτων αποστολικών αιώνων:

(α) Μετά την Πεντηκοστή, ο Πέτρος και ο Ιωάννης, όταν συνάντησαν τον εκ γενετής χωλό μπροστά στην Ωραία Πύλη, δεν του είπαν: "*Ουράνιε Πατέρα, στο όνομα του Ιησού Χριστού, ας γίνει υγιής αυτός ο άνθρωπος...*", αλλά με θάρρος τον διέταξαν να σηκωθεί και να περπατήσει απευθείας στο όνομα του Ιησού: **«Αργύριον και χρυσίον ΕΓΩ δεν έχω, αλλ' ό,τι έχω, τούτο σοι δίδω, ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΟΥ ΝΑΖΩΡΑΙΟΥ, σηκώθητι και περιπάτει»** (Πράξεις Γ:6).

(β) Αργότερα, όταν λιθοβολούσαν το Στέφανο, αυτός είπε: **«Κύριε ΙΗΣΟΥ, δέξαι το πνεύμα μου»** (Πράξεις Ζ:59). Δεν είπε "*Πατέρα ουράνιε, στο όνομα του Ιησού, δέξαι το πνεύμα μου*", παρ' όλο που η Γραφή μας λέγει ότι είδε **«την δόξαν του Θεού, και τον Ιησούν ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού»**.

(γ) Όταν ο πρώην διώκτης Σαούλ πήγαινε στη Δαμασκό για να φυλακίσει του χριστιανούς, δεν του μίλησε ο Πατέρας, αλλά ο ίδιος ο Ιησούς, ο μεσίτης μας: **«Εγώ είμαι ΙΗΣΟΥΣ, τον οποίον συ διώκεις»** είπε στον Παύλο, όταν Τον ρώτησε **«Τις είσαι Κύριε;»** (βλ.Πράξεις Θ:5-6). Αργότερα, όταν πήγε ο Ανανίας στο σπίτι του, είπε: **«Σαούλ αδελφέ, ο Κύριος με απέστειλεν, ο ΙΗΣΟΥΣ, όστις εφάνη εις σε εν τη οδώ...»** (Πράξεις Θ:17). Δεν του είπε **«Με έστειλε ο ουράνιος Πατέρας, στο όνομα του Ιησού, για να ξαναδείς και να γεμίσεις με το Πνεύμα Του;»** .

(δ) Ο Παύλος, ενώ βρισκόταν στους Φιλίππους, κάποια δούλη που είχε πνεύμα πύθωνος την θεράπευσε, λέγοντας: **«Προστάζω σε ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, να εξέλθης απ' αυτής»** (Πράξεις Ις':18). Δεν της είπε "*Ουράνιε Πατέρα, στο όνομα του Ιησού Χριστού, θεράπευσέ τη*".

Οι ανθρώπινες παραδόσεις και διδασκαλίες, που δεν συμφωνούν με τη Γραφή, έχουν ριζωθεί βαθιά μέσα στις καρδιές των "πιστών" και μόνο η δύναμη του Θεού μπορεί να τους ελευθερώσει από την άγνοια και το σκοτάδι, ώστε να υψώνουν, να μεγαλύνουν και να δοξάζουν το θαυμαστό όνομα του Ιησού:

«Δια τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν Αυτόν (τον Ιησού), και έχαρισε εις Αυτόν όνομα ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ, δια να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνου επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ (είναι) ΚΥΡΙΟΣ, εις δόξαν Θεού Πατρός» (Φιλιππησίους Β:9-11).

Κεφάλαιο ΕΒΔΟΜΟ

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΗ:19, ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ; (νόθο ή αυθεντικό το εδάφιο)

Ο Ιησούς είναι το “Φως” και η “Αλήθεια” για κάθε πρόβλημα που απασχολεί τον άνθρωπο, αλλά όταν όμως αυτός σκόπιμα ακυρώνει τις εντολές του Κυρίου, τότε σβήνει από τη ζωή του το ΦΩΣ και ζει μέσα στο πνευματικό σκοτάδι. Η ακύρωση και η παραποίηση των εντολών του Κυρίου μας Ιησού είναι ένα από τα μέσα που χρησιμοποιεί ο εχθρός της ψυχής μας, για να εξαφανίσει την αλήθεια του Θεού και να την μετατρέψει σε ψέμα.

Πάνω σε αυτό το θέμα, θα ήθελα να αναφερθούμε σε μια “μοναδική” και “πολύ σημαντική” φράση, που υπάρχει στο Ματθαίος ΚΗ:19 και η οποία δείχνει να βρίσκεται σε “ασυμφωνία” με την υπόλοιπη Καινή Διαθήκη:

«Πορευθέντες ούν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ , διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα ενετειλάμην υμίν.....» (αρχαίο κείμενο)	«Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος , διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς.....» (μετάφραση Νεόφ.Βάμβα)
--	--

Δεν υπάρχουν ισχυρές αποδείξεις ότι το εδάφιο αυτό είναι νόθο, γιατί στα αρχαιότερα χειρόγραφα, προ του 4ου αιώνα, δεν έχει διασωθεί το ΚΗ´ κεφάλαιο του Ματθαίου. Τις αποδείξεις που έχουμε γι´ αυτό είναι οι ακόλουθες:

1. **ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ** (264-340 μ.Χ)

Ο Ευσέβιος θεωρείται ο «πατέρας της εκκλησιαστικής ιστορίας» ήταν ο θρησκευτικός σύμβουλος του Μεγάλου Κωνσταντίνου και διηύθυνε την περίφημη βιβλιοθήκη του Παμφίλου στην Αντιόχεια. Είχε μελετήσει τα αρχαιότερα χειρόγραφα των τριών πρώτων

μ.Χ. αιώνων, γι´ αυτό και η μαρτυρία του έχει, από ιστορική άποψη, μεγαλύτερη αξιοπιστία από τα υπάρχοντα σήμερα μεταγενέστερα χειρόγραφα της Καινής Διαθήκης. Σε όσες περιπτώσεις χρησιμοποιείται σήμερα η φράση *«βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος»*, ο Ευσέβιος χρησιμοποιεί πάντοτε τη φράση *«εν τω ονόματί Μου»*.

(α) **Στην «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ» γράφει:**

«...Επί δε τη του κηρύγματος διδασκαλία την εις σύμπαντα τα έθνη στείλαμένων πορείαν συν δυνάμει του Χριστού, φήσαντος αυτοίς **“ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ, ΜΑΘΗΤΕΥΣΑΤΕ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ”.....**» (Libr. III.Cap.5 σελ. 77).

(β) **Στο βιβλίο του «ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΠΟΛΕΙΞΗ» γράφει:**

«...Ενί δε ρήματι και μια φωνή φήσας προς τους εαυτού μαθητάς **“ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ, ΜΑΘΗΤΕΥΣΑΤΕ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΟΥ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΗΡΕΙΝ ΠΑΝΤΑ ΟΣΑ ΕΝΕΤΕΙΛΑΜΗΝ ΥΜΙΝ”**, έργον επήγε τω λόγω αυτίκατε εμαθητεύετο εν ολίγω παν έθνος Ελλήνων ομού και Βαρβάρων...» (III/6/131-132).

2. **ΚΡΙΤΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ**

Στην έκδοση του κριτικού κειμένου της Καινής Διαθήκης του E.NESTLE «NOVUM TESTAMENTUM GRAECE» της Στουτγάρδης (έκδοση “BIBELANSTALT”, 1936) και στη σελίδα 83 αναφέρεται στις υποσημειώσεις του ΚΗ´ κεφαλαίου του Ματθαίου ότι ο κυριότερος ιστορικός του χριστιανισμού Ευσέβιος, αντί της επίμαχης φράσης (“εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος”), αναφέρει πάντοτε “εν τω ονόματί Μου” .

3. **ΒΙΒΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ**

Η «Βιβλική σχολή της Ιερουσαλήμ», που ανήκει στην Καθολική Εκκλησία σε σοβαρή μελέτη της καταλήγει στο παρακάτω συμπέρασμα:

«19. “Βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος”, σε πολλές περικοπές που αναφέρονται στο εδάφιο αυτό, ο Ευσέβιος Καισαρείας αντικαθιστά τη φράση αυτή με τις λύσεις *“εν τω ονόματί Μου”*. Αλλά η απομονωμένη αυτή μαρτυρία δύσκολα

μπορεί να αντιμετωπίσει τις ομώνυμες μαρτυρίες των χειρογράφων, των μεταφράσεων και των Πατέρων.

α) Δεν είναι απίθανο η διατύπωση αυτή να απηχεί στην ακρίβειά της τη λειτουργική χρήση που καθιερώθηκε αργότερα στην πρωτόγονη κοινότητα. Γνωρίζουμε εξ' άλλου ότι οι Πράξεις των Αποστόλων ομιλούν για βάπτισμα «**εις το όνομα του ΙΗΣΟΥ**». Οτιδήποτε και αν συμβαίνει με τις δυνατές αυτές παραλλαγές η βαθιά πραγματικότητα παραμένει η ίδια» (La Sainte Bible. Traduite en Francais sous la direction de «l' Ecole Biblique de Jerusalem». les éditions du cerf. 29 Μπούλεβαρντ Λατούρ-Μομπούργκ, Παρίσι, 1960)...»

4. **THE JERUSALEM BIBLE**

Η Αγγλική έκδοση της Αγίας Γραφής “The Jerusalem Bible”, την οποία διαθέτει (για τους τυχόν ενδιαφερόμενους) και η Ελληνική “Βιβλική Εταιρεία”, στο Ματθαίος ΚΗ:19 κάνει το ακόλουθο σχόλιο: «**This formula is perhaps a reflection of the liturgical usage of the writer's own time**». Δηλαδή «Ο τύπος αυτός πιθανόν είναι μια αντανάκλαση της λειτουργικής χρήσης την εποχή που ζούσε ο (αντι)γραφάας». Το μικρό και απλό αυτό σχόλιο μας αφήνει να εννοήσουμε την παραποίηση της εντολής του Κυρίου μας Ιησού, αλλά και το χρόνο περρίπου αυτής της αλλαγής.

5. **Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ**

Η φράση που υπάρχει στο Ματθαίος ΚΗ:19 «**βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος**», δεν έρχεται σε συμφωνία με τα άλλα εδάφια της Καινής Διαθήκης που μας μιλούν για το βάπτισμα στο νερό, γιατί ΟΛΑ αναφέρουν ότι το βάπτισμα γίνεται πάντοτε «**εις το όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού**» (βλ. Πράξεις Β:38, Η:16, Ι':48, ΙΘ:5 /Ρωμαίους ς':3 /Α' Κορινθίους Α:11-13 /κλπ.), γιατί το βάπτισμα του πιστού είναι ο συμβολικός τύπος του θανάτου της σαρκικής φύσης του, της αμαρτίας του, ΠΙΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΠΛΗΡΩΣΕ ΕΠΑΝΩ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ Ο ΙΗΣΟΥΣ, γι' αυτό και βαπτιζόμαστε στο όνομά Του, δεν πέθανε ο Πατέρας (ο Θεός είναι αθάνατος, δεν πεθαίνει), ούτε το άγιο Πνεύμα για να βαπτιζόμαστε στο «**ονομά**» τους, ή στα «**ονομάτά**» τους, εάν είχαν διαφορετικά.

Επίσης, εκτός από το βάπτισμα στο νερό, η επίμαχη αυτή φράση στο Ματθαίος ΚΗ:19 δεν συμφωνεί και με τις άλλες ενέργειες του πιστού, δηλαδή, μετάνοια, σωτηρία, θεραπεία, βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα, εκβολή δαιμονίων, ομολογία, κλπ., οι οποίες πάντοτε ενεργούνται στο πανίσχυρο όνομα του Ιησού. Ο απ. Παύλος αναφέρει πως, ότι και να κάνουμε στη ζωή μας, είτε με λόγια, είτε με έργα, πάντοτε να πράττουμε στο όνομα του Κυρίου Ιησού (Κολοσσαείς Γ:17), το οποίο είναι το όνομα «**το υπέρ παν όνομα**» και μια ημέρα στο όνομα του Ιησού θα κλίνει κάθε γόνατο όλων των δημιουργημάτων του Θεού (επουρανίων, επιγείων και καταχθονίων) και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ότι «**Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ**» (Φιλιππησίους Β:10-11), γιατί το όνομα αυτό, όπως διευκρινίζει και ο απόστολος Πέτρος, είναι ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ στους ανθρώπους: «**Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου σωτηρία, διότι ΟΥΤΕ ΟΝΟΜΑ ΑΛΛΟ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, δια του οποίου (ονόματος) πρέπει να σωθώμεν**» (Πράξεις Δ:12).

Τέλος, μέσα στην Αγία Γραφή δεν υπάρχει η φράση απ' ευθείας «εις το όνομα του Πατρός», αλλά «**Εγώ (ο Υιός) ήλθον ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ του Πατρός μου**», ή «**τα έργα τα οποία Εγώ κάμνω ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ του Πατρός μου...**» (βλ. Ιωάννης Ε:43, Ι':25), που παρουσιάζουν τον Ιησού Χριστό σαν τη φανέρωση του Πατέρα και σαν τον κληρονόμο του Πατέρα, και βέβαια μέσα στην κληρονομιά είναι και το όνομα του Πατέρα (Εβραίους Α:4), το οποίο είναι «**Γιάχβε Οσήα**», που στα Ελληνικά μεταφράζεται «**ΙΗΣΟΥΣ**».

Ούτε επίσης στην Καινή Διαθήκη υπάρχει η φράση «εις το όνομα του αγίου Πνεύματος», γιατί ο Θεός είναι Πνεύμα (Ιωάννης Δ:24/κλπ.) και το Πνεύμα Του είναι «**άγιο**», αφού ο ίδιος είναι «**άγιος**», γι' αυτό πουθενά δεν βλέπουμε τους πιστούς να προσεύχονται στο «**άγιο Πνεύμα**», λέγοντας για παράδειγμα «**Πνεύμα άγιο βοήθησέ μας.....Πνεύμα άγιο σε δοξάζουμε..... Πνεύμα άγιο σε καλοσωρίζουμε..... κλπ.**». Τέτοιες προσευχές είναι λάθος. Δυστυχώς δεν γνωρίζουμε πως πρέπει να προσευχόμαστε.

Κεφάλαιο ΟΓΔΟΟ

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΜΟ

(1) ΡΑΝΤΙΣΜΑ

Πολλές χριστιανικές ομολογίες δεν δίνουν την κατάλληλη σημασία στην ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ και στην ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΞΙΑ του βαπτίσματος, με αποτέλεσμα να το έχουν αντικαταστήσει με ένα απλό ράντισμα ή με επίχυση νερού επάνω στο κεφάλι του βαπτιζόμενου, υποβαθμίζοντας έτσι την πνευματική του σημασία.

Σε κανένα απολύτως σημείο της η Καινή Διαθήκη δεν δικαιολογεί την αλλαγή (αντικατάσταση) αυτή, αλλά πάντοτε αναφέρει την κατάδυση, τον καταβυθισμό του βαπτιζόμενου σε *«ὕδατα πολλά»*. Η Ελληνική λέξη “ΒΑΠΤΙΖΩ” έχει τη σημασία του “ΚΑΤΑΔΥΩ” και “ΚΑΤΑΒΥΘΙΖΩ” (ή “ΒΥΘΙΖΩ”). Αυτή ήταν και η μοναδική σημασία της λέξης αυτής στους αποστολικούς χρόνους, αλλά αυτή είναι και σήμερα. Ποτέ η λέξη “βαπτίζω” στην Ελληνική γλώσσα δεν είχε τη σημασία του “ραντίζω”, ή του “επιχύω”, ή της “μερικής κατάδυσης” του σώματος του βαπτιζόμενου στο νερό.

Όσοι υποστηρίζουν την εσφαλμένη (αντι-Βιβλική) άποψη του ραντίσματος, αγνοούν μια βασική λεπτομέρεια: Το πρωτότυπο κείμενο της Καινής Διαθήκης γράφτηκε στη σύγχρονη γλώσσα, την καθομιλουμένη της εποχής εκείνης. Οι θεόπνευστοι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης γνώριζαν πολύ καλά ότι η Ελληνική λέξη “ΒΑΠΤΙΖΩ” σημαίνει “καταβυθίζω”, όπως επίσης γνώριζαν ποια ήταν η έννοια της Ελληνικής λέξης “ΡΑΝΤΙΖΩ”. Δεν ήταν δυνατόν, να ανταλλάξουν ή να συγχύσουν τις συχνά χρησιμοποιούμενες δύο αυτές λέξεις, η έννοια των οποίων είναι τελείως διαφορετική.

Μια άλλη σημαντική λεπτομέρεια, που δεν πρέπει να μας διαφεύγει της προσοχής είναι ότι *«ΟΛΗ η Γραφή είναι θεόπνευστος»* και ότι *«υπό Πνεύματος αγίου κινούμενοι ελάλησαν οι*

άγιοι άνθρωποι του Θεού» (βλ. Β΄ Τιμόθεου Γ:16 /Β΄ Πέτρου Α:21). Όλη η Γραφή, σαν σύνολο, έχει πνευσθεί από το άγιο Πνεύμα του Θεού, κατά συνέπεια και όλες οι λέξεις που έχουν χρησιμοποιηθεί είναι οι κατάλληλες, ώστε να αποδίδουν επακριβώς το νόημά τους και δεν μπορεί ο άνθρωπος να αλλάξει ή να αλλοιώσει ή να προσθέσει κάτι στο Λόγο του Θεού (βλ. Αποκάλ.ΚΒ:18-19 /Ματθαίος Ε:18, Ζ:15 /Πράξεις Κ:29-30/κλπ). Αν ο Κύριος ήθελε οι απόστολοι Του να “ραντίζουν” τους πιστούς, τότε θα χρησιμοποιούσαν την Ελληνική λέξη “ΡΑΝΤΙΖΩ” και όχι τη λέξη “ΒΑΠΤΙΖΩ”

Η ολοκληρωτική διαστρέβλωση της αλήθειας του Λόγου του Θεού, αντί δηλαδή να γίνεται το βάπτισμα με μια ολική κατάδυση του σώματος του βαπτιζόμενου στο νερό, όπως γινόταν στην πρώτη αποστολική εκκλησία, αλλά να γίνεται με ράντισμα ή με επίχυση νερού, έγινε από τη Δυτική (Καθολική) Εκκλησία, η οποία με τη Σύνοδο της Ραβέννας το έτος 1311 μ.Χ. καθιέρωσε επίσημα το βάπτισμα δια ραντισμού.

(2) ΚΑΤΑΔΥΣΗ - ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΜΟΣ

Αντίθετα από όλες τις αλλαγές, τις αντικαταστάσεις και τις μετατροπές γενικά που έκαναν οι άνθρωποι με την πάροδο του χρόνου, η Αγία Γραφή με σαφή και κατηγορηματικό τρόπο διδάσκει ότι το βάπτισμα που είναι ευάρεστο και έγκυρο ενώπιον του Θεού είναι όταν αυτό γίνεται με την **ολική κατάδυση** του σώματος του βαπτιζόμενου στο νερό:

1. ΠΟΛΛΑ ΝΕΡΑ («ὕδατα πολλά»)

«Ἦτο δε και ο Ιωάννης βαπτίζων εν Αινών πλησίον του Δαλείμ, διότι ήσαν εκεί ΥΔΑΤΑ ΠΟΛΛΑ, και ήρχοντο και εβαπτίζοντο» (Ιωάννης Γ:23).

Τα “πολλά νερά” είναι απαραίτητα για την ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΔΥΣΗ του βαπτιζόμενου στο νερό, ενώ για το ράντισμα ή για την επίχυση νερού στο κεφάλι του πιστού δεν είναι απαραίτητο να υπάρχει πολύ νερό, αλλά αρκεί να είναι λίγο και μάλιστα πάρα πολύ λίγο μέσα σε ένα δοχείο.

2. ΕΡΧΟΜΟΣ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

«Και καθώς εξηκολούθουν την οδόν, ΗΛΘΟΝ ΕΙΣ ΤΙ ΥΔΩΡ, και λέγει ο ευνούχος (στο Φίλιππο), Ιδού ύδωρ, τι με εμποδίζει να βαπτισθώ;» (Πράξεις Η:36).

3. ΜΠΑΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

«...Και προσέταξε να σταθή η άμαξα, και ΚΑΤΕΒΗΣΑΝ αμφοτέροι εις το ύδωρ, ο Φίλιππος και ο ευνούχος, και εβάπτισεν αυτόν» (Πράξεις Η:38).

Δεν θα χρειαζόταν να μπουν στο νερό, θα ήταν τελείως περιττό, αν το βάπτισμα δεν γινόταν με ολική κατάδυση του σώματος του πιστού, αλλά γινόταν απλώς με ένα ράντισμα.

4. ΘΑΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΝΕΡΟ (ταφή του βαπτιζόμενου)

«...Ἡ αγνοείτε ὅτι ΟΣΟΙ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΜΕΝ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΥΤΟΥ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΜΕΝ; Συνετάφημεν λοιπόν μετ' Αυτού δια του βαπτίσματος εις τον θάνατον, ίνα καθώς ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών δια της δόξης του Πατρός, ούτω και ημείς περιπατήσωμεν εις νέαν ζωήν» (Ρωμαίους ς´:3-4).

Αυτό γίνεται με την τέλεια και ολοκληρωτική κατάδυση στο νερό και όχι με το ράντισμα και αυτό είναι μια εικόνα του πνευματικού θανάτου του πιστού. Πεθαίνει ως προς την αμαρτία, θάβει το σαρκικό άνθρωπο. Όπως ο Ιησούς Χριστός πέθανε, τάφηκε και αναστήθηκε, έτσι και ο πιστός που βαπτίζεται πεθαίνει πνευματικά, καταβυθιζόμενος ολόκληρος στο νερό (όπως ο Ιησούς τάφηκε σε μνήμα) και βγαίνοντας κατόπιν από το νερό είναι ενώπιον του Θεού μια νέα, καθαρή και άγια ύπαρξη, έχει πεθάνει ως προς την αμαρτία και ως προς τον κόσμο, και μετά βγαίνει από το νερό πνευματικά καθαρός και δικαιωμένος δια του θανάτου του Ιησού.

Η βάπτισμα λοιπόν του πιστού συμβολίζει ΤΗΝ ΤΑΦΗ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ (αμαρτωλού) ΑΝΘΡΩΠΟΥ με την κατάδυση στο νερό και ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ (πνευματικού) ΑΝΘΡΩΠΟΥ με την ανάδυση από το νερό

5. ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΡΟ (ανάδυση)

«...Εις τον οποίον (Ιησού Χριστό) και περιετμήθητε με περιτομήν χειροποίητον, ΑΠΕΚΔΥΘΕΝΤΕΣ το σώμα των αμαρτιών της σαρκός δια της περιτομής του Χριστού, ΣΥΝΤΑΦΕΝΤΕΣ μετ' Αυτού εν ΤΩ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΙ, δια του οποίου (βαπτίσματος) και ΣΥΝΑΝΕΣΤΗΣΕ δια της πίστεως της ενεργείας του Θεού, ὅστις ανέστησεν Αυτόν εκ των νεκρών» (Κολοσσαείς Β:11-12).

Με το ράντισμα δεν αναδύεται κανένας και ποτέ, ενώ αντίθετα, μετά την ολική κατάδυση του βαπτιζόμενου στο νερό, ακολουθεί και η ανάδυση, η οποία συμβολίζει, όπως αναφέραμε, την πνευματική ανάσταση του πιστού μέσα από τον τάφο των αμαρτιών του.

6. ΒΓΑΙΝΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΡΟ

«Και εν εκείναις ταις ημέραις ήλθεν ο Ιησούς από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας, και ΕΒΑΠΤΙΣΘΗ υπό Ιωάννου εις τον Ιορδάνην. Και ευθύς ΕΝΩ ΑΝΕΒΑΙΝΕΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ, είδε τους ουρανούς σχιζομένους, και το Πνεύμα καταβαίνον...» (Μάρκος Α:9-10)

«Ότε δε ΑΝΕΒΗΣΑΝ εκ του ύδατος, Πνεύμα Κυρίου ήρπασε τον Φίλιππον, και δεν είδεν αυτόν πλέον ο ευνούχος, αλλ' εφορεύετο την οδόν αυτού χαίρων» (Πράξεις Η:39).

Αυτή η περιγραφή της εικόνας που πέρνουμε από τα παραπάνω εδάφια, τόσο για τον Ιησού («ανέβαινε από του ύδατος»), όσο και για τον Αιθίοπα ευνούχο με το Φίλιππο («ανέβησαν εκ του ύδατος»), δεν ταιριάζει:

- Ούτε με **το ράντισμα** του πιστού, (σε περίπτωση που εφαρμόζεται αυτός ο τρόπος του βαπτίσματος),
- Ούτε ρίχνοντας **λίγο νερό** στο κεφάλι του βαπτιζόμενου,
- Ούτε ακόμα και στη **μερική κατάδυση** του βαπτιζόμενου.

Ταιριάζει όμως απόλυτα με την ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΚΑΤΑΔΥΣΗ του πιστού στο νερό, γεγονός που φανερώνει ότι αυτός είναι ο μοναδικός και έγκυρος τρόπος βαπτίσματος σύμφωνα με το Λόγο του Θεού, την Καινή Διαθήκη.

(3) «ΜΙΑ» ΚΑΤΑΔΥΣΗ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

Η κατάδυση στο νερό πρέπει να γίνεται μόνο ΜΙΑ φορά και όχι ΤΡΕΙΣ, όπως γίνεται σήμερα από την κατεστημένη ανά τον κόσμο Εκκλησία και τις διάφορες χριστιανικές ομολογίες (Ορθόδοξη, Καθολική, Διαμαρτυρόμενη, κλπ.), γιατί έτσι τον ΕΝΑ ΘΕΟ τον διασπάμε σε ΤΡΕΙΣ και του αποδίδουμε τριπλό θάνατο. Η πρώτη αποστολική Εκκλησία είχε καθιερώσει το βάπτισμα με “μία κατάδυση”, γιατί ο Λόγος του Θεού, δια του Παύλου, μας αναφέρει: **«...Ἦ αγνοεῖτε ὅτι ὍΣΟΙ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΜΕΝ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΥΤΟΥ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΜΕΝ; Σ υ ν ε - τ ἄ φ η μ ε ν λοιπόν μετ’ Αυτού δια του βαπτίσματος εις τον θάνατον...»** (Ρωμαίους ς’:3-4).

Ο Ιησούς Χριστός δεν πέθανε ΤΡΕΙΣ φορές, ώστε συμβολικά (τυπολογικά) και εμείς να βαπτιζόμαστε με τριπλή κατάδυση, αλλά πέθανε **«άπαξ»** δίκαιος υπέρ αδίκων, όπως πολύ χαρακτηριστικά αναφέρεται στην προς Εβραίους επιστολή:

- α) **«...Ὅστις (ο Ιησούς) δεν ἔχει καθ’ ἡμέραν ἀνάγκην, ὡς οἱ ἀρχιερεῖς, νὰ προσφέρῃ πρότερον θυσιάς υπέρ των ἰδίων (Αυτού) ἀμαρτιῶν, ἔπειτα (υπέρ) των του λαοῦ, διότι ΑΠΑΞ ἔκαμε τούτο, ὅτε προσέφερεν εαυτόν»** (Εβραίους Ζ:27).
- β) **«...Ουδέ δι’ αἵματος τράγων καὶ μόσχων, ἀλλὰ δια του ἰδίου (Αυτοῦ) αἵματος εἰσήλθεν ΑΠΑΞ εἰς τὰ ἅγια, ἀποκτήσας αἰωνίαν λύτρωσιν»** (Εβραίους Θ:12).
- γ) **«Με το οποίον θέλημα εἴμεθα ἡγιασμένοι δια της προσφοράς του σώματος του Ιησοῦ Χριστοῦ ΑΠΑΞ (γενομένης) .....Ἀλλ’ Αυτός αφού προσέφερε ΜΙΑΝ ΘΥΣΙΑΝ υπέρ ἀμαρτιῶν, ἐκάθισε διαπαντός ἐν δεξιᾷ του Θεοῦ .....Διότι με ΜΙΑΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑΝ ετελειοποίησε διαπαντός τους ἁγιαζομένους»** (Εβραίους Ι’:10, 12, 14).

Ούτε επίσης μας αναφέρει ο Λόγος του Θεού ότι οι απόστολοι βάπτιζαν σε **ΤΡΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ**, ώστε να δικαιολογούνται οι **ΤΡΕΙΣ ΚΑΤΑΔΥΣΕΙΣ**, αλλά βάπτιζαν πάντοτε σε **ΕΝΑ ΜΟΝΟ** όνομα, βάπτιζαν στο όνομα του Κυρίου Ιησού, όπως τους παρήγγειλε να κάνουν λίγο πριν την ανάληψή Του.

Η ιστορική πορεία και επικράτηση του βαπτίσματος των τριών καταδύσεων, σύμφωνα με τις αρχαιότερες μαρτυρίες, έχει ως εξής:

1. Τον **3ο** μ.Χ. αιώνα ο Τερτυλλιανός αναφέρει στα γραπτά του την **ΤΡΙΠΛΗ ΚΑΤΑΔΥΣΗ**, χωρίς όμως να την στηρίζει μέσα από την Αγία Γραφή.
2. Τον **4ο** μ.Χ. αιώνα το βάπτισμα της **ΜΙΑΣ ΚΑΤΑΔΥΣΗΣ** και της **ΤΡΙΠΛΗΣ ΚΑΤΑΔΥΣΗΣ** απασχόλησε σοβαρά την Εκκλησία, γι’ αυτό και επέφερε μεγάλη σύγχυση.
3. Τον **7ο** αιώνα η εν Τολέδω Δ΄ Σύνοδος αναγνώρισε το βάπτισμα της **ΜΙΑΣ ΚΑΤΑΔΥΣΗΣ** του βαπτιζόμενου.
4. Οι οπαδοί του Άρειου ετέλουν το βάπτισμα των **ΤΡΙΩΝ ΚΑΤΑΔΥΣΕΩΝ**.
5. Οι Ευνομιανοί του 4ου αιώνα, που είχαν αποσπασθεί από τους Αρειανούς, ετέλουν το βάπτισμα της **ΜΙΑΣ ΚΑΤΑΔΥΣΗΣ** (βλ. “ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ” Β. Στεφανίδου, σελ.281).
6. Οι “Αποστολικοί Κανόνες”, που είναι ψευδεπίγραφο (νόθο) βιβλίο, θεωρούσαν αιρετικούς όσους τελούσαν το βάπτισμα της **ΜΙΑΣ ΚΑΤΑΔΥΣΗΣ** και εφόσον ήσαν κληρικοί του καθαιρούσαν και από το αξίωμά τους.
7. Ο Α.Κυριακός στην “Εκκλησιαστική Ιστορία” του αναφέρει ότι η **ΤΡΙΠΛΗ ΚΑΤΑΔΥΣΗ** εφαρμόστηκε επίσημα μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης το 1453 μ.Χ. (τόμος Β΄, σελ.282).

Τέλος, οι γνώμες των εκκλησιαστικών Πατέρων για τη σημασία της “τριπλής κατάδυσης” διχάζονται. Άλλοι δέχονται ότι γίνεται προς τιμήν της “αγίας Τριάδας!!!”, χωρίς να το τεκμηριώνουν μέσα από την Καινή Διαθήκη. Απλώς το αναφέρουν γενικά και αόριστα.

Η πλειοψηφία όμως των Πατέρων δέχεται ότι η τριπλή κατάδυση γίνεται **σαν σύμβολο της τριήμερης ταφής του Ιησού**. Η Γραφή πουθενά δεν διδάσκει κάτι τέτοιο. Αντίθετα ο αριθμός τρία (3) μέσα στο Λόγο του Θεού συμβολίζει θλίψη, δοκιμασία και

πόνο. Παραδείγματα έχουμε πολλά: Οι τρεις παίδες στην κάμινο του πυρός (Δανιήλ Γ΄), τρεις ημέρες έμεινε ο Ιησούς στον τάφο (Ματθαίος ΚΖ:63), τρία ακάθαρτα πνεύματα (δαίμονια) εξέρχονται για να βλάψουν τον κόσμο (Αποκάλυψη Ις΄:13), τρία εξάρια σχηματίζουν τον αριθμό του Αντίχριστου (Αποκάλ. ΙΓ:18), κλπ..

Δυστυχώς μέχρι σήμερα έχει επικρατήσει να εφαρμόζεται η τριπλή κατάδυση και αυτό συνέβηκε γιατί οι άνθρωποι, εφόσον βρίσκονται μακριά από το Θεό, άφησαν και αθέτησαν την εντολή Του, ακύρωσαν τον άγιο Λόγο Του και κράτησαν και φύλαξαν την παράδοση των ανθρώπων (βλ. Μάρκος Ζ:8-13).

(4) ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΑΝΑ-ΒΑΠΤΙΣΘΕΙΣ;

Εφόσον λοιπόν το βάπτισμα στο νερό έχει σαν κέντρο το έργο της θυσίας του Ιησού Χριστού, δεν συμφωνει με το Λόγο του Θεού να επιμένει κάποιος να βαπτίζεται στους ΤΙΤΛΟΥΣ, με τη φράση «εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος», γιατί ΔΕΝ πέθαναν ο Πατέρας και το άγιο Πνεύμα, αλλά πρέπει να εφαρμόζεται το περιεχόμενο της εντολής, όπως έκαναν και οι απόστολοι.

Πιστεύω ότι η προτροπή που γίνεται αμέσως παρακάτω είναι η βάση και η ουσία του όλου θέματος που εξετάζουμε και χωρίς την προτροπή αυτή δεν θα εκπληρωνόταν ο σκοπός της μελέτης μας. Ίσως πολλούς ειλικρινείς αναγνώστες να τους προβληματίσει ή να τους προκαλέσει βαθιά ανησυχία, πιθανόν άλλους να τους σοκάρει, μη μπορώντας να αντέξουν την αλήθεια του Λόγου του Θεού και να έρθουν σε αντίθεση με το κατεστημένο, άλλους να τους αφήσει αδιάφορους, άλλους να τους κάνει να σκληρυνθούν ακόμα περισσότερο στη δική τους άποψη και τέλος άλλους να τους χαροποιήσει. Το γεγονός όμως είναι ότι πρέπει ο κάθε πιστός άνθρωπος να πάρει μια σημαντική απόφαση στη ζωή του, από την οποία θα εξαρτηθεί η μετέπειτα πνευματική του πορεία.

Η προτροπή είναι: Όποιος αναγεννημένος πιστός, έχει ήδη βαπτισθεί στο όνομα των **τίτλων** (ΠΑΤΗΡ, ΥΙΟΣ και ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ είναι τίτλοι του ονόματος του ΙΗΣΟΥ) και όχι στο όνομα της **σω-**

τηρίας, στο όνομα του ΙΗΣΟΥ, επειδή δεν γνώριζε ακόμα τη θαυμαστή αυτή αλήθεια, **πρέπει να ξαναβαπτισθεί** στο πραγματικό όνομα, στο όνομα το υπέρ παν όνομα, στο παντοδύναμο όνομα του Ιησού, για να εκπληρώσει την εντολή του Θεού και για να μπορέσει να προχωρήσει σε μια ανοδική πορεία αγιασμού. Όταν δεν το κάνει αυτό, **ενώ γνωρίζει πως αυτή είναι η εντολή του Κυρίου**, δεσμεύει το Θεό να ενεργεί στη ζωή του και η απειθεία του αυτή θα φέρει και τους ανάλογους καρπούς, γιατί θερίζουμε ό,τι σπέρνουμε (βλ. Γαλάτας ς΄:7, Ρωμαίους ς΄:23, κλπ).

Εφόσον με το βάπτισμα στο νερό ακολουθούμε συμβολικά (τυπολογικά) τον Ιησού στη σταύρωσή Του, στο θάνατό Του, στην ταφή Του και στην αναστάσή Του και εφόσον το βάπτισμα απεικονίζει τη σωτηρία μας, βαπτιζόμαστε στο όνομα αυτού που μας έσωσε, στο όνομα του Κυρίου Ιησού. Κατά συνέπεια, για έναν πιστό που γνωρίζει τη θαυμαστή αλήθεια ότι ο Θεός φανερώθηκε «εν Χριστώ Ιησού» και ότι το βάπτισμα γίνεται μόνο στο όνομα που δόθηκε από τον ουρανό στους ανθρώπους, το βάπτισμα των τίτλων (που έχει κάνει στην άγνοιά του) είναι **άκυρο** ενώπιον του Θεού, γιατί δεν εκπληρώνει τον τύπο που ο Θεός θέλει. Πρέπει να ξαναβαπτισθεί. Θεωρητικά είναι **«έγκυρο»**, καθόσον ο πιστός δεν έχει αποκάλυψη της σημασίας του βαπτίσματος.

Το βάπτισμα συμβολίζει το θάνατο του Ιησού. Όπως όλοι οι Ισραηλίτες **«εις τον Μωϋσὴν εβαπτίσθησαν εν τη νεφέλη και εν τη θαλάσση»** (Α΄ Κορινθίους Ι΄:1-2), έτσι και εμείς πρέπει να βαπτισθούμε στο θάνατο του Ιησού και όχι στο θάνατο του Πατέρα ή του αγίου Πνεύματος: **«Όσοι εβαπτίσθημεν εις Χριστόν Ιησούν, εις τον θάνατον αυτού εβαπτίσθημεν»** (Ρωμαίους ς΄:3). Εάν το κάνουμε αυτό, τότε ντυνόμαστε και τον Ιησού: **«Όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ΕΝΕΔΥΘΗΤΕ»** (Γαλάτας Γ:27).

Εάν δεν βαπτισθούμε στο όνομα του Ιησού, ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΒΑΠΤΙΣΘΕΙ ΚΑΙ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ και έτσι δεν εκπληρώνουμε τον τύπο και δεν ικανοποιούμε τη θεία δικαιοσύνη, **η οποία ζητάει το θάνατο του αμαρτωλού**. Είμαστε αμαρτωλοί και μισθός της αμαρτίας είναι ο θάνατος, αλλά ο Ιησούς πλήρωσε τα λύτρα των

αμαρτιών μας με το δικό Του θάνατο. Δεν αρκεί μόνο αυτό, **πρέπει και εμείς να Τον ακολουθήσουμε συμβολικά στον τάφο** και έτσι να ευαρεστήσουμε το Θεό, υπακούοντας στο Λόγο Του.

Θα ρωτήσει κάποιος: "Τα εκατομμύρια των αναγεννημένων πιστών σε όλο τον κόσμο, που έχουν βαπτισθεί στους τίτλους του ονόματος του Ιησού και όχι στο ίδιο το όνομά Του, τι θα γίνει; Δεν τους δέχεται ο Θεός;"

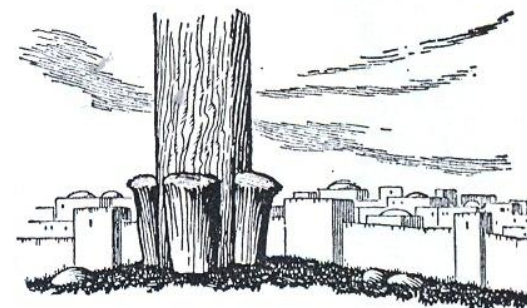
Πιστεύω ότι εάν ο πιστός δεν γνωρίζει την αλήθεια αυτή και έχει βαπτισθεί στο όνομα των τίτλων, ο Θεός κάνει αποδεκτή την ενέργειά του αυτή **και τον ευλογεί**, γιατί δεν είχε μεν επίγνωση, αλλά το έκανε από αγάπη στον Κύριο, για να εκπληρώσει την εντολή Του **«όστις πιστεύση και βαπτισθή, θέλει σωθεί, όστις όμως απιστήση ΘΕΛΕΙ ΚΑΤΑΚΡΙΘΗ»** (Μάρκος 16:16). Όταν όμως του αποκαλυφθεί η αλήθεια, τότε θα πρέπει να υπακούσει για να ευαρεστήσει την καρδιά του Πατέρα.

Θυμήσου τους λόγους του πρώην διώκτη των χριστιανών, του Παύλου, ο οποίος αργότερα όταν είχε αναγνωρίσει τον Ιησού Κυριό του, έλεγε **«ΑΓΝΟΩΝ εν απιστία εποίησα»**. Ότι έκανε, το έκανε στην άγνοιά του και εάν ο Θεός δεν λογάριασε και συγχώρησε την αμαρτία ενός σκληρού πολέμιου της αλήθειας, συγχωρεί και εσένα για την άγνοιά σου, γιατί **«τους καιρους της ΑΓΝΟΙΑΣ παραβλέπει»** και τώρα σου δίνει επίγνωση του θελήματός Του. Αυτός σε αγαπάει, αλλά θέλει και την υπακοή σου στο Λόγο Του.

Το βάπτισμα του Ιωάννη που είχαν κάνει οι μαθητές στην Έφεσο (Πράξεις 19:1-6) ήταν καθ' όλα έγκυρο. Ο ίδιος ο Ιησούς είχε βαπτισθεί από τον Ιωάννη για να εκπληρώσει **«πάσαν δικαιοσύνην»**. Ήταν έγκυρο μέχρι ορισμένου καιρού, όταν όμως ο Θεός έδωσε νέα αποκάλυψη στους μαθητές και τους οδήγησε σε **«ζώσαν οδόν»** το βάπτισμα του Ιωάννη καταργείται, γιατί εκπληρώθηκε πλέον ο σκοπός του και ο τύπος του. Τώρα, πρέπει ο κάθε πιστός να ξαναβαπτισθεί με το νέο τύπο που ο Θεός έδωσε, πρέπει να ακολουθήσει συμβολικά (τυπολογικά) τον Ιησού στον υγρό τάφο και να αναστηθεί ένας νέος πνευματικά άνθρωπος.

Είτε οι γονείς σου σε βάπτισαν νήπιο χωρίς τη θέλησή σου, είτε βαπτίσθηκες με τη θέλησή σου αλλά σε λάθος όνομα, τώρα που γνωρίζεις την αλήθεια, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΑΝΑΒΑΠΤΙΣΘΕΙΣ στο όνομα του Κυρίου Ιησού.

Θα ήθελα όμως πριν κλείσω το θέμα αυτό, να σου επισημάνω το γεγονός και παράλληλα να σε προειδοποιήσω ότι το να ακολουθήσεις την αλήθεια, δεν είναι μια απλή υπόθεση. Το κόστος, **το τίμημα της αλήθειας**, πιθανόν για σένα προσωπικά να είναι βαρύ. Ίσως να διωχθείς και να περιφρονηθείς, ακόμα και να γίνεις αποσυνάγωγος. Γνώριζε πως τα "βέλη" δεν θα έρθουν από τον κόσμο, αλλά από αγαπητούς και επί χρόνια αδελφούς και φίλους. Θα πρέπει να υπάρχει ζωντανή πίστη και δύναμη Πνεύματος μέσα σου για να βγεις νικητής από τον πνευματικό αγώνα που καλείσαι να κάνεις, γιατί μην ξεχνάς πως δεν μάχεσαι με σάρκα και αίμα, με ανθρώπους, αλλά με τις πονηρές δυνάμεις του **σκότους** που μισούν την **αλήθεια**, γιατί ο Ιησούς είναι η μόνη ΑΛΗΘΕΙΑ.

Κεφάλαιο ΕΝΑΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ και ΕΚΚΛΗΣΙΑ

«Διότι καθώς το σώμα είναι ΕΝ και έχει μέλη ΠΟΛΛΑ, πάντα δε τα μέλη του σώματος του ενός, πολλά όντα, είναι έν σώμα, ούτω και ο Χριστός. Διότι ημείς πάντες δια του ΕΝΟΣ Πνεύματος εβαπτίσθημεν εις ΕΝ σώμα, είτε Ιουδαίοι, είτε Έλληνες, είτε δούλοι, είτε ελεύθεροι, και πάντες εις ΕΝ Πνεύμα εποτίσθημεν...» (Α΄ Κορινθίους 12:13).

Τα ίδια λέγει ο Παύλος και στους Εφεσίους πιστούς: «**ΕΝ σώμα και ΕΝ Πνεύμα, καθώς και προσεκληθήτε με ΜΙΑΝ ελπίδα της προσκλήσεώς σας. ΕΙΣ Κύριος, ΜΙΑ πίστις, "ΕΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ", ΕΙΣ Θεός και Πατήρ πάντων, ο ΩΝ επί πάντων, και εν πάσιν υμίν**» (Εφεσίους 4:4-6).

Ο Λόγος του Θεού είναι σαφής και καθαρός: ΕΝΑ σώμα εν Χριστώ και ΕΝΑ πνεύμα, ΕΝΑΣ Θεός, ΜΙΑ πίστις, ΕΝΑ όνομα, ΕΝΑ βάπτισμα. Όσοι έλαβαν αυτό το βάπτισμα στο ΕΝΑ όνομα, στο σωτήριο όνομα του Κυρίου ΙΗΣΟΥ, είναι μέλη της μίας, αγίας και καθολικής (παγκόσμιας) Εκκλησίας. Όσοι δεν το έχουν λάβει και ακόμα "αδιαφορούν", μπορεί να παρουσιάζουν στους άλλους μορφή ευσεβείας, αλλά τους λείπει όμως η δύναμη της ευσεβείας, δεν έχουν «ζωήν Χριστού» μέσα τους.

Στην Καινή Διαθήκη κάθε τοπική εκκλησία που σχηματίστηκε, βλέπουμε ότι σχηματίστηκε από εκείνους **που βαπτίσθηκαν** και όχι απλά από εκείνους που μόνο μετανόησαν και πίστεψαν. Θα αναφέρουμε παρακάτω περιπτώσεις τοπικών εκκλησιών που σχηματίστηκαν κατά την πρώτη αποστολική περίοδο:

1. **Η εκκλησία στην ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ** (Πράξεις Β:41)
Τρεις χιλιάδες προστέθηκαν με το βάπτισμα στο νερό, αφού δέχτηκαν το λόγο της αλήθειας από τους αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής.

2. **Η εκκλησία στη ΣΑΜΑΡΕΙΑ** (Πράξεις Η:12-16)
Πίστεψαν στις αλήθειες του ευαγγελίου και βαπτίσθηκαν άνδρες και γυναίκες.
3. **Η εκκλησία στην ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ** (Πράξεις Ι΄:48)
Ο απ. Πέτρος τους έδωσε εντολή αμέσως να βαπτισθούν.
4. **Η εκκλησία στην ΚΟΡΙΝΘΟ** (Πράξεις ΙΗΒ8)
Ο απ. Παύλος κήρυξε το μήνυμα του ευαγγελίου στους Κορίνθιους και αυτοί πίστεψαν και βαπτίσθηκαν.
5. **Η εκκλησία στην ΕΦΕΣΟ** (Πράξεις ΙΘ:1-6)
Οι Εφεσίοι πιστοί ξαναβαπτίζονται στο όνομα του Κυρίου Ιησού, γιατί πριν είχαν βαπτισθεί σύμφωνα με το βάπτισμα του Ιωάννη.
6. **Η εκκλησία στη ΓΑΛΑΤΙΑ** (Γαλάτας Γ:27)
Πίστεψαν στο κήρυγμα του Παύλου και βαπτίσθηκαν στο θάνατο του Χριστού
7. **Η εκκλησία στους ΦΙΛΙΠΠΟΥΣ** (Φιλιπησ. Ις΄:14-33)
Η Λυδία και ο οίκος της, καθώς και ο δεσμοφύλακας και ο οίκος του, όταν πίστεψαν στον Ιησού ΑΜΕΣΩΣ βαπτίσθηκαν.
8. **Η εκκλησία στις ΚΟΛΟΣΣΕΣ** (Κολοσσαείς Β:12)
Οι Κολοσσαείς πιστοί θάφτηκαν με τον Ιησού στο βάπτισμα.
9. **Η εκκλησία στη ΡΩΜΗ** (Ρωμαίους ς΄:1-4)
Οι πιστοί στη Ρώμη, πέθαναν ως προς την αμαρτία και μετά θάφτηκαν με τον Ιησού Χριστό στο βάπτισμα.

Για να συμμετέχει ένας πιστός, σαν ενεργό μέλος στην εκκλησία του Χριστού, έχοντας αναλάβει διακονίες, δεν αρκεί μόνο να έχει αναγεννηθεί, αλλά θα πρέπει να εκπληρώνει και **τις 3 προϋποθέσεις** που αναφέρει ο Λόγος του Θεού στις **Πράξεις Β:38**, μία από τις οποίες είναι το βάπτισμα στο νερό:

- (1) **ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΤΕ..... και**
- (2) **Ας ΒΑΠΤΙΣΘΗ** έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών..... και
- (3) **Θέλετε λάβει ΤΗΝ ΔΩΡΕΑΝ** του αγίου Πνεύματος.

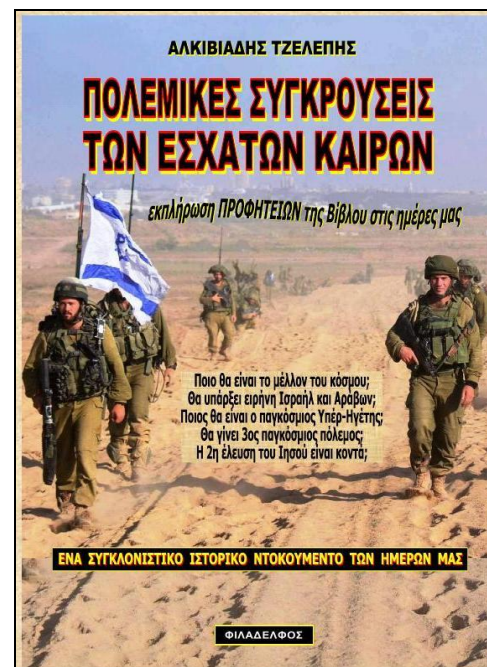
ISBN: 978 - 618 - 80075 - 4 - 3

Γ' έκδοση εμπλουτισμένη : 11/2021
(σελίδες 526)

❖ Ένα βιβλίο μοναδικό για την Ελληνική Χριστιανική βιβλιογραφία, καθόσον παρουσιάζει και αναλύει την εμπειρία της Πεντηκοστής και το λαλείν ξένες γλώσσες σύμφωνα με όλες τις επικρατούσες απόψεις, τόσο των υποστηρικτών της, όσο και των αντιφρονούντων (αντιχαρισματικών) Πρόκειται για μια απολογητική και ερμηνευτική μελέτη, που θα δώσει απάντηση στα ερωτήματα κάθε ειλικρινή εκζητητή της αλήθειας του Λόγου του Θεού.

Μερικά από τα περιεχόμενά του:

❖ Η υπόσχεση του Θεού για το άγιο Πνεύμα του Θεού - Το έργο του αγίου Πνεύματος στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης - Πεντηκοστή: Το "σημείο" της εκπλήρωσης της υπόσχεσης του Θεού - Παρουσίαση 12 επιχειρημάτων που παρουσιάζουν οι αρνητές της εμπειρίας της Πεντηκοστής - Αποτελέσματα και οφέλη από το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα - Πνευματικά χαρίσματα - Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στην "αναγέννηση" και στο "βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα" - Πως μπορεί ο πιστός να λάβει το άγιο Πνεύμα;

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 26 - 5

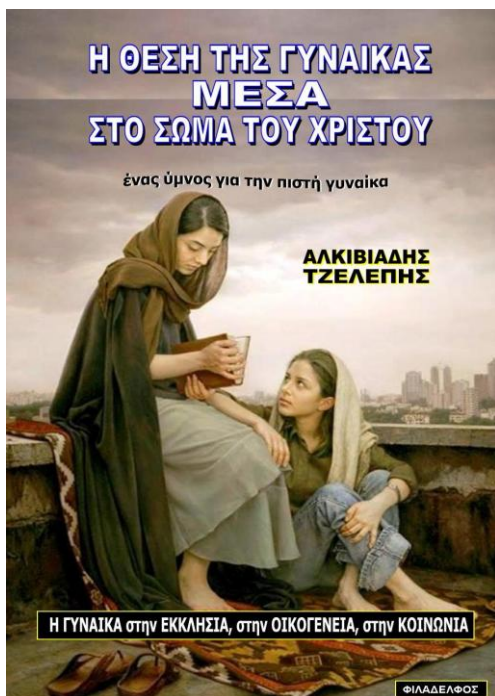
1η έκδοση: 1995 ❖ 7η έκδοση: 2021 (σελίδες 570)

❖ Το βιβλίο αυτό αναλύει με ακριβή ιστορικά στοιχεία τις σύγχρονες πολεμικές κινητοποιήσεις που συμβαίνουν επάνω σ' ολόκληρο τον κόσμο, με τελική κατάληξη την περιγραφή της μελλοντικής επίθεσης της Ρωσίας με τους συμμάχους της εναντίον του λαού Ισραήλ.

Αν και τα γεγονότα αναλύονται κάτω από το φως των προφητειών της Βίβλου, το βιβλίο αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν «θρησκευτικό», αλλά αποτελεί ένα «σπάνιο σύγχρονο ιστορικό ντοκουμέντο», μοναδικό στην Ελληνική βιβλιογραφία, ένα μνημειώδες έργο που προχωρεί μέσα στο μέλλον.

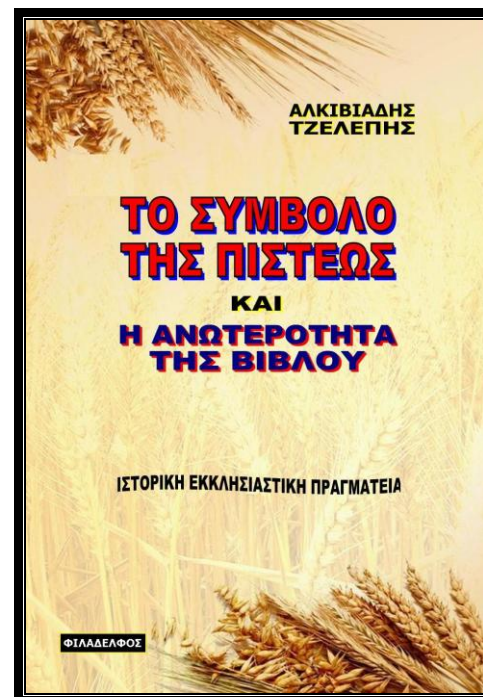
❖ Ερωτήματα όπως τα παρακάτω βρίσκουν απάντηση:

Ποιο θα είναι το μέλλον του κόσμου; **Θα υπάρξει** ειρήνη μεταξύ Αράβων και Ισραήλ στη Μέση Ανατολή; **Ποιος** θα είναι ο ρόλος της Ενωμένης Ευρώπης; **Ποιος** θα είναι ο μελλοντικός «Παγκόσμιος Υπέρ-Ηγέτης;» **Θα γίνει** 3^{ος} παγκόσμιος πόλεμος και τότε; **Είναι κοντά** η 2^η έλευση του Ιησού Χριστού;

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 36 - 4

Α' έκδοση: 02/2021 - Σελίδες 552

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 43 - 2

Α' έκδοση: 01/2017 # Β' έκδοση: 03/2023 (Σελ.584)

❖ Ένα βιβλίο που αποτελεί «ΥΜΝΟ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ» για το σημαντικό ρόλο της μέσα στην εκκλησία, στην οικογένεια και στην κοινωνία. Επειδή το θέμα «γυναίκα» από τους αρχαίους χρόνους ήταν ένα αμφιλεγόμενο θέμα που δημιουργούσε αντιπαραθέσεις στο βιβλίο αυτό ασχολούμαστε με όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται μέσα στην Βίβλο και δίνονται απαντήσεις σε πολλά ερωτήματα που απασχολούν κάθε εκζητητή των αληθειών της Αγίας Γραφής.

❖ Στο βιβλίο αυτό, δίνονται απαντήσεις σε θέματα, όπως είναι:

- Μπορεί μια γυναίκα να κηρύττει, να προσεύχεται ή να προφητεύει;
- Ποιες είναι οι διακονίες και οι υπευθυνότητες της μέσα στην εκκλησία;
- Ποια είναι η πνευματική της εξουσία, που της δόθηκε από τον Θεό;
- Ποια ενδυμασία αρμόζει στη γυναίκα, που επαγγέλλεται θεοσέβεια;
- Μπορεί μια χωρισμένη να παντρευτεί ξανά;
- Τι αναφέρει η Βίβλος για τις γαμήλιες (συζυγικές) σχέσεις;
- Ποιος ο ρόλος της γυναίκας σαν σύζυγος και σαν μητέρα
- Και πολλές άλλες απαντήσεις θα βρείτε στο βιβλίο «σταθμό για τη γυναίκα»

❖ Πρόκειται για ένα βιβλίο που αποτελεί σημαντικό σταθμό στην **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ**, καθώς γίνεται μια αντικειμενική ιστορική καταγραφή των γεγονότων και των συνθηκών που συνετέλεσαν στην καθιέρωση του «Συμβόλου της Πίστεως». Περιγράφεται με λεπτομέρειες όλο το παρασκήνιο που προηγήθηκε της Συνόδου της Νίκαιας (325 μ.Χ), πριν υπογραφεί το Σύμβολο της Πίστεως, καθώς και τις πιέσεις που άσκησε ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Κωνσταντίνος, που προηδρεύε της Συνόδου με τον τίτλο του **Pontifex Maximus**, δηλ. του Μεγάλου Αρχιερέα.

❖ Παράλληλα γίνεται και μια πανοραμική παρουσίαση των αρχαίων ειδωλολατρικών δοξασιών, που με την πάροδο των αιώνων υιοθετήθηκαν από τον χριστιανισμό και πως έγινε αυτό, για να είναι τεκμηριωμένη από κάθε άποψη η παρουσίαση του όλου θέματος. Ο δόκιμος όρος που θα μπορούσε να αποδοθεί στο παρόν βιβλίο είναι ότι αποτελεί μια «**ιστορική εκκλησιαστική πραγματεία**», που με τεκμηριωμένα στοιχεία δείχνει την ανωτερότητα της **θεόπνευστης** Βίβλου απέναντι σ' ένα **ανθρώπινο** θρησκευτικό σύγγραμμα, όπως είναι το «Σύμβολο της Πίστεως».